

วุฒิสภา

เผยแพร่ประกาศฉบับการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

อ.พ. ๒๐/๒๕๕๗

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

เหตุผลและความจำเป็นในการตรา “ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.”

สืบเนื่องจากในปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมาซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ ปริมาณหนี้สาธารณะของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาระหนี้ที่เกิดจากความผันผวนของค่าเงินบาท และภาระหนี้ที่เกิดขึ้นจากการที่กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินก่อขึ้น อันเกิดจากการเข้าไปให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สถาบันการเงินที่ประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ ดังนั้น รัฐบาลเริ่มตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการบริหารจัดการหนี้สาธารณะ โดยได้มีการจัดตั้งสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะขึ้น อย่างไรก็ตามการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานดังกล่าวยังมีข้อจำกัดและอุปสรรคอยู่มาก โดยเฉพาะปัญหาที่ประเทศไทยยังคงมีกฎหมายที่ให้อำนาจรัฐในการก่อหนี้กระจัดกระจายอยู่หลายฉบับ จนทำให้การก่อหนี้ของรัฐบาลหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ตลอดจนการขาดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการหนี้สาธารณะอื่น ๆ อาทิ การปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ หรือแม้แต่การขาดองค์กรระดับชาติที่จะเข้ามาบริหารจัดการหนี้สาธารณะ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นอุปสรรคที่ทำให้การบริหารจัดการหนี้สาธารณะของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา เพื่อเสนอให้ฝ่ายนิติบัญญัติพิจารณาให้ความเห็นชอบ

วัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจสรุปได้ ๓ ประการ คือ

๑. เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการก่อหนี้สาธารณะให้มีความชัดเจนและเป็นเอกภาพ แทนที่หลักเกณฑ์การก่อหนี้ที่มีอยู่เดิม ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในกฎหมายฉบับต่าง ๆ หลายฉบับ ซึ่งไม่สอดคล้องต่อการจัดการหนี้สาธารณะของประเทศในปัจจุบัน
๒. เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ
๓. จัดตั้งองค์กรในระดับชาติ คือ คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ เพื่อให้การมีอำนาจในการจัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการในการก่อหนี้สาธารณะ การชำระหนี้ และการปรับโครงสร้างหนี้ ตลอดจนเสนอแผนการบริหารหนี้สาธารณะ ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้สอดคล้องกับองค์กรที่มีอยู่เดิม คือ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ซึ่งจะมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ

๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ส่งผลให้หนี้สาธารณะของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องบริหารหนี้สาธารณะทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและที่กำลังจะเกิดขึ้นให้มีประสิทธิภาพ แต่โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการก่อหนี้ การค้าประกัน และการปรับโครงสร้างหนี้ในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศและกระจัดกระจายอยู่ในกฎหมายหลายฉบับสมควรปรับปรุงกฎหมายเหล่านั้นให้เป็นระบบและมีเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารหนี้สาธารณะมีอยู่หลายหน่วยงาน สมควรให้มีหน่วยงานกลางเพียงหน่วยงานเดียวเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารหนี้สาธารณะให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ และควบคุมดูแลการก่อหนี้โดยรวมเพื่อให้ภาระหนี้สาธารณะอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับฐานะการเงินการคลังของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

* สำหรับ “เหตุผล” ประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ ที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล (รายละเอียดกรุณาดูหน้า ๓๐)

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗

(๒) พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๙

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

(๓) พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙

(๔) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙

(๕) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ

เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔

(๖) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๒๘

(๗) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟู

เศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“**หนี้สาธารณะ**” หมายความว่า หนี้ที่กระทรวงการคลัง หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ กู้ หรือหนี้ที่กระทรวงการคลังค้าประกัน แต่ไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจ ให้กู้ยืมเงินโดยกระทรวงการคลังมิได้ค้าประกัน

“**การบริหารหนี้สาธารณะ**” หมายความว่า การก่อหนี้โดยการกู้หรือการค้าประกัน การชำระหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับหนี้สาธารณะ

“**การค้าประกัน**” หมายความว่า รวมถึงการอวัลตัวเงินด้วย

“**ตราสารหนี้**” หมายความว่า ตัวเงินคลัง ตั๋วสัญญาใช้เงิน พันธบัตรและตราสาร อื่นที่มีผลก่อให้เกิดหนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด และให้หมายความรวมถึงตราสารหนี้ ที่ออกในระบบไร้ใบตราสารด้วย

“**ตัวเงินคลัง**” หมายความว่า เอกสารการก่อหนี้ผูกพันระยะสั้นที่กระทรวงการคลัง เป็นผู้ออก โดยมีอายุนับแต่วันที่ออกไม่เกินสิบสองเดือน

“**ตั๋วจัวยกใช้เงิน**” หมายความว่า ตั๋วสัญญาใช้เงินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“พันธบัตร” หมายความว่า เอกสารการก่อหนี้ผูกพันระยะยาวที่มีอายุนับแต่วันที่ออก ตั้งแต่สิบสองเดือนขึ้นไป

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาล และหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ไม่รวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจ

“หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(ก) องค์กรของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรของรัฐบาล กิจการของรัฐซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(ข) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

(ค) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจตาม (ก) หรือ (ข) หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ โดยให้คำนวณเฉพาะทุนตามสัดส่วนที่เป็นของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น

“สถาบันการเงินภาครัฐ” หมายความว่า สถาบันการเงินที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

- บททั่วไป (หมวด ๑)

๑. ขอบเขตและแนวทางในการบริหารหนี้สาธารณะ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ การบริหารหนี้สาธารณะให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

๒. ข้อจำกัดของหน่วยงานของรัฐนอกจากกระทรวงการคลังในการกู้เงิน

หรือค้ำประกัน (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐนอกจากกระทรวงการคลังจะกู้เงินหรือค้ำประกันมิได้ เว้นแต่มีกฎหมายให้อำนาจไว้เป็นการเฉพาะ

๓. การกู้เงินเพื่อใช้ดำเนินกิจการหรือเพื่อการลงทุนของรัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่นิติบุคคล (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่นิติบุคคล หากมีความจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อใช้ดำเนินกิจการ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจกู้ให้ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี แต่ถ้าเป็นการกู้เงินเพื่อการลงทุน รัฐวิสาหกิจนั้นจะต้องเสนอแผนงานลงทุนให้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน ทั้งนี้ หากเป็นการกู้เงินเกินห้าสิบล้านบาท จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีด้วย

เงินที่ได้รับจากการกู้เงินตามมาตรานี้ ให้จ่ายแก่รัฐวิสาหกิจนั้นเพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ได้โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

๔. การกู้เงินหรือค้ำประกันในนามรัฐบาล (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการกู้เงินหรือค้ำประกันในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยแต่ผู้เดียว โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

๕. การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้จะเป็นสัญญาหรือออกตราสารหนี้หรือวิธีการอื่นใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง กระทรวงการคลังจะกู้จากหรือผ่านบุคคลอื่นใดที่ไม่ใช่เป็นผู้ให้กู้โดยตรงไม่ได้ เว้นแต่การกู้เงินโดยการออกตราสารหนี้ กระทรวงการคลังจะจำหน่ายตราสารหนี้ผ่านผู้จัดจำหน่ายก็ได้

การกู้เงินโดยวิธีการออกตราสารหนี้ ให้ออกได้ตามจำนวนเงิน ระยะเวลาและวิธีการออกตราสารหนี้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๖. การออกตราสารหนี้ในประเทศ (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ การออกตราสารหนี้ในประเทศ รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือบุคคลอื่นจัดจำหน่ายก็ได้

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง การออกตราสารหนี้ การซื้อขายตราสารหนี้ การโอนตราสารหนี้ การใช้ตราสารหนี้เป็นหลักประกัน โดยส่งมอบหรือไม่ต้องส่งมอบใบตราสาร การบังคับหลักประกัน การมอบหมายให้บุคคลจัดจำหน่ายให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยมีให้นำบทบัญญัติว่าด้วยจำนำแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ เว้นแต่กฎกระทรวงจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

๗. ผู้มีอำนาจลงนามในสัญญากู้ หนังสือหรือสัญญาค้ำประกันหรือตราสารหนี้ (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจลงนามในสัญญากู้ หนังสือหรือสัญญาค้ำประกัน หรือตราสารหนี้ แต่ในกรณีที่เป็นการมอบหมายให้มีอำนาจลงนามในตราสารหนี้ต้องประกาศการมอบหมายนั้นในราชกิจจานุเบกษา

๘. กรณีการจ่ายจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีการจ่ายจากเงินคงคลัง (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ เงินต้น ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายในการกู้เงิน การออกและจัดการตราสารหนี้ให้จ่ายจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เว้นแต่ในกรณีของตัวเงินคลังหรือเป็นกรณีที่กฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังอนุญาตให้จ่ายจากเงินคงคลัง จะจ่ายจากเงินคงคลังก็ได้

๙. การปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๔ - ๑๕)

มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ โดยดำเนินการกู้เงินรายใหม่เพื่อชำระหนี้เดิม แปลงหนี้ ชำระหนี้ก่อนถึงกำหนดชำระ ขยายระยะเวลาชำระหนี้ ต่ออายุ ซื้อมัน หรือไถ่ถอนตราสารหนี้ของรัฐบาล หรือทำธุรกรรมทางการเงินอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลังอาจชำระหนี้แทนรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐได้ และเมื่อกระทรวงการคลังได้ชำระหนี้แล้ว ให้หน่วยงานดังกล่าวเป็นหนี้กระทรวงการคลังตามจำนวนเงินที่กระทรวงการคลังได้ชำระรวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว

๑๐. วิธีปฏิบัติของกระทรวงการคลังในการกู้เงินแต่ละครั้ง (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ในการกู้เงินแต่ละครั้ง ให้กระทรวงการคลังประกาศแหล่งเงินกู้ สกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย ค่าส่วนลด ระยะเวลาการชำระเงินต้นคืน วัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้ เงื่อนไข วิธีการและสาระสำคัญอื่นใดตามที่จำเป็นในราชกิจจานุเบกษาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ทำสัญญากู้หรือออกตราสารหนี้ แล้วแต่กรณี

ภายในหกสิบวันหลังจากวันสิ้นเดือนมีนาคมและเดือนกันยายนของทุกปี ให้กระทรวงการคลังสรุปรายงานสถานะของหนี้สาธารณะและประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยรายงาน ดังกล่าวต้องแสดงหนี้สาธารณะที่เกิดจากการกู้เงินและค้ำประกัน ณ วันสิ้นเดือน

ดังกล่าว รวมทั้งรายการการกู้เงินและการค้าประกันที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงระยะเวลาระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม และเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายนตามลำดับ

๑๑. กำหนดให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินและการค้าประกันให้รัฐสภาทราบ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินและการค้าประกันที่กระทำในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วให้รัฐสภาทราบ โดยรายงานดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของการกู้เงินและการค้าประกัน รวมถึงผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับหรือคาดว่าจะได้รับ

๑๒. การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้คำนวณตามอัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในวันที่ทำสัญญา สัญญาการค้าประกัน หรือออกตราสารหนี้ แต่ในรายงานตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้คำนวณตามอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว ณ วันทำการสุดท้ายของเดือนมีนาคมหรือเดือนกันยายน แล้วแต่กรณี

๑๓. การกู้เงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายที่จัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ โดยมีใช้เป็นการกู้เงินจากกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดกู้เงินโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่จัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นหรือกฎหมายอื่นใด โดยมีใช้เป็นการกู้เงินจากกระทรวงการคลัง ห้ามมิให้กระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐเข้ารับผิดชอบหรือค้าประกันหนี้หนี้หรือตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเงินกู้ดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการกู้เงินของหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐด้วยโดยอนุโลม

- หน้าที่รัฐบาลกู้ (หมวด ๒)

๑. ขอบเขตและวัตถุประสงค์ในการกู้เงินของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ให้กระทรวงการคลังกู้เงินได้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) ชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้
- (๒) พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- (๓) ปรับปรุงโครงสร้างหนี้สาธารณะ
- (๔) ให้หน่วยงานอื่นกู้ต่อ

เงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการกู้เงินตาม (๒) ถึง (๔) ให้นำไปใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการกู้เงิน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

๒. วงเงินการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ในปีงบประมาณหนึ่งของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ การกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ในปีงบประมาณหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังกู้เป็นเงินบาทไม่เกินวงเงิน

(๑) ร้อยละยี่สิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และ

(๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนเงินต้น

๓. การกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (ร่างมาตรา ๒๒ - ๒๓)

มาตรา ๒๒ การกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กระทำได้เมื่อมีความจำเป็น ต้องใช้จ่ายเงินนอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและต้องใช้เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศ โดยให้กระทรวงการคลัง กู้เป็นเงินตราต่างประเทศ ได้ไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปี

การกู้เงินตามวรรคหนึ่งให้กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้เงินอย่างชัดเจน และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ในการกู้เงินตามมาตรา ๒๒ ถ้าภาวะตลาดการเงินในประเทศ ให้อำนวย และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการเงิน การคลัง และตลาดทุน กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีอาจกู้เป็นเงินบาทแทนการกู้เงินตราต่างประเทศก็ได้

๔. การกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ การกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ ให้กระทำได้เฉพาะ เพื่อเป็นการประหยัด ลดความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยน หรือกระจายภาระการชำระหนี้ โดยให้กระทรวงการคลัง ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กู้เงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้ของกระทรวงการคลังไม่เกินจำนวนเงินกู้ที่ยังค้างชำระ หรือ

(๒) กู้เงินเพื่อชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันไม่เกินจำนวนเงินที่ยังมีภาระการค้ำประกันอยู่

เงินกู้ตาม (๒) ให้นำรวมในวงเงินตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกู้เงินรายใหม่เพื่อปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ที่เป็นเงินบาทให้กู้เป็นเงินบาทเท่านั้น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกู้เงินที่มีระยะเวลาการชำระหนี้เกินสิบสองเดือนให้รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

๕. ให้อำนาจกระทรวงการคลังในการกู้เงินเป็นเงินตราต่างประเทศ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐกู้ต่อ (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐมีความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศ สำหรับโครงการหรือแผนงานที่รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม และหากกระทรวงการคลังเป็นผู้กู้และนำมาให้หน่วยงานดังกล่าวกู้ต่อจะเป็นการประหยัด และทำให้การบริหารหนี้สาธารณะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงิน เป็นเงินตราต่างประเทศเพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวกู้ต่อได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นับรวมในวงเงินตามมาตรา ๒๒

๖. ให้อำนาจกระทรวงการคลังในการเรียกเก็บดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม การชำระหนี้แทนตามมาตรา ๑๕ หรือการให้กู้ต่อตามมาตรา ๒๕ (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ กระทรวงการคลังมีอำนาจเรียกเก็บดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม การชำระหนี้แทนตามมาตรา ๑๕ หรือการให้กู้ต่อตามมาตรา ๒๕ ได้ในอัตราและเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

- หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน (หมวด ๓)

๑. ให้อำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกันการชำระหนี้ของหน่วยงาน ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกัน การชำระหนี้ของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐ โดยจะค้ำประกัน เต็มจำนวนหรือแต่บางส่วน ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

๒. จำนวนวงเงินค้ำประกันของกระทรวงการคลังในปีงบประมาณหนึ่ง (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ในปีงบประมาณหนึ่ง กระทรวงการคลังจะค้ำประกันได้ไม่เกินร้อยละ ยี่สิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

๓. หลักเกณฑ์และกรอบวงเงินที่กระทรวงการคลังจะค้ำประกันหรือให้กู้ต่อ แก่รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐใด (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ หลักเกณฑ์ และกรอบวงเงินที่กระทรวงการคลังจะค้ำประกัน หรือให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

กระทรวงการคลังจะค้าประกันหรือให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจใดที่มีได้ประกอบกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคและมีผลประกอบการขาดทุนติดต่อกันเกินสามปีไม่ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ยุบเลิกรัฐวิสาหกิจนั้น และเป็นการค้าประกันหรือให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจนั้นในระหว่างการดำเนินการเพื่อยุบเลิก

๔. ให้อำนาจกระทรวงการคลังในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้าประกันหรือค่าธรรมเนียมอื่นใด (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ กระทรวงการคลังมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้าประกันหรือค่าธรรมเนียมอื่นใดได้ในอัตราและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

- คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (หมวด ๔)

๑. องค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังคนหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมบัญชีกลางและผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเป็นกรรมการและเลขานุการ และบุคคลอื่นไม่เกินสองคนซึ่งคณะกรรมการกำหนดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ทางด้านการเงิน การคลัง การบริหารหนี้สาธารณะ การงบประมาณ หรือกฎหมาย และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยกเว้นคณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษา
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่

ในพรรคการเมือง

- (๔) ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับการบริหารหนี้สาธารณะ

๒. วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

(ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี
ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ
ซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการ
ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่า
จะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกัน
เกินสองวาระไม่ได้

๓. การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

(ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรี
แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือไม่สุจริตหรือบกพร่อง
ต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับความผิดโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑ วรรคสาม

๔. องค์ประชุมของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้

สาธารณะ (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่
ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ
และรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุม
เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

๕. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหาร

หนี้สาธารณะ (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานสถานะของหนี้สาธารณะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาภายหลังการเข้ารับหน้าที่

(๒) เสนอแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณและการปรับเปลี่ยนแผนดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) จัดทำหลักเกณฑ์ในการกู้เงิน การค้ำประกัน การชำระหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ ทั้งนี้ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐยึดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

(๔) เสนอคำแนะนำในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๐

(๕) ดำเนินการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๖. หน้าที่รับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

(ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ ตลอดจนหนี้ของ รัฐวิสาหกิจ ที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินและสถาบันการเงินภาครัฐที่กระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน รวมถึงรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประมาณการความต้องการเงินของภาครัฐและการบริหารหนี้สาธารณะ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ตลอดจนการจัดการกู้เงินเพื่อสำรอง เงินคงคลัง การเบิกจ่ายเงินกู้และการชำระหนี้

(๓) ให้คำปรึกษา แนะนำ และส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐมีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) ติดตามการปฏิบัติตามสัญญาที่ได้ผูกพันกับแหล่งเงินกู้ และประเมินผลการดำเนินงานที่ใช้จ่ายเงินกู้

(๕) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

๙. บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบต่อการกู้เงิน การให้กู้เงิน การค้ำประกัน และการปรับโครงสร้างหนี้ที่กระทรวงการคลังกระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูล
ด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.
ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพุธที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีเนื้อหาประกอบ
ด้วย ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
การบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ
กับร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหาร
หนี้สาธารณะ พ.ศ.

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงาน
วุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิก
วุฒิสภาในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ตุลาคม ๒๕๔๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายहित ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายสุชาติ พันทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวนภพร ชวรงค์กร นิตกร ๕ นายรุ่งธรรม เปรมมางกูร นิตกร ๓

นายโสภณ ชาตบุษย์จาร์ นิตกร ๓ นางสาวสุพร นิลทัพ วิทยากร ๕

นางสาวสุวรรณา พรหมพิมพ์ วิทยากร ๓ นางสาววัลย์ภรณ์ พงษ์วิพันธุ์ เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖

นางสิริกัญญ์ ส่องแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๕ นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

นางกาญจนา ว่าบ้านเลน เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

สำนักการพิมพ์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปรายและผลการพิจารณา ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ การบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๑
- ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.
 - ๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ๑๕
 - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๑๗
 - ๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา
 - ๒.๑ สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ... ๑๘
 - ๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา ๒๐
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๓๐

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะกับ ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๓๓

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

- คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๖๓
- หนี้สาธารณะภาครัฐของประเทศไทย ๖๙
- พระราชบัญญัติบริหารหนี้สาธารณะ เครื่องมือใหม่ในการบริหารหนี้ของรัฐบาล ๘๖
- ผลการบริหารจัดการหนี้ของภาครัฐประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗
และสถานะหนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ๘๙
- ข่าวกจากสื่อมวลชน
 - ฝ่ายค้านจวกและสร้างหนี้ ไม่ผ่านร่างกม. หนี้สาธารณะ ๙๓
 - ปี ๕๗ ประเทศไทยลดยอดหนี้คงค้างอีก ๔๔,๐๐๐ ล้านบาท ๙๓
 - คลังสุดเจ๋งบริหารหนี้ ลดแล้วลดอีกตามเป้า ๙๔
 - ตั้งกรอบกู้หนี้ ๙๐๐ ล้านดอลลาร์ สสช. ลุยแผนลงทุนภาครัฐ ๒๐ ปี ๙๕

ภาคผนวก : กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่

- (๑) พระราชบัญญัติตัวเงินคงคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗ (๑)
- (๒) พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ (๓)
- (๓) พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ (๗)
- (๔) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ (๙)
- (๕) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ
เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔ (๑๒)
- (๖) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๒๘ (๑๔)
- (๗) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ
พ.ศ. ๒๕๔๑ (๑๘)

ส่วนที่ ๑

**ความเป็นมา และประเด็นสำคัญ
จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
การบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.**

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. มีผู้เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งหมด ๕ ฉบับ ได้แก่

๑. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นเรื่องด่วน

๒. เสนอโดย นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๖

๓. เสนอโดย นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๖

๔. เสนอโดย นายประมณฑ์ คุณะเกษม กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๖

๕. เสนอโดย นายจตุติ ไกรฤกษ์ กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ โดยใช้ชื่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมและจัดการหนี้สาธารณะ พ.ศ. ซึ่งเป็นกรณีไม่มีการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน แต่เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎรมีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมกัน เพราะมีหลักการทำนองเดียวกันจึงได้รวมพิจารณาไปพร้อมกันในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖

เหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยต้องประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ส่งผลให้หนี้สาธารณะของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องบริหารหนี้สาธารณะทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและที่กำลังจะเกิดขึ้นให้มีประสิทธิภาพ แต่โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการก่อหนี้ การค้ำประกัน และการปรับโครงสร้างหนี้ในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศ และกระจายอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ สมควรปรับปรุงกฎหมายเหล่านั้นให้เป็นระบบและมีเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารหนี้สาธารณะมีอยู่หลายหน่วยงาน สมควรให้มีหน่วยงานกลางเพียงหน่วยงานเดียว เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารหนี้สาธารณะให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ และควบคุมดูแลการก่อหนี้โดยรวม เพื่อให้ภาระหนี้สาธารณะอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับฐานะการเงินการคลังของประเทศ

โดยคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้นำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ ในวันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรีเป็นหลักเพื่อพิจารณาในวาระที่สอง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการกำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๓๐ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายวราเทพ รัตนากร	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายจำนงค์ โพธิสาโร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. นายประสงค์ บูรณ์พงศ์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. นางพรรณิ สถาวโรดม	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๐. นายประมณฑ์ คุณะเกษม	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑๑. นายสมศักดิ์ โสมกลาง	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๑๒. นายรุ่งเรือง พิทยศิริ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นายธณู ดันติสุนทร	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
๑๔. นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	๑๕. นายจตุติ ไกรฤกษ์
๑๖. นายชัยวัช มะระพฤกษ์วรรณ	๑๗. นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ
๑๘. ศาสตราจารย์เดช บุญ-หลง	๑๘. นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น
๒๐. นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	๒๑. นายบัวสวน ประชามอญ
๒๒. นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	๒๓. นายพินิจ จันท์สมบุรณ์
๒๔. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๒๕. นายภาคิน สมมิตร
๒๖. ศาสตราจารย์ ลิขิต วีระเวทิน	๒๗. นายวิทยา ทรงคำ
๒๘. นายวิสันต์ เดชเสน	๒๘. พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์
๓๐. นายสมหมาย ภาษี	๓๑. นายสรรเสริญ สมะลาภา

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

๓๒. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

๓๓. นายสุธา ชันแสง

๓๔. นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ

๓๕. นายเสงี่ยม สันทัด

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติพร้อมด้วยข้อสังเกตของคณะกรรมการต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้วที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก หลังจากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล (ดังมีรายละเอียดปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณาหน้า ๓๐) และส่งให้วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารสาธารณะ พ.ศ. นี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙^(๑) และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา วันจันทร์ที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาแล้วรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

^(๑) ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า “เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคนแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๔/๘๕๖๕ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ที่กระทรวงการคลัง เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไป พิจารณาด้วย

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงาน ปลัดกระทรวงการคลัง สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ สำนักงานเศรษฐกิจการคลังและกรมบัญชีกลาง) สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ) กระทรวงการต่างประเทศ (กรมเศรษฐกิจ) และธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจง รายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการคลังเสนอ

๑.๑ รวบรวมอำนาจของกระทรวงการคลังในการก่อหนี้ คำประกัน และปรับโครงสร้าง หนี้ต่างประเทศ ตามกฎหมายต่าง ๆ ที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังในการดำเนินการดังกล่าว รวม ๕ ฉบับ เป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน

๑.๒ กำหนดวัตถุประสงค์ในการกู้เงินไว้ ๕ ประการ คือ ๑) เพื่อชดเชยการขาดดุล งบประมาณ ๒) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมนอกเหนือจากงบประมาณ ๓) เพื่อพัฒนาตลาดตราสาร หนี้ในประเทศ ๔) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายอื่นที่ให้อำนาจไว้ และ ๕) เพื่อการบริหารหนี้สาธารณะ

๑.๓ กำหนดหน้าที่ของกระทรวงการคลังในการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ โดยให้กระทรวงการคลังสามารถออกพันธบัตรได้แม้ในยามที่ฐานะการคลังไม่ขาดดุล เพื่อให้มีปริมาณ พันธบัตรหมุนเวียนในตลาดให้เพียงพอเพื่อประโยชน์ในการสร้างอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงในตลาดตราสารหนี้

๑.๔ จำกัดความรับผิดชอบของรัฐบาลในการคำประกัน โดยกำหนดเพดานรวมการคำประกัน กำหนดค่าธรรมเนียมในการคำประกัน รวมทั้งจัดตั้งกองทุนเพื่อบริหารความเสี่ยงที่เกิดจากการคำประกัน ในกรณีที่รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรของรัฐอื่น ๆ ที่กระทรวงการคลังให้การคำประกันไม่สามารถชำระหนี้ได้

๑.๕ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการก่อกำหนดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรของรัฐอื่น ๆ ไม่ให้ก่อกำหนดเกินความสามารถในการชำระหนี้เพราะอาจจะกลายเป็นภาระหนี้ของรัฐบาลในอนาคต

๑.๖ กำหนดให้กระทรวงการคลังสามารถบริหารหนี้เงินกู้ทั้งหนี้เงินบาท และเงินตราต่างประเทศ โดยการก่อกำหนดใหม่เพื่อปรับโครงสร้างเงินกู้หรือลดภาระหนี้เดิม โดยการแปลงหนี้ (Swap) จากสกุลหนึ่งเป็นอีกสกุลหนึ่ง ขยายระยะเวลาชำระหนี้ ชำระหนี้ก่อนถึงกำหนด และทำธุรกรรมทางการเงินอื่น ๆ

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ข้อสังเกตขั้นต้น

คณะรัฐมนตรีได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้นำมาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว สรุปได้ดังนี้

(๑) การกำหนดให้การกู้เพื่อการบริหารหนี้สาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๕) และการให้กู้ต่อ (ร่างมาตรา ๒๖ วรรคสอง) ไม่ต้องนับรวมในเพดานเงินกู้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นเป็นการเหมาะสมหรือไม่ เพราะทำให้การกู้ทั้งสองกรณีดังกล่าวไม่มีกรอบการควบคุมที่ชัดเจนและอาจกระทบกับการรักษาวินัยทางการเงิน การคลังได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีในกรณีเป็นการกู้เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันและในกรณีกู้เงินเพื่อให้กู้ต่อ จึงได้กำหนดวงเงินกู้เพื่อการดังกล่าวในกรณีกู้เป็นเงินตราต่างประเทศให้นับรวมในวงเงินกู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (ร้อยละ ๑๐) เพื่อให้มีวงเงินกู้เป็นเงินตราต่างประเทศรวมเพียงวงเงินเดียว ส่วนในกรณีกู้เป็นเงินบาท กรณีการกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันให้นับรวมในวงเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ (ร้อยละ ๒๐) เนื่องจากเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระหนี้ของกระทรวงการคลังโดยตรง ส่วนกรณีการกู้เงินเพื่อให้กู้ต่อให้นับรวมในวงเงินค้ำประกัน (ร้อยละ ๒๐) เนื่องจากเห็นว่าการให้กู้ต่อโดยทางปฏิบัติถือเป็นการค้ำประกันโดยอ้อม แต่สำหรับการปรับโครงสร้างหนี้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้เองนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า เนื่องจากไม่ได้เป็นการเพิ่มภาระหนี้ของกระทรวงการคลังไปจากเดิม จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดวงเงิน หากแต่กำหนดให้ชัดเจนขึ้นว่า ให้กู้เงินเพื่อชำระหนี้ได้ไม่เกินจำนวนที่ยังค้างชำระอยู่

(๒) การให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินในส่วนที่กู้จากต่างประเทศแล้วนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ได้ เช่น การกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมนอกเหนือจากงบประมาณ ตามร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖ เป็นเรื่องระบบทางการคลังควรพิจารณาให้รอบคอบและชัดเจน เพราะการใช้จ่ายเงินควรมีระบบการควบคุมดูแลที่เป็นเอกภาพในลักษณะเดียวกันเพื่อให้เห็นภาพการใช้เงินว่าเป็นอย่างไร ซึ่งถ้าเป็นระบบงบประมาณสำนักงบประมาณควบคุมดูแล ส่วนกรณีนี้ถ้ากระทรวงการคลังกู้เงินโดยดูแลต่างหากแล้วจะเป็นการทำแบบเดียวกับเงินกู้มีयाชวา ซึ่งหลักการใช้

จ่ายเงินเพื่อการบริหารประเทศควรมีหน่วยงานเดียวดูแล โดยไม่ควรแยกเพราะจะไม่สามารถมองภาพรวมได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้ว เห็นว่า ลักษณะการกู้เงินจากต่างประเทศผู้ให้กู้จะเป็นผู้กำกับดูแลและประเมินผลการใช้จ่ายเงินกู้โดยตรง ประกอบกับลักษณะการเบิกจ่ายเงินกู้มีความแตกต่างจากการกู้เงินในประเทศ ทำให้ยากต่อการนำมารวมไว้ในระบบงบประมาณเดียวกัน อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ เห็นด้วยว่า ควรจะได้มีมาตรการควบคุมการกู้เงินตราต่างประเทศให้รัดกุมขึ้น ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการฯ ได้กำหนดเงื่อนไขการกู้เงินตราต่างประเทศให้ชัดเจนขึ้น โดยให้กู้ได้เมื่อมีความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศเท่านั้น

(๓) บทบาทของคณะกรรมการบริหารหนี้สาธารณะและสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจหรือบริษัทที่เป็นรัฐวิสาหกิจได้กำหนดไว้ค่อนข้างเป็นศูนย์รวม โดยเฉพาะในร่างมาตรา ๓๔ ซึ่งกำหนดให้สำนักงานบริหารหนี้ฯ มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบายและบริหารหนี้ นั้น โดยหลักการแล้วควรมีหน้าที่ในการส่งเสริมแนะนำจะเหมาะสมกว่า ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจหรือบริษัทฯ มีอิสระพอสมควรในการบริหารหนี้ของตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาความคิด การวางแผนการจัดการด้วยตนเอง และทำให้รัฐวิสาหกิจมีความเข้มแข็ง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้ว เห็นว่า คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะควรเข้าไปดูแลให้รัฐวิสาหกิจดำเนินการจัดการหนี้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะกำหนดกรอบหลักเกณฑ์ในการกู้เงิน และการค้าประกัน เพื่อให้รัฐวิสาหกิจรวมตลอดถึงหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบันการเงินภาครัฐยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะจะทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ส่งเสริมแก่หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้มีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒ ความเห็นในชั้นที่สุด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ดำเนินการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขด้วยแล้ว ดังนี้

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
- (๓) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๔) สำนักงบประมาณ
- (๕) ธนาคารแห่งประเทศไทย

๓. สาระสำคัญของร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาและแก้ไขร่างพระราชบัญญัติในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๓.๑ การยกเลิกกฎหมาย

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณายกเลิกพระราชบัญญัติตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗ เพิ่มเติม (ร่างมาตรา ๓) และได้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับอำนาจกู้เงินของกระทรวงการคลังและหน่วยงานต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ (มาตรา ๙ ทวิ มาตรา ๒๓ ทวิ และมาตรา ๒๓ ตริ) มาไว้ในร่างกฎหมายนี้ (ร่างมาตรา ๒๐ ร่างมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ตามลำดับ) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการรวบรวมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการกู้เงิน และการค้า ประกันไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ประกอบกับเพื่อให้เห็นภาพรวมอำนาจของกระทรวงการคลังในเรื่องดังกล่าว

๓.๒ หลักการทั่วไป

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาหลักการและขอบเขตโดยรวมของร่างพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

(๑) ขอบเขตของการบริหารหนี้สาธารณะ

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาขยายขอบเขตการบริหารหนี้สาธารณะตามร่างเดิมที่กำหนดไว้เป็นเพียงวัตถุประสงค์หนึ่งของการกู้เงินโดยกระทรวงการคลัง เพื่อให้เห็นหลักการโดยรวมของร่างกฎหมายนี้ ตลอดจนภาระรวมของอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังที่มีอยู่ตามร่างกฎหมายนี้ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้การบริหารหนี้สาธารณะ หมายถึง การก่อหนี้โดยการกู้หรือ การค้าประกัน การชำระหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหนี้สาธารณะ จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า “การบริหารหนี้สาธารณะ” ตามร่างเดิมมีความหมายเทียบเท่ากับ “การปรับโครงสร้างหนี้” อันเป็นเพียงกระบวนการหนึ่งของการบริหารหนี้สาธารณะเท่านั้น

นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ยังได้พิจารณาถึงขอบเขตและความเหมาะสมในการที่กระทรวงการคลังจะเข้าไปบริหารหนี้ของตนเองและของหน่วยงานต่างๆ ที่มีอำนาจตามกฎหมายในการก่อหนี้ ซึ่งได้แก่ หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐภายใต้ร่างกฎหมายนี้ โดยเห็นว่า ภารกิจของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรวมถึง ส่วนราชการฝ่ายบริหาร ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาล และหน่วยงานอื่นของรัฐ ควรให้เป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของกระทรวงการคลังในการบริหาร ภารกิจของหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นควรให้ถือเป็นหน้าที่ไม่ผูกพันรัฐ โดยกระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐไม่ควรต้องเข้าไปบริหารแต่อย่างใด เว้นแต่จะเข้าไปเป็นผู้ให้กู้โดยตรง ซึ่งรวมถึง การที่กระทรวงการคลังจะกู้เงินมาเพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวกู้ต่อด้วย เนื่องจากคณะกรรมการฯ เห็นว่า หน่วยงานดังกล่าวมีอำนาจบริหารจัดการด้านรายได้ งบประมาณ และการก่อหนี้เป็นของตนเอง หากแต่ศักยภาพของหน่วยงานแต่ละแห่งโดยเฉพาะในด้านความสามารถในการจัดหาเงินมาชำระหนี้ของตนเองไม่เท่ากัน การกำหนดหลักการดังกล่าวไว้ จึงเป็นการควบคุมการก่อหนี้โดยอ้อม โดยให้หน่วยงานมีความระมัดระวังในการก่อหนี้ของตนเองมากยิ่งขึ้น ประกอบกับเพื่อเป็นการเสริมสร้างให้ตลาดการเงินเป็นตัววัดความน่าเชื่อถือของหน่วยงานดังกล่าวเอง อันจะส่งผลเป็นการสร้างวินัยทางการเงินและการคลังของ

หน่วยงานใดในที่สุด กรณีหนี้ของรัฐวิสาหกิจ เห็นควรให้กระทรวงการคลังบริหารหนี้ของรัฐวิสาหกิจได้ในขอบเขตที่กว้างกว่าหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งโดยการให้กู้ต่อ ค่าประกัน ปรับโครงสร้างหนี้ ตลอดจนรับภาระชำระหนี้ในบางกรณี เนื่องจากเห็นว่า รัฐวิสาหกิจเป็นองค์กรประกอบกิจการในทางการค้าหากำไร สามารถหารายได้มาชำระหนี้ของตนเองได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อไม่ให้ภาระความรับผิดชอบตกอยู่กับกระทรวงการคลังมากเกินไปจนสมควร คณะกรรมการฯ ได้จำกัดประเภทของรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังจะบริหารหนี้ได้ โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์กับรัฐในระดับสัดส่วนที่มีความสำคัญ โดยกำหนดให้รัฐวิสาหกิจตามร่างกฎหมายนี้ ได้แก่ รัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ เฉพาะใน ๓ ประเภทแรกเท่านั้น นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ยังได้พิจารณาเพิ่มเติมหลักการเพื่อจำกัดภาระการค้ำประกันของกระทรวงการคลังให้แก่รัฐวิสาหกิจ โดยกำหนดห้ามไม่ให้กระทรวงการคลังค้ำประกันหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่ได้ประกอบกิจการสาธารณูปโภคและมีผลประกอบการขาดทุนติดต่อกันเกินสามปี เว้นแต่จะมีมติคณะรัฐมนตรีขุบเล็กรัฐวิสาหกิจ ก็ให้กระทรวงการคลังค้ำประกันหนี้ได้ในระหว่างเวลาที่มีการดำเนินการเพื่อยุบเลิกนั้น โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่า การกำหนดหลักการดังกล่าวจะช่วยควบคุมการก่อหนี้ของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หรือในอีกแง่หนึ่ง เห็นว่า หากรัฐวิสาหกิจประเภทที่ไม่ได้ประกอบกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะประกอบการขาดทุนตลอดย่อมเป็นการไม่สมควรที่รัฐจะต้องเข้าไปแบกรับภาระโดยอาศัยเงินภาษีจากประชาชนต่อไป สมควรขุบเล็กละย สำหรับกรณีหนี้ของสถาบันการเงินภาครัฐ ด้วยเหตุผลในทำนองเดียวกัน จึงได้กำหนดให้กระทรวงการคลังบริหารหนี้ของสถาบันการเงินภาครัฐไปในแนวทางเดียวกับกรณีหนี้ของรัฐวิสาหกิจ

(๒) ขอบเขตของหนี้สาธารณะ

จากการพิจารณาขอบเขตการบริหารหนี้สาธารณะและขอบเขตความรับผิดชอบของกระทรวงการคลังในหนี้ของหน่วยงานดังกล่าว คณะกรรมการฯ จึงได้กำหนดขอบเขตของหนี้สาธารณะตามกฎหมายนี้ให้สอดคล้องกัน โดยให้หมายถึง หนี้ที่กระทรวงการคลัง หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ กู้ หรือหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน แต่ไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินโดยกระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน ทั้งนี้ การที่หนี้สาธารณะไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินโดยกระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน ตลอดจนไม่รวมถึงหนี้ของสถาบันการเงินภาครัฐที่กระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกันด้วยนั้น ก็เนื่องจากคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินของหน่วยงานดังกล่าวโดยหลักทั่วไปถือว่า ภาระหนี้ที่แท้จริงตกอยู่กับเอกชนผู้กู้ไม่ใช่หน่วยงาน จึงไม่ จำเป็นต้องนับรวมในหนี้สาธารณะเพื่อการรายงานสถานะของหนี้ อันเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารหนี้สาธารณะด้วย

๓.๓ บททั่วไป

๓.๓.๑ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔) แกไขดังนี้

(๑) แกไขนิยามคำว่า “หนี้สาธารณะ” ให้หมายความว่า “หนี้ที่กระทรวงการคลัง หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ กู้ หรือหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน แต่ไม่รวมถึงหนี้ของ รัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินโดยกระทรวงการคลังมิได้ค้ำประกัน”

(๒) เพิ่มนิยามคำว่า “การบริหารหนี้สาธารณะ” เพื่อกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของกระทรวงการคลังตามกฎหมายนี้

(๓) ตัดนิยามคำว่า “งบประมาณรายจ่าย” “ปีงบประมาณ” และ “การขาดดุลงบประมาณ” เนื่องจากมีความหมายตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องนำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

(๔) แก้ไขนิยามคำว่า “ตราสารหนี้” ในส่วนที่เป็นตราสารอื่นเพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า ตราสารอื่นนั้นจะต้องเป็นตราสารที่มีผลก่อให้เกิดหนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด และได้เพิ่มนิยามคำว่า “ตั๋วเงินคลัง” “ตั๋วสัญญาใช้เงิน” และ “พันธบัตร” ต่อท้ายคำนิยามดังกล่าว รวมทั้งกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึงตราสารหนี้ที่ออกในระบบไร้ใบตราสารด้วยเพื่อความชัดเจนและครบถ้วน

(๕) แก้ไขนิยามคำว่า “ส่วนราชการ” เป็น “หน่วยงานของรัฐ” เพื่อให้ครอบคลุมส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาล และหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งไม่ได้เป็นส่วนราชการ เช่น องค์การมหาชนอิสระ

(๖) เพิ่มนิยามคำว่า “หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ” เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการจำกัดความรับผิดชอบของรัฐในหนี้ของหน่วยงานดังกล่าว

(๗) แก้ไขนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” โดยนำนิยาม “องค์การของรัฐ” ตามร่างเดิม และนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” เฉพาะลำดับ (๑)-(๓) ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มากำหนดรวมกัน เนื่องจากตามหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ การบริหารหนี้ของรัฐวิสาหกิจประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และได้ตัดนิยามคำว่า “องค์การของรัฐ” และ “บริษัทที่เป็นรัฐวิสาหกิจ” ออก เพื่อให้สอดคล้องกัน

(๘) แก้ไขนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” เป็น “สถาบันการเงินภาครัฐ” เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้นว่าหมายถึงสถาบันการเงินที่มีความสัมพันธ์กับรัฐ ไม่ใช่สถาบันการเงินเอกชนทั่วไป

(๙) ตัดนิยามคำว่า “อัตราดอกเบี้ยอ้างอิง” “การกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม” เนื่องจากเป็นคำที่เข้าใจโดยทั่วไปและสามารถนำไปไว้ในร่างมาตราที่เกี่ยวข้องได้ และตัดนิยามคำว่า “เงินกองทุน” เนื่องจากมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักการในการค้าประกันรัฐวิสาหกิจดังจะได้กล่าวต่อไป จึงเป็นคำที่ไม่มีที่ใช้

๓.๓.๒ แก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับการกู้เงินโดยการออกตราสารหนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติในปัจจุบันในการออกตั๋วเงินคลัง ตลอดจนเพื่อให้ใช้บังคับกับการออกตราสารหนี้ประเภทอื่นด้วย ไม่ว่าจะออกในประเทศหรือต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๑๐)

๓.๓.๓ นำความในบทบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินต้น ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายในการออกและจัดการตั๋วเงินคลังตามพระราชบัญญัติตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗ มาบัญญัติไว้ในร่างกฎหมายนี้ โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้ใช้กับตราสารหนี้ประเภทอื่นด้วย (ร่างมาตรา ๑๑)

๓.๓.๔ ตัดบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดแหล่งเงินกู้ (ร่างมาตรา ๑๐ เดิม) เพื่อเปิดกว้างให้กู้จากแหล่งใดก็ได้ตามความเหมาะสม หากแต่ได้กำหนดเพิ่มเติมให้กระทรวงการคลัง กู้เงินจากผู้ให้กู้โดยตรงเท่านั้นเพื่อป้องกันการกู้เงินผ่านนายหน้า ทั้งนี้ ยกเว้นกรณีการออกตราสารหนี้

กำหนดให้จำหน่ายผ่านผู้จัดจำหน่ายได้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติสากลที่กระทรวงการคลังถือปฏิบัติอยู่ (ร่างมาตรา ๑๓)

๓.๓.๕ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะโดยนำความในส่วนที่เป็นอำนาจของกระทรวงการคลังในการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ ตลอดจนขอบเขตวิธีการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะจากเดิมที่บัญญัติรวมไว้ในหมวด ๒ หน้าที่รัฐบาลกู้โดยตรง ส่วนที่ ๕ การกู้เงินเพื่อการบริหารหนี้สาธารณะ (ร่างมาตรา ๑๔) มาบัญญัติไว้เป็นบททั่วไป

๓.๓.๖ เพิ่มบทบัญญัติว่าด้วยการรับช่วงสิทธิของกระทรวงการคลังที่เกิดจากกระทรวงการคลังชำระหนี้แทนรัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวต้องรับผิดชอบหนี้ให้แก่กระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นการรักษาวินัยทางการเงินและการคลัง (ร่างมาตรา ๑๕)

๓.๓.๗ กำหนดให้กระทรวงการคลังสรุปรายงานสถานะหนี้สาธารณะที่เกิดจากการกู้เงินและการค้าประกัน ในทุกรอบ ๖ เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม และเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายนของทุกปีงบประมาณและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบสถานะปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงของหนี้สาธารณะได้อย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๑๖ วรรคสอง)

สำหรับการคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาทในกรณีดังกล่าวได้กำหนดเพิ่มเติมให้คำนวณอัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันทำการสุดท้ายของเดือนมีนาคมหรือเดือนกันยายน แล้วแต่กรณี

๓.๓.๘ แก้ไขเพิ่มเติมหลักการเกี่ยวกับหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ โดยเมื่อถือเป็นหนี้ที่ไม่ผูกพันรัฐดังกล่าวมาแล้ว จึงกำหนดห้ามมิให้กระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐเข้ารับผิดชอบหรือค้ำประกันหนี้ หรือตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชำระหนี้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐที่มีกฎหมายให้อำนาจกู้เงินไว้โดยเฉพาะ โดยมีข้อยกเว้นกรณีเป็นการกู้เงินโดยตรงจากกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๑๘)

๓.๔ หน้าที่รัฐบาลกู้และค้ำประกัน

๓.๔.๑ หน้าที่รัฐบาลกู้ ได้จำแนกการกู้เงินออกตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

(๑) การกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ได้กำหนดสกุลเงินกู้ให้ชัดเจนว่า จะต้องกู้เป็นเงินบาท เพื่อให้สอดคล้องกับหลักทางเศรษฐศาสตร์และหลักปฏิบัติด้านวินัยทางการเงินการคลัง เพราะหากสามารถกู้เป็นเงินตราต่างประเทศได้ก็จะทำให้ต้องนำมาแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทซึ่งเท่ากับเป็นการขยายปริมาณเงินบาทและอาจก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้ (ร่างมาตรา ๒๐)

(๒) การกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม นอกเหนือจากงบประมาณ ได้กำหนดให้กระทำได้เมื่อมีความจำเป็น ๒ กรณี คือ ๑) เมื่อต้องการใช้เงินตราต่างประเทศ เพราะเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศในการซื้อขายสินค้าหรือบริการที่นำเข้าจากต่างประเทศ ก็ควรกู้เป็นเงินตราต่างประเทศ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อภาวะเงินสำรองทางการของประเทศ และ ๒) เพื่อเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศ ซึ่งจะทำให้กระทรวงการคลังใช้ในการแก้ปัญหาในยามเกิดวิกฤตทุนสำรองทางการได้ (ร่างมาตรา ๒๑)

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้การกู้เงินตามวัตถุประสงค์นี้ กระทรวงการคลังสามารถกู้เป็นเงินบาทแทนการกู้เงินตราต่างประเทศได้ ถ้าภาวะตลาดการเงินในประเทศเอื้ออำนวยและ

จะเป็นประโยชน์ต่อระบบการเงินการคลัง เพื่อให้กระทรวงการคลังกู้เงินให้สอดคล้อง กับภาวะทาง เศรษฐกิจและการเงินของประเทศ โดยเฉพาะในยามที่ภาวะเงินออมในประเทศมีปริมาณมาก(ร่างมาตรา ๒๒) โดยเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ได้กู้เงินดังกล่าว ทั้งที่เป็นเงินตราต่างประเทศและเงินบาท กระทรวงการคลังจะต้องแจ้งให้รัฐสภาทราบถึงการกู้เงินพร้อมทั้งโครงการที่ใช้เงินกู้และผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับเพื่อให้รัฐสภา ได้ตรวจสอบด้วย (ร่างมาตรา ๒๑ วรรคสาม)

(๓) การกู้เงินเพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ ได้กำหนดให้ กระทบได้เมื่อมีความจำเป็นต้องสร้างอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง และกำหนดวงเงินกู้ให้นับรวมในวงเงินกู้ เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ เพื่อให้ปริมาณตราสารหนี้ที่ออกตามกรณีนี้สอดคล้องกับการออก ตราสารหนี้ในกรณีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ อันจะทำให้ปริมาณตราสารหนี้ในตลาดมี ความเหมาะสม นอกจากนั้น ได้กำหนดให้วงเงินกู้ต้องกำหนดในพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้เกิดความชัดเจน (ร่างมาตรา ๒๓)

(๔) การกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ ได้กำหนดขอบเขตในการ กู้เงินเฉพาะกรณีที่จะเป็นการประหยัด ลดความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยน หรือกระจายภาระการชำระหนี้ ซึ่งในการกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลังจะดำเนินการได้ ๒ กรณี คือ ๑) กู้เงิน เพื่อชำระหนี้เงินกู้ของกระทรวงการคลัง ซึ่งกระทำไม่เกินจำนวนหนี้เงินกู้ที่กระทรวงการคลังค้างชำระ และ ๒) กู้เงินเพื่อชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังมีภาระการค้ำประกันอยู่ ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กระทรวงการคลังเปลี่ยนฐานะจากผู้ค้ำประกันเป็นลูกหนี้โดยตรง จึงควร จะกระทำเมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ คณะกรรมการฯ จึงได้กำหนดให้ต้องนำวงเงินกู้ในกรณีนี้มานับรวมใน วงเงินที่กู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ในกรณีกู้เป็นเงินบาท หรือนับรวมในวงเงินกู้เพื่อพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม ในกรณีกู้เป็นเงินตราต่างประเทศ นอกจากนั้น ได้กำหนดให้ต้องรายงานการกู้เงิน เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ที่มีระยะเวลาการชำระหนี้เกิน ๑๒ เดือน ให้คณะรัฐมนตรีทราบ โดยได้ยกเว้นการ รายงานการปรับโครงสร้างหนี้ที่เป็นตัวเงินคลัง เนื่องจากจะมีการดำเนินการตลอดเวลาจึงไม่อาจรายงาน เมื่อดำเนินการแต่ละครั้งได้ ซึ่งในทางปฏิบัติจะรายงานเป็นรอบรายปี (ร่างมาตรา ๒๔)

(๕) การกู้เงินเพื่อให้หน่วยงานอื่นกู้ต่อ ได้กำหนดให้กระทำได้เมื่อเป็น กรณีที่หน่วยงานผู้กู้ต่อจำเป็นต้องกู้เงิน และการที่กระทรวงการคลังไปกู้มาเพื่อให้กู้ต่อจะเป็นการประหยัด และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากคณะกรรมการฯ เห็นว่า ในการดำเนินการดังกล่าว จะทำให้ กระทรวงการคลังต้องเข้ารับภาระผูกพันเป็นลูกหนี้ ทั้งที่โดยปกติจะเป็นเพียงผู้ค้ำประกันเท่านั้น นอกจากนั้น ได้กำหนดให้ต้องนำวงเงินกู้ในกรณีนี้มานับรวมในวงเงินกู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในกรณีกู้เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือนับรวมในวงเงินค้ำประกัน ในกรณีกู้เป็นเงินบาท เนื่องจากในทาง ปฏิบัติกระทรวงการคลังจะใช้วิธีการกู้เงินมาเพื่อให้กู้ต่อแทนการค้ำประกันหนี้ของหน่วยงานต่าง ๆ (ร่าง มาตรา ๒๕)

๓.๔.๒ หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน

(๑) กำหนดหน่วยงานที่กระทรวงการคลังจะสามารถค้ำประกันหนี้ ได้แก่ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ โดยได้ตัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ ออก เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่ห้ามกระทรวงการคลังหรือ

หน่วยงานอื่นใดของรัฐเข้ารับผิดชอบหรือค้ำประกันหนี้ของหน่วยงานดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๘) นอกจากนั้น ได้กำหนดให้หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการค้ำประกันเป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๒๗)

(๒) กำหนดวงเงินในการค้ำประกันในแต่ละปี ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เพื่อจำกัด ภาระหนี้ของรัฐและเป็นการควบคุมการก่อหนี้ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่กระทรวงการคลังมีหน้าที่ค้ำประกันหนี้ให้ (ร่างมาตรา ๒๘)

(๓) กำหนดวงเงินที่กระทรวงการคลังจะค้ำประกันหนี้ให้แก่รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและจำนวนเงินที่คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะกำหนด เนื่องจากความหมายของรัฐวิสาหกิจตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะหมายรวมถึง องค์การของรัฐบาลซึ่งไม่มีเงินกองทุนที่จะนำมาค้ำวงเงินในการค้ำประกันได้ จึงให้ คณะกรรมการนโยบายฯ เป็นผู้กำหนดวงเงินในการค้ำประกันให้แก่หน่วยงาน นอกจากนั้น ได้กำหนดวงเงินที่กระทรวงการคลังจะให้กู้ต่อแก่หน่วยงานดังกล่าว เพื่อให้ครอบคลุมกรณีที่กระทรวงการคลังกู้เงิน มาเพื่อให้กู้ต่อแทนการค้ำประกันหนี้ของหน่วยงานนั้นด้วย

สำหรับกรณีของรัฐวิสาหกิจที่ไม่ได้ประกอบกิจการที่เป็นสาธารณูปโภค และมีผลประกอบการขาดทุนติดต่อกันเกิน ๓ ปี ห้ามกระทรวงการคลังค้ำประกันหรือให้กู้แก่รัฐวิสาหกิจดังกล่าว เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะมีมติข้อยก และเป็นการค้ำประกันหรือให้กู้ในระหว่างดำเนินการเพื่อยุบเลิก เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐไม่ควรรับภาระหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่ได้ดำเนินการที่มีความสำคัญแก่การสาธารณูปโภคซึ่งมีผลประกอบการขาดทุน หากรัฐวิสาหกิจใดเข้าข่ายดังกล่าวก็สมควรยุบเลิกไป (ร่างมาตรา ๒๙ วรรคสอง)

๓.๕ กองทุน

กองทุนพัฒนาตลาดตราสารหนี้ กำหนดให้กองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ให้กว้างขวาง มั่นคงและมีความต่อเนื่อง โดยให้นำเงินที่ได้จากการออกตราสารหนี้เพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ที่เก็บไว้ที่กองทุน ให้กองทุนนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ที่มีความมั่นคง รวมตลอดถึงซื้อขายตราสารหนี้ที่ออกเพื่อการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ดังกล่าวได้ด้วย และในระหว่างที่ยังไม่ได้ นำเงินไปลงทุนให้นำไปฝากที่ธนาคารพาณิชย์เพื่อหารายได้มาบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายค่าดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายของรัฐ ในการนำเงินไปลงทุนสำนักงานอาจจ้างบุคคลเป็นผู้จัดการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ในการดำเนินงานของกองทุนให้อยู่ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการและให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเป็นผู้บริหารกองทุน นอกจากนี้ ได้กำหนดวิธีการเบิกจ่ายเงิน การจัดทำบัญชีงบดุล บัญชีทำการ โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบบัญชี (หมวด ๔ ร่างมาตรา ๓๑-๓๙)

ส่วนกองทุนบริหารความเสี่ยงที่เกิดจากการค้ำประกัน ได้ตัดออก เนื่องจาก คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดให้กองทุนบริหารความเสี่ยงที่เกิดจากการค้ำประกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาภาระของรัฐบาลจากการค้ำประกันและให้กู้ โดยนำเงินที่กองทุนได้รับไปชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้แทนเมื่อหน่วยงานที่กระทรวงการคลังค้ำประกันหรือให้กู้ผิดนัดชำระหนี้จะทำให้

หน่วยงานนั้นไม่รับผิดชอบและระมัดระวังการก่อหนี้ของตน นอกจากนี้ การกำหนดให้มีกองทุนมากจะทำให้เงินกระจุกกระจายอยู่ตามกองทุนซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการบริหารเงินของรัฐในภาพรวม

๓.๖ คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

๓.๖.๑ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลสถานะของหนี้สาธารณะ ในภาพรวม โดยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการบริหารหนี้สาธารณะ รวมถึงลดถึงการกู้เงิน เพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ และกำกับดูแลกองทุนพัฒนาตลาดตราสารหนี้ โดยรายงานสถานะของหนี้สาธารณะและเสนอแผนการบริหารหนี้ เพื่อให้รัฐบาลรับทราบข้อมูลเบื้องต้นในการดำเนินการบริหารหนี้ ทั้งนี้ ได้เปลี่ยนชื่อ “คณะกรรมการบริหารหนี้สาธารณะ” เป็น “คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ” และกำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และองค์ประชุมของกรรมการ (หมวด ๕ ร่างมาตรา ๔๐-๔๔)

๓.๖.๒ กำหนดให้สำนักงานบริหารหนี้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการและมีอำนาจหน้าที่ ศึกษา วิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ จัดทำรายงานหนี้สาธารณะ ให้สอดคล้องกับความหมายหนี้สาธารณะในทางสากล ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ บริหารกองทุนพัฒนาตลาดตราสารหนี้ และให้คำปรึกษา แนะนำ และส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐมีความสามารถบริหารจัดการหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างมาตรา ๔๕)

๔. การแก้ไขหลักการร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ตามมติคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร. ๐๕๐๓/๕๐๘๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ อนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ (ฝ่ายเศรษฐกิจ) ที่ เสนอให้ยกเลิกความในร่างมาตรา ๒๓ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับร่างมาตรา ๒๓ รวมทั้งให้แก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติตามความเห็นคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ที่คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรได้แต่งตั้งขึ้น และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาด้วยคำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการแล้ว และเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติม บันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๔.๑ หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม

๔.๑.๑ ยกเลิกร่างเดิมมาตรา ๒๓ (การกู้เงินเพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้) และ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับร่างเดิมมาตรา ๒๓ อันได้แก่ นิยามคำว่า “กองทุน” (ร่างเดิมมาตรา ๔) หมวด ๔ กองทุนพัฒนาตลาดตราสารหนี้ (ร่างเดิมมาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๓๙) อำนาจของคณะกรรมการนโยบาย และกำกับการบริหารหนี้สาธารณะเกี่ยวกับกองทุนพัฒนาตลาดตราสารหนี้ (ร่างเดิมมาตรา ๔๔ (๕) และ (๖)) อำนาจของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเกี่ยวกับกองทุนพัฒนาตลาดตราสารหนี้ (ร่างมาตรา ๔๕ (๓) และ (๔)) เนื่องจากเห็นว่า กระทรวงการคลังไม่ควรมีหน้าที่ในการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ และ

การสร้างอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงในตลาดตราสารหนี้ซึ่งควรปล่อยให้เป็นไปตามกลไกของตลาด อีกทั้ง การให้อำนาจกระทรวงการคลังในการกู้เงินเพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้จะเป็นการเพิ่มภาระหนี้สาธารณะ

๔.๑.๒ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๒๒ (การกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกรณีที่ กู้เงินบาทแทนการกู้เงินตราต่างประเทศ) โดยเพิ่มเงื่อนไขในการกู้ว่า จะต้องเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ตลาดทุนด้วย เนื่องจากคณะอนุกรรมการฯ เห็นว่า แม้กระทรวงการคลังไม่ควรมีหน้าที่ในการพัฒนา ตลาดตราสารหนี้และการสร้างอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง แต่ในบางกรณีอาจมีความจำเป็นที่ต้องออกตราสาร หนี้เพื่อให้ตลาดมีตราสารหนี้หมุนเวียนอย่างต่อเนื่องในตลาด (ร่างมาตรา ๒๓)

๔.๑.๓ ยกเลิกความในร่างเดิมมาตรา ๒๑ วรรคสาม (การรายงานการกู้เงินเพื่อ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต่อรัฐสภา) และนำความดังกล่าวไปกำหนดเป็นร่างมาตรา ๑๗ เพื่อให้ กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินทุกประเภทต่อรัฐสภา ได้แก่ การกู้เงินชดเชยการขาดดุลงบประมาณ การกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและการกู้เงินเพื่อให้ หน่วยงานอื่นกู้ต่อ เนื่องจากในปัจจุบันมีเพียงการกู้เงินชดเชยการขาดดุลงบประมาณเท่านั้นที่ต้องขอ อนุมัติจากรัฐสภาโดยเสนอในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ส่วนการกู้เงินประเภทอื่นนั้น คณะรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติให้กระทรวงการคลังกู้โดยรัฐสภาไม่มีโอกาสทราบข้อมูลเกี่ยวกับการ กู้เงินดังกล่าว

๔.๑.๔ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๒๕ (การกู้เงินเพื่อให้หน่วยงานอื่นกู้ต่อ) โดยกำหนด กระทำได้เฉพาะที่เป็นการกู้เป็นเงินตราต่างประเทศ สำหรับโครงการหรือแผนงานที่รัฐบาลเห็นว่ามีความ จำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม หรือปรับโครงสร้างหนี้เท่านั้น เพื่อจำกัดขอบเขตในการกู้เงินของ กระทรวงการคลังให้กระทำได้ในกรณีที่มีความจำเป็นและเฉพาะที่เป็นการกู้เงินตราต่างประเทศเท่านั้น (ร่างมาตรา ๒๕)

๔.๒ ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๔.๓ การตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว ได้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำ เล็กน้อยเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีที่อนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอ คณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ (ฝ่ายเศรษฐกิจ) และความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษา ร่าง พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ที่คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรได้ แต่งตั้งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๔๕

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

เหตุผลที่รับหลักการ

ร่างมาตรา ๒๗

- รัฐบาลไม่ได้เพิ่มภาระการค้ำประกันแต่อย่างใด เนื่องจากกำหนดว่ารัฐบาลสามารถค้ำประกันแต่บางส่วนได้ ไม่จำเป็นต้องค้ำประกันเต็มจำนวน

ร่างมาตรา ๒๘

- กรณีระบุไว้ชัดเจนว่ากระทรวงการคลังจะไม่ค้ำประกันรัฐวิสาหกิจที่ไม่ได้ประกอบกิจการสาธารณูปโภคและขาดทุนติดต่อกันเกินสามปี ถึงเป็นแนวทางที่จะช่วยให้มีความเข้มงวดกวดขันมากขึ้น คือ เป็นการพยายามให้รัฐวิสาหกิจรับผิดชอบตนเอง โดยการบริหารจัดการให้ดี

ข้อสังเกต

- ร่างมาตรา ๓

กรณี บทยกเลิกร่างมาตรา ๓ ใน (๕) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔ และ (๗) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีอายุอยู่ในตัวเองอยู่แล้ว คือให้รัฐบาลกู้เงินในขณะนั้นคือให้กู้ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ซึ่งยกเลิกในตัวเองอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องยกเลิกอีก

- ร่างมาตรา ๔

นิยามของคำว่า “หนี้สาธารณะ”

ตามที่ประชาชนทราบกรณีได้รวมถึงหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน หากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านการพิจารณาของสภา ก็จะทำให้เกิดปัญหาสองมาตรฐาน เพราะนิยามของรัฐบาลมีมากกว่าที่รายงานให้ประชาชนทราบ และการเพิ่มเติมบทนิยามดังกล่าวจะเป็นการทำให้รัฐบาลเอาเงินภาษีของประชาชนไปชดใช้ในกรณีนี้อาจเกิดความเสียหายในอนาคตได้

นิยามของคำว่า “หน่วยงานของรัฐ”

เหตุใดจึงไม่รวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจ ทั้ง ๆ เมื่อเกิดปัญหาแล้วรัฐบาลก็ต้องเข้าไปช่วยเหลือหน่วยงานเหล่านี้เช่นกัน

- ร่างมาตรา ๒๐ (๔) กรณีให้หน่วยงานอื่นกู้ต่อ เป็นที่สงสัยว่ารัฐบาลมีจุดประสงค์ใดจึงต้องทำเช่นนั้น จะให้หน่วยงานใดกู้ต่อ และเหตุใดถึงไม่ให้หน่วยงานอื่นดำเนินการกู้เอง แล้วจึงใช้กลไกการค้ำประกันตามปกติ

- ร่างมาตรา ๒๒ ประกอบมาตรา ๒๓ เสมือนกับเป็นการหลีกเลี่ยงกระบวนการงบประมาณ เนื่องจากคล้ายกับต้องการกู้เงินต่างประเทศแต่แท้จริงแล้วต้องการกู้เงินบาท โดยใช้ช่องว่างจากร่างมาตรา ๒๓ กู้เงินเป็นเงินบาท

- ร่างมาตรา ๒๔ เปิดโอกาสให้รัฐบาลไม่ต้องชำระหนี้คืน เพียงแต่กู้เงินมาใหม่เพื่อชำระหนี้เก่าเท่านั้น ดอกเบี้ยก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้วินัยการคลังต้องเสียไป ต่อมาเมื่อผู้ให้กู้รู้เท่าทันก็จะหยุดให้กู้ ทำให้เกิดปัญหาหนี้สาธารณะในที่สุด

- ร่างมาตรา ๒๕ เป็นการเปิดช่องให้กระทรวงการคลังไปกู้แล้วให้หน่วยงานอื่นมากู้ต่อโดยไม่ได้นับรวมอยู่ในเพดานเดียวกับหนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน

- ร่างมาตรา ๒๗ การค้ำประกันของรัฐบาลในส่วนของหนี้ โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจมีประเด็นน่าสนใจเพิ่มขึ้นว่ารัฐบาลออกกฎหมายเพื่อหาโอกาสให้หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจสามารถกู้เงินได้เพิ่มขึ้นแล้วกลายเป็นหนี้สาธารณะในที่สุด

กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันการชำระหนี้ของรัฐวิสาหกิจดูภายนอกเหมือนปกติ หากแต่ปัจจุบันนิยามของรัฐวิสาหกิจไม่เหมือนนิยามของกฎหมายเดิมที่เกี่ยวกับการค้ำประกันหนี้ของรัฐวิสาหกิจ เพราะแต่เดิมหากว่ารัฐบาลจะค้ำประกันหนี้ของรัฐวิสาหกิจ รัฐบาลนั้นต้องถือหุ้นอยู่ร้อยละ ๗๐ แต่ปัจจุบันลดลงเหลือร้อยละ ๕๐ ซึ่งตรงกันข้ามกับแนวคิดที่ว่าหน่วยงานเหล่านี้รัฐบาลควรเข้าไปค้ำประกันให้น้อยลง หรือควรทำให้เป็นหนี้สาธารณะน้อยลง เพราะหากรัฐบาลเข้าถือหุ้นน้อยลงก็จะรับภาระหนี้สาธารณะน้อยลง แต่ในภาวะที่จะมีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ รัฐบาลก็ยังเข้าไปเกี่ยวข้องโดยการค้ำประกันมากขึ้นสะดวกขึ้น จากร่างมาตรา ๒๘ แต่เดิมที่กระทรวงการคลังจะเข้าไปค้ำประกันหนี้ในลักษณะนี้ได้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่าย ก็ปรับเพิ่มเป็นร้อยละ ๒๐

- ร่างมาตรา ๓๐ เหตุใดจึงออกกฎหมายที่เปิดโอกาสให้รัฐบาลสร้างหนี้สาธารณะได้มากขึ้นโดยอาศัยกลไกที่เป็นหน่วยงานที่ไม่ใช่ราชการ ซึ่งไม่น่าจะสอดคล้องกับทิศทางของบทบาทของรัฐในปัจจุบันและอนาคต และไม่น่าจะสอดคล้องกับการดูแลลดหนี้เข้มงวดในส่วนของของวินัย ในการก่อหนี้และการบริหารหนี้

- มีข้อสงสัยกรณีกองทุนวายุภักษ์ ว่าเป็นการลงทุนลักษณะใดและถือเป็นหน่วยงานของรัฐหรือไม่ หรือเป็นกองทุนทั่ว ๆ ไป ซึ่งหากมีการกำหนดว่าต่อไปในอนาคตจะมีการซื้อคืนโดยมีการกำหนดราคา อันนั้นคือการค้ำประกันซึ่งต้องนับรวมในหนี้สาธารณะ

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ทั้ง ๕ ฉบับพร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ โดยใช้ร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สองขึ้นคณะกรรมการ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๓๕ คน กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน

๒. สรุปประเด็นสำคัญและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

๒.๑ ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

ร่างมาตรา ๓ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย ดังนี้

- กรณีร่างมาตรา ๓ (๓) และ (๕) นั้น มีกรรมวิธีการบางส่วนเสนอให้ตัดออก เนื่องจากเห็นว่าพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ และพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔ ยังมีความจำเป็นในการบังคับใช้โดยเฉพาะในระยะหลัง เรื่องของความมั่นคง และการเตรียมความพร้อมทางด้านทหารทั่วโลกก็ยอมรับว่ามีความจำเป็นในหลายปัจจัย ปัญหาความขัดแย้งความรุนแรง ปัญหาการก่อการร้าย จึงไม่สามารถละเลยการป้องกันประเทศได้ ในสภาพการณ์นี้อาจมีความจำเป็นต้องกู้เงินด้วยเหตุดังกล่าว การที่กรรมวิธีการชี้แจงว่า แก้ไขปัญหาโดยการออกเป็นพระราชกำหนด ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าอาจมีปัญหา เรื่องความรอบคอบ เพราะฝ่ายนิติบัญญัติไม่ได้กำหนดกรอบในการใช้บังคับ

- กรณีร่างมาตรา ๓ (๗) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน จากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น ไม่มีผลใช้บังคับแล้วเนื่องจากในมาตรา ๓ วรรคสองของพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้การกู้เงินกระทำได้ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ซึ่งกรรมวิธีการชี้แจงว่าหากกฎหมายไม่ยกเลิกก็ยังคงเป็นกฎหมาย อยู่แม้ว่าจะไม่มีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวก็จะทำให้เป็นปัญหา ต่อไป แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าในการขอแก้ไขก็ต้องผ่านการพิจารณาของรัฐสภา เช่นเดียวกับการเสนอกฎหมายขึ้นมาใหม่ ดังนั้นจึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องยกเลิก และแนวทางปฏิบัติต่อไป หากสภาจะต้องตรวจสอบยกเลิกกฎหมายที่ไม่มีผลใช้บังคับแล้วทุกฉบับ ก็จะเป็นการยุ่งยากเกินสมควร ทั้งที่ควรจะใช้เวลาของรัฐสภาพิจารณากฎหมายอื่นที่มีความจำเป็น ต่อประเทศ

ร่างมาตรา ๙ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย ดังนี้

- เนื่องจากตามกฎหมายปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม และกฎหมายวิธีการ บบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ ทวิ บัญญัติว่าส่วนราชการใด ๆ นอกจากกระทรวงการคลัง จะทำการก่องหนผู้คนที่เป็นการกั๊ยเงินหรือการค้าประกันมิได้ ดังนั้น กระทรวงการคลัง แต่เพียงผู้เดียว เป็นผู้ที่มีอำนาจในการกู้เงินหรือค้าประกันในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย หน่วยงานอื่นไม่สามารถมีอำนาจได้เลย การที่กรรมวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นเป็นการจำกัดอำนาจ ของกระทรวงการคลังและเป็นการให้อำนาจหน่วยงานอื่น จึงสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

- กรรมวิธีการเสียงข้างน้อยได้ตีความว่า กรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจ ในการกู้เงินหรือค้าประกันได้ตามกฎหมายธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น เหตุใดจึงทำได้เนื่องจาก

ตามกฎหมายฉบับนี้ระบุให้กระทรวงการคลังเท่านั้นเป็นผู้มีอำนาจดังกล่าวและจากการตีความที่ว่ากฎหมายที่ออกใหม่เป็นการยกเลิกกฎหมายเก่าที่มีความขัดแย้ง ดังนั้นแสดงว่าธนาคารแห่งประเทศไทยจะไม่มีอำนาจกู้เงินหรือค้ำประกันอีกต่อไป เพราะกฎหมายฉบับนี้ได้ออกมาภายหลังใช้หรือไม่นั้น หรือหากจะตัดข้อความที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นเนื่องจากธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นรัฐวิสาหกิจแต่กฎหมายฉบับนี้บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐ ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจจึงขอกลับไปคงไว้ตามร่างเดิม **ซึ่งประเด็นนี้กรรมการได้ขอรับไปสู่การพิจารณาในชั้นกรรมการของวุฒิสภา โดยจะให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นกรรมการนำเสนอประเด็นดังกล่าวต่อวุฒิสภาต่อไป และกรรมการได้ขอกลับไปคงไว้ตามร่างเดิม**

ร่างมาตรา ๑๑/๑ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย ดังนี้

- กรณีการมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดจำหน่ายนั้นไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าจะใช้แบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขอย่างไรจึงควรกำหนดให้ชัดเจนในกฎหมาย โดยให้กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยที่จะกำหนดไว้ให้ชัดเจน

**๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา**

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘**มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๘ รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่นิติบุคคล หากมีความจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อใช้ดำเนินกิจการ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจกู้ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและผู้ช่วยหรือที่ปรึกษาพิเศษ แต่ถ้าเป็นการกู้เงินเพื่อการลงทุน รัฐวิสาหกิจนั้นจะต้องเสนอแผนงานลงทุนให้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน ทั้งนี้ หากเป็นการกู้เงินเกินห้าสิบล้านบาท จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีด้วย

เงินที่ได้รับจากการกู้เงินตามมาตรานี้ ให้จ่ายแก่รัฐวิสาหกิจนั้นเพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ ได้โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๙**มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๙ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการกู้เงินหรือค้ำประกันในนามรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยแต่ผู้เดียว โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี เว้นแต่มีกฎหมายให้อำนาจหน่วยงานของรัฐไว้เป็นการเฉพาะ ”

กรณีร่างมาตรา ๙ คณะกรรมการได้ขอให้กลับไปคงไว้ตามร่างเดิมของคณะรัฐมนตรี เป็นดังนี้

“มาตรา ๙ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการกู้เงินหรือค้ำประกันในนาม รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยแต่ผู้เดียว โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๐ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้จะทำเป็นสัญญาหรือออกตราสารหนี้หรือวิธีการอื่นใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

การขอชดเชยตราสารหนี้ ให้ขอชดเชยได้ตามวงเงินระยะเวลาและวิธีการขอชดเชยตราสารหนี้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในคราวเดิมหรือการขอชดเชยตราสารหนี้ รัฐมนตรีหรือสมัชชากลุ่มขอชดเชยให้บุคคลอื่นขอชดเชยและชดเชยแทนก็ได้

การขอชดเชยตราสารหนี้ การซื้อชดเชยตราสารหนี้ การโอนตราสารหนี้ การใช้ตราสารหนี้เป็นหลักประกัน โดยส่งมอบหรือไม่ต้องส่งมอบใบตราสาร การขังค้ำหลักประกัน ให้เป็นไปโดยนิตยบัญญัติ หรือวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยมิให้หน่วยงานผู้ถือตราสารหนี้แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ เว้นแต่กฎกระทรวงจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง กระทรวงการคลังจะกู้จากหรือผ่านบุคคลอื่นใดที่มีไม่ใช่เป็นผู้ให้กู้โดยตรงไม่ได้ เว้นแต่การกู้เงินโดยการออกตราสารหนี้ กระทรวงการคลังจะจำหน่ายตราสารหนี้ผ่านผู้จัดจำหน่ายก็ได้

การกู้เงินโดยวิธีการออกตราสารหนี้ ให้ออกได้ตามจำนวนเงิน ระยะเวลาและวิธีการออกตราสารหนี้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มาตรา ๑๑

คณะกรรมการตัดออก

คณะกรรมการตัดออก ดังนี้

“หมวด ๑๑ เงินต้น ดอกเบี้ย และค่าใช้สอยในคราวขอชดเชยและชดเชยตราสารหนี้ให้ชดเชยวงเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เว้นแต่ในกรณีของตั๋วเงินคลังหรือเป็นกรณีที่กฎหมายว่าด้วยเงินตราคลังอนุญาตให้ชดเชยวงเงินตราคลัง จะชดเชยวงเงินตราคลังก็ได้ ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการตัดออกของคณะกรรมการการ

มาตรา ๑๑/๑**คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่**

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ มาตรา ๑๑/๑ การออกตราสารหนี้ในประเทศ รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือบุคคลอื่นจัดจำหน่ายก็ได้

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง การออกตราสารหนี้ การซื้อขายตราสารหนี้ การโอนตราสารหนี้ การใช้ตราสารหนี้เป็นหลักประกัน โดยส่งมอบหรือไม่ต้องส่งมอบใบตราสาร การบังคับหลักประกัน ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยมีให้นำบทบัญญัติว่าด้วยจำนำแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ เว้นแต่กฎกระทรวงจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น”

คณะกรรมการได้ขอแก้ไขร่างมาตรา ๑๑/๑ วรรคสองเพิ่มเติมในที่ประชุมเป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑/๑ การออกตราสารหนี้ในประเทศ รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือบุคคลอื่นจัดจำหน่ายก็ได้

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง การออกตราสารหนี้ การซื้อขายตราสารหนี้ การโอนตราสารหนี้ การใช้ตราสารหนี้เป็นหลักประกัน โดยส่งมอบหรือไม่ต้องส่งมอบใบตราสาร การบังคับหลักประกัน การมอบหมายให้บุคคลจัดจำหน่ายให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยมีให้นำบทบัญญัติว่าด้วยจำนำแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ เว้นแต่กฎกระทรวงจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขและการแก้ไขเพิ่มเติมในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒**มีการแก้ไข**

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจลงนามในสัญญากู้ เขตสรรหนังสือหรือสัญญาค้ำประกัน หรือตราสารหนี้ แต่ในกรณีที่เป็นการมอบหมายให้มีอำนาจลงนามในตราสารหนี้ต้องประกาศการมอบหมายนั้นในราชกิจจานุเบกษา”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓**คณะกรรมการการตัดดอก**

คณะกรรมการการตัดดอก ดังนี้

“มาตรา ๑๓ ในบทบทู้เงิน ราชการหรือองค์กรของรัฐหรือส่วนบุคคลอื่นใดที่มีชื่อเป็นผู้ให้กู้ โดยตรงไม่ได้ เว้นแต่บทบทู้เงินโดยชอบต่อตราสารหนี้ ราชการหรือองค์กรของรัฐหรือส่วนบุคคลอื่นใดที่มีชื่อเป็นผู้ให้กู้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการตัดดอกของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓/๑**คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่**

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๑๓/๑ เงินต้น ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายในการกู้เงิน การออกและจัดการตราสารหนี้ให้ จ่ายจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เว้นแต่ในกรณีของตัวเงินค้ำหรือเป็นกรณีที่กฎหมายว่าด้วย เงินค้ำค้ำอนุญาตให้จ่ายจากเงินค้ำค้ำ จะจ่ายจากเงินค้ำค้ำก็ได้ ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๖ ในการกู้เงินแต่ละครั้ง ให้กระทรวงการคลังประกาศแหล่งเงินกู้ สกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย ค่าส่วนลด ระยะเวลาการชำระเงินต้นคืน วัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้ เงื่อนไข วิธีการและสาระสำคัญอื่นใดตามที่ จำเป็นในราชกิจจานุเบกษาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ทำสัญญากู้หรือออกตราสารหนี้ แล้วแต่กรณี

ภายในหกสิบวันหลังจากวันสิ้นเดือนมีนาคมและเดือนกันยายนของทุกปีขงราชการ ให้กระทรวงการคลังสรุปรายงานสถานะของหนี้สาธารณะและประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยรายงาน ดังกล่าวต้องแสดงหนี้สาธารณะที่เกิดจากการกู้เงินและค้ำประกัน ณ วันสิ้นเดือนดังกล่าว **และรวมทั้ง** รายงานการกู้เงินและการค้ำประกันที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงระยะเวลาระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม และเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายนของปีขงราชการตามลำดับ ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๑๗ ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินและการค้าประกันที่กระทำในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วให้รัฐสภาพิจารณา โดยรายงานดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของการกู้เงินและการค้าประกัน รวมถึงผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับหรือคาดว่าจะได้รับ ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ หน้าที่รัฐบาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๒๐ ให้กระทรวงการคลังกู้เงินได้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้
- (๒) พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- (๓) ปรับปรุงโครงสร้างหนี้สาธารณะ
- (๔) ให้นำหน่วยงานอื่นกู้ต่อ

เงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการกู้เงินตาม (๒) ถึง (๔) ให้นำไปใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการกู้เงิน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยไม่ต้องนำเสนอกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๑**มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๑ การกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ในปีงบประมาณหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังกู้เป็นเงินบาทไม่เกินวงเงิน

(๑) ร้อยละยี่สิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และ

(๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนเงินต้น ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๒**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๒๓****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๒๔****ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๒๕****มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๒๕ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐมีความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศ สำหรับโครงการหรือแผนงานที่รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม หรือทบทวนปรัชญาเศรษฐกิจใหม่ และหากกระทรวงการคลังเป็นผู้กู้และนำมาให้หน่วยงานดังกล่าวกู้ต่อจะเป็นการประหยัดและทำให้การบริหารหนี้สาธารณะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินเป็นเงินตราต่างประเทศเพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวกู้ต่อได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นับรวมในวงเงินตามมาตรา ๒๒ ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ หน้าที่รัฐบาลค้ำประกัน</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ มาตรา ๒๙ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และ สวทพร กรอบวงเงิน ที่กระทรวงการคลังจะค้ำประกันหรือให้ กู้ต่อ แก่รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด กระทรวงการคลังจะค้ำประกันหรือให้ กู้ต่อ แก่รัฐวิสาหกิจใดที่มีได้ประกอบกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคและมีผลประกอบการขาดทุนติดต่อกันเกินสามปีไม่ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ยุบเลิกรัฐวิสาหกิจนั้น และเป็นการค้ำประกันหรือให้ กู้ต่อ แก่รัฐวิสาหกิจนั้นในระหว่างการดำเนินการเพื่อยุบเลิก ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ คณะกรรมการนโยบายและ</u> <u>กำกับการบริหารหนี้สาธารณะ</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑**มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังคนหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมบัญชีกลางและผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีชื่อเสียงที่ขอรายชื่อซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเป็นกรรมการและเลขานุการ และบุคคลอื่นไม่เกินสองคนซึ่งคณะกรรมการกำหนดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ทางการเงิน การคลัง การบริหารหนี้สาธารณะ การงบประมาณหรือกฎหมาย และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยกเว้นคณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษา

(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรค

การเมือง

(๔) ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับการบริหารหนี้สาธารณะ ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓**มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๒/๑) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือไม่สุจริตหรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕/๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑ วรรคสาม ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๔**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๓๕****มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานสถานะของหนี้สาธารณะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาภายหลังการเข้ารับหน้าที่

(๒) เสนอแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณและการปรับเปลี่ยนแผนดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) จัดทำหลักเกณฑ์*และวิธีพิจารณา*ในการกู้เงิน การค้าประกัน การชำระหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ ทั้งนี้ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐยึดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

(๔) เสนอคำแนะนำในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๐

(๕) ดำเนินการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖^(๒) โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด จึงเป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ในวาระที่สอง

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก

ข้อสังเกตของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาเหตุผลประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติแล้ว เห็นว่า ยังขาดข้อความบางประการที่ทำให้ข้อความขาดความชัดเจน จึงเห็นควรให้เพิ่มข้อความในเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติม ดังนี้

“เหตุผล

เนื่องจากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ส่งผลให้หนี้สาธารณะของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกันก็จำเป็นต้องบริหารการคลังของประเทศให้เหมาะสมกับสถานการณ์ จึงจำเป็นต้องบริหารหนี้สาธารณะทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและที่กำลังจะเกิดขึ้นให้มีประสิทธิภาพ แต่โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการก่อหนี้ การค้าประกัน และการปรับโครงสร้างหนี้ในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศและกระจายอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ สมควรปรับปรุงกฎหมายเหล่านั้นให้เป็นระบบและมีเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารหนี้สาธารณะมีอยู่หลายหน่วยงาน สมควรให้มีหน่วยงานกลางเพียงหน่วยงานเดียวเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารหนี้สาธารณะให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ และควบคุมดูแลการก่อหนี้โดยรวมเพื่อให้ภาระหนี้สาธารณะอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับฐานะการเงินการคลังของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

^(๒) ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ กำหนดว่า “เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๑๕ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของ คณะกรรมาธิการและประธานสภาผู้แทนราษฎรจะได้ส่งรายงานและข้อสังเกตไปยัง คณะรัฐมนตรีต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๑ วรรคสอง^(๓)

^(๓) ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๑ กำหนดว่า “เมื่อคณะกรรมาธิการ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้วให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น โดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไข เพิ่มเติมพร้อมทั้งรายงานต่อประธานสภา รายงานนั้นอย่างน้อยต้องระบุว่า ได้มีหรือไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ในมาตราใดบ้าง และถ้ามีการแปรญัตติ มติของคณะกรรมาธิการเกี่ยวกับคำแปรญัตตินั้นเป็นการใด หรือ มีการสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติหรือมีการสงวนความเห็นของกรรมาธิการก็ให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมาธิการเห็นว่า มีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติให้บันทึก ข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมาธิการเพื่อให้ที่ประชุมสภาพิจารณาและให้นำความ ในข้อ ๙๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ

กับ

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ

พ.ศ.

ตารางเปรียบเทียบ
กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)
กับ
ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.”</p>

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p>กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติตัวเงินคั่ง พุทธศักราช ๒๔๘๗</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕</p> <p>พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙</p> <p>ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙</p> <p>(๔) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙</p> <p>(๕) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔</p> <p>(๖) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘</p> <p>(๗) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑</p>

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคั่ง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">"การค้าประกัน" หมายความว่ารวมถึงอวัลต์เงินด้วย</p> <p style="text-align: center;">(มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐)</p> <p style="text-align: center;">"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า และให้หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และกรุงเทพมหานครด้วย</p> <p style="text-align: center;">*(นิยาม คำว่า "ส่วนราชการ" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙)</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p style="text-align: center;">"หนี้สาธารณะ" หมายความว่า หนี้ที่กระทรวงการคลัง หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจกู้หรือหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน แต่ไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินโดยกระทรวงการคลังมิได้ค้ำประกัน</p> <p style="text-align: center;">"การบริหารหนี้สาธารณะ" หมายความว่า การก่อหนี้โดยการกู้หรือการค้าประกัน การชำระหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับหนี้สาธารณะ</p> <p style="text-align: center;">"การค้าประกัน" หมายความว่ารวมถึงการอวัลต์เงินด้วย</p> <p style="text-align: center;">"ตราสารหนี้" หมายความว่า ตั๋วเงินคลัง ตั๋วสัญญาใช้เงิน พันธบัตรและตราสารอื่นที่มีผลก่อให้เกิดหนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด และให้หมายความรวมถึงตราสารหนี้ที่ออกในระบบไร้ใบตราสารด้วย</p> <p style="text-align: center;">"ตั๋วเงินคลัง" หมายความว่า เอกสารการก่อหนี้ผูกพันระยะสั้นที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ออก โดยมีอายุนับแต่วันที่ออกไม่เกินสิบสองเดือน</p> <p style="text-align: center;">"ตั๋วสัญญาใช้เงิน" หมายความว่า ตั๋วสัญญาใช้เงินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p> <p style="text-align: center;">"พันธบัตร" หมายความว่า เอกสารการก่อหนี้ผูกพันระยะยาวที่มีอายุนับแต่วันที่ออกตั้งแต่สิบสองเดือนขึ้นไป</p> <p style="text-align: center;">"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาล และหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ไม่รวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจ</p>

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">"องค์การของรัฐ" หมายความว่า องค์การหรือวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งได้มีพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นและมีทุนทั้งสิ้นเป็นของรัฐบาล (มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐)</p> <p>มาตรา ๔* ภายใต้บังคับมาตรา ๕ กระทรวงการคลังมีอำนาจค้าประกันหนี้ของส่วนราชการ หนี้ขององค์การของรัฐ หนี้ของบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ และหนี้ของสถาบันการเงิน ได้โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี</p> <p>บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจดังกล่าวต้องเป็น</p> <p>ก) บริษัทจำกัดที่ส่วนราชการ และหรือองค์การของรัฐมีทุนรวมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ หรือ</p> <p>ข) บริษัทจำกัดที่ส่วนราชการ และหรือองค์การของรัฐ และหรือบริษัทจำกัดตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ</p> <p>* (มาตรา ๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙)</p>	<p style="text-align: center;">"หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ" หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ</p> <p style="text-align: center;">"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง</p> <p style="text-align: center;">"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า</p> <p style="text-align: center;">(ก) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ</p> <p style="text-align: center;">(ข) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ</p> <p style="text-align: center;">(ค) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจตาม (ก) หรือ (ข) หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ โดยให้คำนวณเฉพาะทุนตามสัดส่วนที่เป็นของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น</p>

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">"สถาบันการเงิน" หมายความว่า สถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้น สำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม (มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐)</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗)</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐)</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) มอบอำนาจให้บุคคลใดลงชื่อในสัญญาค้าประกันที่กระทำในต่างประเทศ (๒) กำหนดค่าธรรมเนียมการค้าประกันบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ และสถาบันการเงินไม่เกินร้อยละหนึ่งของจำนวนเงินที่ค้าประกัน (มาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐)</p>	<p style="text-align: center;">"สถาบันการเงินภาครัฐ" หมายความว่า สถาบันการเงินที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นสำหรับให้ กู้ยืมเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม</p> <p style="text-align: center;">"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ "สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจออกกฎกระทรวง ประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงิน เพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(มาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(มาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(มาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔)</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายมีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>(มาตรา ๑๐ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘)</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้</p> <p>(มาตรา ๑๑ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘)</p>	

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

**กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)**

**ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.
(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)**

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายมีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(มาตรา ๗ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑)

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

(มาตรา ๘ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑)

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การบริหารหนี้สาธารณะให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐนอกจากกระทรวงการคลังจะกู้เงินหรือค้ำประกันมิได้ เว้นแต่มีกฎหมายให้อำนาจไว้เป็นการเฉพาะ

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยจากรัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินของรัฐบาลในต่างประเทศ หรือสถาบันการเงินที่รัฐบาลในประเทศนั้น ๆ รับรอง เพื่อใช้จ่ายในการป้องกันประเทศตาม โครงการป้องกันประเทศ หรือโครงการความมั่นคงแห่งชาติ แต่ทั้งนี้มูลค่าของการกู้เงินรวมกัน ต้องไม่เกินสองหมื่นล้านบาท โดยจะเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลหนึ่ง หรือหลายสกุลก็ได้</p> <p>(มาตรา ๓ วรรคแรก ของพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p>	<p>มาตรา ๔ รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่นิติบุคคล หากมีความจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อใช้ดำเนินกิจการ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจกู้ให้ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี แต่ถ้าเป็นการกู้เงินเพื่อการลงทุน รัฐวิสาหกิจนั้นจะต้องเสนอแผนงานลงทุนให้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน ทั้งนี้ หากเป็นการกู้เงินเกินห้าสิบล้านบาท จะต้องได้รับอนุมัติจาก คณะรัฐมนตรีด้วย</p> <p>เงินที่ได้รับจากการกู้เงินตามมาตรา นี้ ให้จ่ายแก่รัฐวิสาหกิจนั้นเพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ ได้โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง</p> <p>มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการกู้เงินหรือค้ำประกันในนามรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยแต่ผู้เดียว โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี</p>

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗ , พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐ , ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ , พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙ , ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ , พ.ร.บ. กู้เงิน เพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ , พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ , พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔ , พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘ , และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยจาก</p> <p>(๑) สถาบันการเงินระหว่างประเทศ</p> <p>(๒) รัฐบาลต่างประเทศ</p> <p>(๓) สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ</p> <p>(๔) แหล่งเงินกู้ของเอกชนในต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายลงทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ</p> <p>(มาตรา ๓ วรรคแรก ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔)</p> <p>มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยจากรัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศตามโครงการช่วยเหลือโดยการให้สินเชื่อเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหารสำหรับป้องกันประเทศที่รัฐบาลต่างประเทศให้แก่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>(มาตรา ๓ วรรคแรก ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔)</p>	

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อใช้จ่ายในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อการลงทุนเสริมสร้างความแข็งแกร่งหรือเสริมสภาพคล่องในภาคเศรษฐกิจที่จำเป็นจาก</p> <p>(๑) สถาบันการเงินระหว่างประเทศ (๒) รัฐบาลต่างประเทศ (๓) สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ (๔) แหล่งเงินกู้ของเอกชนในต่างประเทศ</p> <p>การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาไม่เกินวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ และมีมูลค่ารวมกันไม่เกินสองแสนล้านบาท โดยจะเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลหนึ่งหรือหลายสกุลก็ได้</p> <p>(มาตรา ๓ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑)</p> <p>มาตรา ๔ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ จะทำเป็นสัญญากู้หรือจะออกตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้ตามความต้องการ</p> <p>เงินที่ได้จากการกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายได้ตามวัตถุประสงค์ที่กระทรวงการคลัง และกระทรวงกลาโหมร่วมกันกำหนด โดยไม่ต้องนำส่งคลัง</p> <p>(มาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p>	<p>มาตรา ๑๐ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้จะดำเนินการโดยสัญญาหรือออกตราสารหนี้หรือวิธีการอื่นใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ</p>

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔ ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากจะกู้โดยทำเป็นสัญญากู้แล้ว ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้โดยการออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่นเป็นคราว ๆ ได้ ตามความต้องการ</p> <p>(มาตรา ๔ วรรคแรก ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน จากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>มาตรา ๔ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ จะทำเป็นสัญญากู้หรือจะออกตราสารอื่นเป็น คราว ๆ ก็ได้</p> <p>เงินที่ได้จากการกู้เงินตามวรรคหนึ่งให้นำไปใช้จ่ายได้ตามวัตถุประสงค์ที่กระทรวง การคลังและกระทรวงกลาโหมร่วมกันกำหนดโดยไม่ต้องนำส่งคลัง</p> <p>(มาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔)</p> <p>มาตรา ๖ ในการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ จะทำเป็นสัญญากู้หรือจะออกพันธบัตรหรือ ตราสารอย่างอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้</p> <p>เงินที่ได้จากการกู้ตามวรรคหนึ่งให้นำไปชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศรายเดิมโดยไม่ต้อง นำส่งเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง</p> <p>ในกรณีที่เป็นการกู้เงินเพื่อนำมาชำระหนี้เงินกู้ของบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือ สถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกันตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจ กระทรวงการคลังในการค้ำประกันหรือตามกฎหมายอื่นให้ถือว่าจำนวนเงินที่กระทรวงการคลังกู้ ตามพระราชกำหนดนี้เป็นจำนวนที่นับรวมกับจำนวนเงินค้ำประกันที่กระทรวงการคลังก่อหนี้ ผูกพันตามกฎหมายดังกล่าวด้วย</p> <p>(มาตรา ๖ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘)</p>	

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงิน เพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔ ในการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ นอกจากจะกู้โดยทำเป็นสัญญาแล้ว ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้โดยการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้</p> <p>(มาตรา ๔ วรรคแรก ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๕๑)</p> <p>มาตรา ๓ เมื่อได้มีกฎหมายให้รัฐบาลกู้เงิน โดยวิธีออกตั๋วเงินคลัง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนโดยการออกตั๋วเงินคลัง ในวันและตามวิธีการ ข้อยกหนด และเงื่อนไข ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะตีประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗)</p>	<p>การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง กระทรวงการคลังจะกู้จากหรือผ่านบุคคลอื่นใดที่มีไม่ใช่เป็นผู้ให้กู้โดยตรงไม่ได้ เว้นแต่การกู้เงินโดยการออกตราสารหนี้ กระทรวงการคลังจะจำหน่ายตราสารหนี้ผ่านผู้จัดจำหน่ายก็ได้</p> <p>การกู้เงินโดยวิธีการออกตราสารหนี้ ให้ออกได้ตามจำนวนเงิน ระยะเวลาและวิธีการออกตราสารหนี้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๑ การออกตราสารหนี้ในประเทศ รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือบุคคลอื่นจัดจำหน่ายก็ได้</p> <p>ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง การออกตราสารหนี้ การซื้อขายตราสารหนี้ การโอนตราสารหนี้ การใช้ตราสารหนี้เป็นหลักประกัน โดยส่งมอบหรือไม่ต้องส่งมอบใบตราสาร การบังคับหลักประกัน การมอบหมายให้บุคคลจัดจำหน่ายให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยมีให้นำบทบัญญัติว่าด้วยจำนำแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับ เว้นแต่กฎกระทรวงจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p>

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๕๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๗ ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายมีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาล</p> <p>(มาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย มีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(มาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>มาตรา ๗ ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย มีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>(มาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔)</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจลงนามในสัญญากู้หนังสือหรือสัญญาค้าประกัน หรือตราสารหนี้ แต่ในกรณีที่เป็นการมอบหมายให้อำนาจลงนามในตราสารหนี้ต้องประกาศการมอบหมายนั้นในราชกิจจานุเบกษา</p>

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา ๗ ต้นเงินและดอกเบี้ยที่ต้องใช้สำหรับตัวเงินคลังรวมตลอดถึงค่าใช้จ่ายในการออกและจัดการ ให้จ่ายจากเงินคงคลัง หรือจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณประจำปี</p> <p style="text-align: center;">(มาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗)</p> <p>มาตรา ๓ ในกรณีที่กระทรวงการคลังได้กู้เงินตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ กฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร หรือกฎหมายว่าด้วยการกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ หรือในกรณีที่กระทรวงการคลังได้ก่อหนี้ผูกพันด้วยการค้าประกันตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกันหรือตามกฎหมายอื่น ถ้ากระทรวงการคลังเห็นสมควรปรับโครงสร้างเงินกู้ขยายระยะเวลาชำระหนี้ หรือลดภาระหนี้เดิม ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินรายใหม่ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศของกระทรวงการคลัง หรือของส่วนราชการ องค์การของรัฐ บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกันรายเดิมได้</p> <p>(มาตรา ๓ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๕)</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๑๓ เงินต้น ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายในการกู้เงิน การออกและจัดการตราสารหนี้ให้จ่ายจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เว้นแต่ในกรณีของตัวเงินคลังหรือเป็นกรณีที่ถูกกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังอนุญาตให้จ่ายจากเงินคงคลัง จะจ่ายจากเงินคงคลังก็ได้</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ โดยดำเนินการกู้เงินรายใหม่เพื่อชำระหนี้เดิม แปลงหนี้ ชำระหนี้ก่อนถึงกำหนดชำระ ขยายระยะเวลาชำระหนี้ ต่ออายุ ซื้อมิน หรือไถ่ถอนตราสารหนี้ของรัฐบาล หรือทำธุรกรรมทางการเงินอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗ , พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐ , ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ , พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙ , ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ , พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ , พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ , พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔ , พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๕ , และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการ ทุกอย่างเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>(มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>มาตรา ๖ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยให้ประกาศยอกเงินกู้รวมกันเป็นเงินบาท ภายในเดือนธันวาคมของแต่ละปีที่มีการกู้เงิน</p> <p>(มาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายการจัดการ และวิธีการ ทุกอย่างเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ</p> <p>(มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>มาตรา ๖ ระยะเวลาชำระคืนเงินคืนต้องไม่เกินห้าสิบปีนับแต่วันทำสัญญาหรือวันออก พันธบัตรหรือตราสาร</p> <p>(มาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p>	<p>มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลังอาจชำระ หนี้แทนรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐได้ และเมื่อกระทรวงการคลังได้ชำระหนี้แล้ว ให้นหน่วยงาน ดังกล่าวเป็นหนี้กระทรวงการคลังตามจำนวนเงินที่กระทรวงการคลังได้ชำระ รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกิด ขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๑๖ ในการกู้เงินแต่ละครั้ง ให้กระทรวงการคลังประกาศแหล่งเงินกู้ สกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย ค่าส่วนลด ระยะเวลาการชำระคืนเงินต้นคืน วัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้ เงื่อนไข วิธีการและสาระสำคัญอื่นใดตามที่ จำเป็นในราชกิจจานุเบกษาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ทำสัญญาหรือออกตราสารหนี้ แล้วแต่กรณี</p> <p>ภายในหกสิบวันหลังจากวันสิ้นเดือนมีนาคมและเดือนกันยายนของทุกปี ให้กระทรวงการคลังสรุปรายงานสถานะของหนี้สาธารณะและประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยรายงาน ดังกล่าวต้องแสดงหนี้สาธารณะที่เกิดจากการกู้เงินและค่าประกัน ณ วันสิ้นเดือนดังกล่าว รวมทั้ง รายการการกู้เงินและการค้าประกันที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงระยะเวลาระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม และเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายนตามลำดับ</p>

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโประภัณฑ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๗ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันทำสัญญากู้ หรือออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่น โดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน และ วัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้</p> <p>(มาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการ และวิธีการ เกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>(มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔)</p> <p>มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน และ วัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้</p> <p>(มาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔)</p>	

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงิน เพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p>กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๗ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการทุกอย่างเกี่ยวกับการกู้เงินต่างประเทศแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>ในกรณีที่เป็นการกู้เงินเพื่อนำมาชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศขององค์การของรัฐ บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน ให้องค์การของรัฐ บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินดังกล่าวอยู่ในฐานะลูกหนี้ของกระทรวงการคลังเป็นจำนวนไม่เกินยอดเงินคงค้างชำระที่มีอยู่เดิมและค่าภาระต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอันจะพึงเกิดขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>(มาตรา ๗ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังก่อร่างโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘)</p> <p>มาตรา ๘ ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน ต้องไม่เกินห้าสิบปีนับแต่วันทำสัญญากู้ หรือออกพันธบัตร หรือตราสารของการกู้เงินต่างประเทศรายเดิม</p> <p>(มาตรา ๘ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังก่อร่างโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘)</p> <p>มาตรา ๙ การกู้เงินต่างประเทศแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันทำสัญญากู้ หรือออกพันธบัตร หรือตราสารอย่างอื่น โดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน และจะนำเงินกู้มาชำระหนี้เงินกู้เดิมรายใด</p> <p>(มาตรา ๙ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังก่อร่างโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘)</p>	

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ.ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ.ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

**กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)**

**ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.
(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)**

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการ และวิธีการที่เกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว และระยะเวลาชำระต้นเงินคืน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

(มาตรา ๕ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑)

มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันทำสัญญากู้หรือวันออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น โดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ระยะเวลาชำระต้นเงินคืนและวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้

(มาตรา ๖ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑)

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย ให้คำนวณโดยเทียบจากค่าเสมอภาค

(มาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐)

มาตรา ๑๗ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินและการค้ำประกันที่กระทำในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วให้รัฐสภาทราบ โดยรายงานดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของการกู้เงินและการค้ำประกัน รวมถึงผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับหรือคาดว่าจะได้รับ

มาตรา ๑๘ การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้คำนวณตามอัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในวันที่ทำสัญญากู้ สัญญาค้ำประกัน หรือออกตราสารหนี้ แต่ในรายงานตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้คำนวณตามอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว ณ วันทำการสุดท้ายของเดือนมีนาคมหรือเดือนกันยายน แล้วแต่กรณี

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๕, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.
(ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

มาตรา ๑๑๐. พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐

มาตรา ๑๑๑. พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๑๑, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๑ ลงวันที่ ๑๗

มาตรา ๑๑๒. พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๑๒, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงิน

มาตรา ๑๑๓. พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๒๔, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๓ ลงวันที่ ๑๗

มาตรา ๑๑๔. พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๑, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๑๗

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ก็ให้ใช้เทียบค่าตามที่ประกาศไว้ ณ กองทุนการเงินระหว่างประเทศในวันที่ทำสัญญา</p> <p>(มาตรา ๓ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ก็ให้ใช้เทียบค่าตามที่ประกาศไว้ ณ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในวันที่ทำสัญญา</p> <p>(มาตรา ๓ วรรคสาม ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ในวันที่ทำสัญญา</p> <p>(มาตรา ๓ วรรคสาม ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔)</p> <p>การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในวันที่ทำสัญญา</p> <p>(มาตรา ๓ วรรคสาม ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑)</p>	

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๕, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p>กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>เงินที่ได้รับตามสัญญากู้หรือจากการออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงการคลัง หรือกระทรวง ทบวง กรมอื่น หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมายจาก กระทรวงการคลัง นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในการกู้ได้โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง</p> <p>(มาตรา ๔ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน จากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p>	<p>มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ต้องคกรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กู้เงินโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ที่จัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นหรือกฎหมายอื่นใด โดยมีใช่เป็นการกู้เงินจากกระทรวงการคลัง ห้ามมิให้กระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐเข้ารับผิดชอบหรือค้ำประกันหนี้เงินกู้ดังกล่าว</p> <p>ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการกู้เงินของหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐด้วยโดยอนุโลม</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๒ หนี้ที่รัฐบาลกู้</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๒๐ ให้กระทรวงการคลังกู้เงินได้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้</p> <p>(๒) พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>(๓) ปรับปรุงโครงสร้างหนี้สาธารณะ</p> <p>(๔) ให้หน่วยงานอื่นกู้ต่อ</p> <p>เงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการกู้เงินตาม (๒) ถึง (๔)ให้นำไปใช้ได้ ตามวัตถุประสงค์ของการกู้เงิน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตาม กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง</p>

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงิน เพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p align="center">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p align="center">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>เงินที่ได้จากการกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังหรือกระทรวง ทบวง กรมอื่น หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลังนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในการกู้ หรือให้กระทรวงการคลังนำไปให้กู้แก่สถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้นหรือ รัฐวิสาหกิจเพื่อให้กู้ยืมต่อเพื่อเสริมสภาพคล่องในภาคเศรษฐกิจ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง</p> <p>(มาตรา ๔ วรรคสอง ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๕๑)</p> <p>การกู้เงินตามวรรคหนึ่งนี้ ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ ต้องเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละสิบของ งบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณนั้น ๆ</p> <p>(มาตรา ๓ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน จากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ในปีงบประมาณปีหนึ่ง ๆ มูลค่าของการกู้เงินเมื่อรวมกับ การกู้เงินตามพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ แล้ว จะต้องไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ๆ</p> <p>(มาตรา ๓ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔)</p>	<p align="center">มาตรา ๒๑ การกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ใน ปีงบประมาณหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังกู้เป็นเงินบาทไม่เกินวงเงิน</p> <p align="center">(๑) ร้อยละยี่สิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติม และ</p>

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงิน เพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๕๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕ การกู้เงินตามมาตรา ๔ ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ จะต้องมียอดเงินกู้ไม่เกินจำนวน ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่เป็นการกู้เงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้ตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ กฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร หรือตามกฎหมายว่าด้วยการกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของยอดเงินคงค้างชำระทั้งหมดที่กระทรวงการคลังเป็นหนี้ผูกพันอยู่ในฐานะผู้กู้</p> <p>(๒) ในกรณีที่เป็นการกู้เงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกันหรือตามกฎหมายอื่น ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของยอดเงินคงค้างชำระทั้งหมดที่กระทรวงการคลังเป็นหนี้ผูกพันอยู่ในฐานะผู้ค้ำประกัน</p> <p>การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในวันที่ทำสัญญา</p> <p>(มาตรา ๕ ของพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘)</p>	<p>(๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนเงินต้น</p> <p>มาตรา ๒๒ การกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กระทำได้เมื่อมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและต้องใช้เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศ โดยให้กระทรวงการคลังกู้เป็นเงินตราต่างประเทศได้ไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปี</p> <p>การกู้เงินตามวรรคหนึ่งให้กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้เงินอย่างชัดเจนและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี</p>

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p>กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๒๓ ในการกู้เงินตามมาตรา ๒๒ ถ้าภาวะตลาดการเงินในประเทศเอื้ออำนวย และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการเงิน การคลัง และตลาดทุน กระทรวงการคลังโดยอนุมัติ คณะรัฐมนตรีอาจกู้เป็นเงินบาทแทนการกู้เงินตราต่างประเทศก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๔ การกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ ให้กระทำได้เฉพาะเพื่อเป็นการประหยัด ลดความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยน หรือกระจายภาระการชำระหนี้ โดยให้กระทรวงการคลัง ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กู้เงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้ของกระทรวงการคลังไม่เกินจำนวนเงินกู้ที่ยังค้างชำระ หรือ</p> <p>(๒) กู้เงินเพื่อชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันไม่เกินจำนวนเงินที่ยังมีภาระการค้ำประกันอยู่</p> <p>เงินกู้ตาม (๒) ให้นำรวมในวงเงินตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกู้เงินรายใหม่เพื่อปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ที่เป็นเงินบาทให้กู้เป็นเงินบาทเท่านั้น</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกู้เงินที่มีระยะเวลาการชำระหนี้เกินสิบสองเดือน ให้รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p> <p>มาตรา ๒๕ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐมีความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศ สำหรับโครงการหรือแผนงานที่รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และหากกระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ และนำมาให้หน่วยงานดังกล่าวกู้ต่อจะเป็นการประหยัดและทำให้การบริหารหนี้สาธารณะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินเป็นเงินตราต่างประเทศเพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวกู้ต่อได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นำรวมในวงเงินตามมาตรา ๒๒</p>

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโद्यาทภัณฑ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔* ภายใต้บังคับมาตรา ๕ กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันหนี้ของส่วนราชการหรือขององค์การของรัฐ หรือของบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ และหนี้ของสถาบันการเงินได้ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี</p> <p>(มาตรา ๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p> <p>มาตรา ๕* กระทรวงการคลังจะก่อหนี้ผูกพันด้วยการค้ำประกันเป็นจำนวนเงินรวมกันทั้งสิ้น ในขณะที่ก่อหนี้ผูกพันนั้น เกินกว่าจำนวนดังต่อไปนี้มิได้</p> <p>(๑) การก่อหนี้ผูกพันตาม (๑) และหรือ (๒) ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ ต้องเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณนั้น ๆ</p> <p>ความใน (๓) มิให้ใช้บังคับแก่การค้ำประกันในการต่ออายุสัญญาหรือแก้ไขสัญญาค้ำประกันโดยไม่แก้ไขจำนวนเงินค้ำประกันเพิ่มขึ้นจากเดิม</p> <p>(มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐)</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๒๖ กระทรวงการคลังมีอำนาจเรียกเก็บดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมการชำระหนี้แทนตามมาตรา ๑๕ หรือการให้กู้ต่อตามมาตรา ๒๕ ได้ในอัตราและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๓ หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันการชำระหนี้ของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐ โดยจะค้ำประกันเต็มจำนวนหรือแต่บางส่วนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๒๘ ในปีงบประมาณหนึ่ง กระทรวงการคลังจะค้ำประกันได้ไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม</p>

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p style="text-align: center;">กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕* กระทรวงการคลังจะก่อหนี้ผูกพันด้วยการค้ำประกันเป็นจำนวนเงินรวมกันทั้งสิ้นในขณะที่ก่อหนี้ผูกพันนั้น เกินกว่าจำนวนดังต่อไปนี้มิได้</p> <p>(๑) ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ หกเท่าของเงินกองทุนของบริษัทจำกัดนั้น</p> <p>(๒) ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นสถาบันการเงิน สี่เท่าของเงินกองทุนของสถาบันการเงินนั้น</p> <p>(มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐)</p> <p>มาตรา ๖ การคำนวณเงินที่กระทรวงการคลังก่อหนี้ผูกพันด้วยการค้ำประกันตามมาตรา ๕ (๓) มิให้นำจำนวนเงินค้ำประกันที่กระทรวงการคลังค้ำประกันโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นมารวมคำนวณด้วย</p> <p>(มาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐)</p>	<p>มาตรา ๒๙ หลักเกณฑ์ และกรอบวงเงินที่กระทรวงการคลังจะค้ำประกันหรือให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>กระทรวงการคลังจะค้ำประกันหรือให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจใดที่ได้ประกอบกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคและมีผลประกอบการขาดทุนติดต่อกันเกินสามปีไม่ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ยุบเลิกรัฐวิสาหกิจนั้น และเป็นการค้ำประกันหรือให้กู้ต่อแก่รัฐวิสาหกิจนั้นในระหว่างการดำเนินการเพื่อยุบเลิก</p> <p>มาตรา ๓๐ กระทรวงการคลังมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกันหรือค่าธรรมเนียมอื่นใดได้ในอัตราและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๔ คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ" ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังคนหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ</p>

* **กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ** ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโประภัณฑ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	<p>ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมบัญชีกลางและผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้ผู้ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเป็นกรรมการและเลขานุการ และบุคคลอื่นไม่เกินสองคนซึ่งคณะกรรมกรกำหนดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ทางการเงิน การคลัง การบริหารหนี้สาธารณะ การงบประมาณหรือกฎหมาย และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยกเว้นคณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษา</p> <p>(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง</p> <p>(๔) ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับการบริหารหนี้สาธารณะ</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่</p> <p>กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p>

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	<p>มาตรา ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือไม่สุจริตหรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๓๔ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p>กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รายงานสถานะของหนี้สาธารณะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาภายหลังการเข้ารับหน้าที่</p> <p>(๒) เสนอแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณและการปรับเปลี่ยนแผน ดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ</p> <p>(๓) จัดทำหลักเกณฑ์ในการกู้เงิน การค้าประกัน การชำระหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ ทั้งนี้ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐยึดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป</p> <p>(๔) เสนอคำแนะนำในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๐</p> <p>(๕) ดำเนินการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๓๖ ให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของ คณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ศึกษา วิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ ตลอดจนหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้ กู้ยืมเงินและสถาบันการเงินภาครัฐที่กระทรวงการคลังไม่ได้ค้าประกัน รวมถึงรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประมาณการความต้องการเงินของภาครัฐและการบริหารหนี้สาธารณะ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ตลอดจนการจัดการกู้เงินเพื่อสำรอง เงินคลัง การเบิกจ่ายเงินกู้และการชำระหนี้</p> <p>(๓) ให้คำปรึกษา แนะนำ และส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ หน่วยงานอื่นของรัฐมีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>(๔) ติดตามการปฏิบัติตามสัญญาที่ได้ผูกพันกับแหล่งเงินกู้ และประเมินผลการดำเนินงาน ที่ใช้จ่ายเงินกู้</p>

• กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงิน เพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโศปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

<p>กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๙ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระทั่งการค้ำประกันของกระทรวงการคลัง ที่กระทำโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และไม่กระทบกระทั่งการค้ำประกันใด ๆ ที่กระทรวงการคลังได้กระทำไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>(มาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐)</p> <p>มาตรา ๘ การกู้เงินตามสัญญาที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติตามโครงการป้องกันประเทศ หรือโครงการความมั่นคงแห่งชาติที่ได้กระทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่า เป็นการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้และมีผลผูกพันรัฐบาลนับแต่วันที่ได้ทำสัญญานั้น ๆ</p> <p>(มาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙)</p>	<p>(๕) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ (๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของสำนักงาน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>บทเฉพาะกาล</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๓๗ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบต่อการกู้เงิน การให้กู้เงิน การค้ำประกัน และการปรับโครงสร้างหนี้ที่กระทรวงการคลังกระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

* กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่ พ.ร.บ. ตั๋วเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕, พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐, พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙, พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔, พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘, และพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑.

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

คำชี้แจงประกอบ ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.^{*}

๑) เหตุผลและความจำเป็น

เนื่องจากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ส่งผลให้หนี้สาธารณะของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องบริหารหนี้สาธารณะทั้งที่เกิดขึ้นแล้ว และที่กำลังจะเกิดขึ้นให้มีประสิทธิภาพ แต่โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการก่อหนี้ การค้ำประกันและการปรับโครงสร้างหนี้ในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศ และกระจัดกระจายอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ สมควรปรับปรุงกฎหมายเหล่านั้นให้เป็นระบบและมีเอกภาพยิ่งขึ้น ซึ่งร่าง พรบ. การบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การบริหารหนี้สาธารณะมีประสิทธิภาพและควบคุมให้ระดับหนี้อยู่ในระดับที่สอดคล้องกับฐานะการเงินการคลังของประเทศ โดยมีเหตุผลและความจำเป็นในการยก่างกฎหมาย ดังนี้

๑.๑ การที่ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ทำให้ระดับหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับในโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่อย่างรวดเร็ว ซึ่งทำให้การพัฒนาระบบการเงิน ตลาดเงิน และตลาดทุนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงวิธีการจัดการหนี้สาธารณะให้มีความคล่องตัว และมีความทันสมัยมากขึ้น เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมทางการเงินใหม่ ๆ

๑.๒ เพื่อรวบรวมกฎหมายปัจจุบันที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังในการก่อหนี้ ค้ำประกัน และปรับโครงสร้างหนี้ ที่กระจัดกระจายอยู่หลายฉบับ เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ รวมไว้ในกฎหมายฉบับเดียวเพื่อความเป็นเอกภาพ และเพื่อให้มองเห็นภาพรวมขอบเขตอำนาจของกระทรวงการคลังในการบริหารจัดการหนี้สาธารณะได้ครบถ้วน

๑.๓ เพื่อให้กระทรวงการคลังสามารถปรับโครงสร้างหนี้ทั้งหนี้เงินบาท และเงินตราต่างประเทศได้คล่องตัวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้ที่เกิดจากการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ นอกจากนั้นสมควรให้เพิ่มช่องทางในการปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศโดยใช้เงินกู้ในประเทศได้ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากสภาพคล่องส่วนเกินในประเทศที่มีอยู่ในระดับสูง ซึ่งการกู้เงินบาทเพื่อ Refinance หนี้ต่างประเทศ นอกจากจะสามารถลดความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนแล้ว ในบางครั้งที่ภาวะตลาดเอื้ออำนวยยังสามารถลดต้นทุนเงินกู้เดิมด้วย

^{*} ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

๑.๔ เพื่อจำกัดภาระหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น (Contingent Liabilities) ในรูปการค้ำประกันที่กระทรวงการคลังจะค้ำประกันหน่วยงานของรัฐในแต่ละปี ขณะเดียวกันเพื่อส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจมีความแข็งแกร่งและสนับสนุนให้มีระดับเครดิตของตนเอง เพื่อให้สามารถระดมเงินทุนได้โดยลดการพึ่งพาการค้ำประกันของรัฐบาลด้วย

๒) ขั้นตอนการดำเนินการยกร่างกฎหมาย

กระทรวงการคลังได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวอย่างมีขั้นตอนโดย

- มีการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อปรับปรุง พรบ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ชุดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๓ เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของกฎหมายวิธีการงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการหนี้สาธารณะ รวมทั้งดำเนินการยกร่างกฎหมายบริหารหนี้สาธารณะ แล้วเสนอกระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบ
- คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบร่าง พรบ. การบริหารหนี้สาธารณะที่กระทรวงการคลังเสนอ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๔
- คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ที่มีนายมีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน ได้ตรวจพิจารณาร่างกฎหมายตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๔ - ตุลาคม ๒๕๔๕
- คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบร่างกฎหมายที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป
- คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรมีมติเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ให้ยกเลิกหลักการของกฎหมายในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ และให้ส่งคณะรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่ง
- คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๖ เห็นชอบให้แก้ไขหลักการของร่างกฎหมาย ตามการแก้ไขของคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรและส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาร่างกฎหมายอีกครั้งหนึ่ง
- เมื่อได้รับร่างที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาใหม่แล้ว ต่อมาคณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๖ รับทราบตามมติคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรที่ให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาเป็นเรื่องด่วน
- สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติรับหลักการร่างกฎหมายดังกล่าวในวาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ และที่ประชุมได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญแปรญัตติร่าง พรบ. ดังกล่าว

๓) สาระสำคัญของกฎหมาย

สาระสำคัญของร่างกฎหมายนี้โดยหลักการแล้วจะคงอำนาจตามกฎหมายเดิมที่ได้ยกเลิกไป นอกจากนี้ยังได้ปรับปรุงการดำเนินการบริหารหนี้ในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ และรัดกุมยิ่งขึ้น โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๓.๑ ยกเลิกกฎหมายเดิมจำนวน ๗ ฉบับ (มาตรา ๓) เพื่อรวบรวมบทบัญญัติที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน และค้ำประกันไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน

๓.๒ นิยามหนี้สาธารณะ (มาตรา ๔) หมายถึง หนี้ที่รัฐบาลกู้หรือค้ำประกัน หนี้ของรัฐวิสาหกิจ แต่ไม่รวมหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ เนื่องจากกฎหมายนี้เป็นกฎหมายบริหารหนี้สาธารณะ จึงควรนิยามหนี้สาธารณะครอบคลุมเฉพาะหนี้ที่กระทรวงการคลังต้องไปบริหารจัดการเท่านั้น

๓.๓ ภายใน ๖๐ วัน หลังจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงิน ที่ดำเนินการในช่วงปีงบประมาณที่ผ่านมาให้รัฐสภาทราบ โดยระบุรายละเอียดของการกู้เงินและผลที่คาดว่าจะได้รับ (มาตรา ๑๗)

๓.๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ (มาตรา ๑๘ และ ๒๕) ในร่างกฎหมายนี้ ได้กำหนดไม่ให้กระทรวงการคลังค้ำประกันเงินกู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานในกำกับฯ แต่ให้กระทรวงการคลังกู้แล้วนำมาให้กู้ต่อได้

๓.๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินตามวัตถุประสงค์ ๔ ประการ (มาตรา ๒๐) คือ

(๑) เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ (มาตรา ๒๑) เป็นการนำบทบัญญัติที่เป็นอำนาจการกู้เงินของกระทรวงการคลังที่อยู่ใน พรบ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มารวมไว้ในกฎหมายนี้ โดยกำหนดให้กู้เป็นเงินบาทได้ไม่เกิน ๒๐% ของงบประมาณรายจ่าย กับอีก ๘๐% ของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนเงินต้น

(๒) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (มาตรา ๒๒) ให้กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อโครงการลงทุน และมีความจำเป็นต้องใช้เป็นเงินตราต่างประเทศ หรือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศ โดยกำหนดเพดานให้กู้ได้ไม่เกิน ๑๐% ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี และต้องระบุวัตถุประสงค์ของการใช้เงินให้ชัดเจน ซึ่งวงเงินกู้ดังกล่าวเป็นวงเงินเดิมที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๘

ในการกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมนี้ ให้กระทรวงการคลังกู้เงินบาทได้ หากภาวะตลาดในประเทศเอื้ออำนวย และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการเงิน การคลังและตลาดทุน (มาตรา ๒๓)

(๓) เพื่อปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ (มาตรา ๒๔) ให้มีอำนาจปรับโครงสร้างหนี้ เดิมที่กระทรวงการคลัง กู้ ได้ไม่เกินวงเงินกู้เดิมที่ยังค้างชำระ

ในกรณีที่ปรับโครงสร้างหนี้เดิมที่ค้ำประกัน ให้ดำเนินการได้ในวงเงินที่ยังมี ภาระค้ำประกัน หากหนี้เดิมเป็นเงินบาทให้นับรวมวงเงินในเขตแดนที่รัฐบาลกู้เพื่อชดเชย การขาดดุล หากหนี้เดิมเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้นับรวมวงเงินในเขตแดนเงินกู้เพื่อพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม

หากเป็นการกู้เงินรายใหม่เพื่อปรับโครงสร้างหนี้เดิมที่เป็นเงินบาท ให้กู้ เป็นเงินบาทเท่านั้น นอกจากนี้ กระทรวงการคลังมีอำนาจเรียกเก็บดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม การชำระหนี้แทน

(๔) เพื่อให้หน่วยงานอื่นกู้ต่อ (มาตรา ๒๕ - ๒๖) เช่น หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐ ที่มีความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศสำหรับโครงการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม หรือ การปรับโครงสร้างหนี้ โดยให้นับรวมในวงเงินกู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

นอกจากนี้ได้ให้อำนาจกระทรวงการคลังเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการให้กู้ต่อ ด้วย

๓.๖ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันการชำระหนี้ของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐ (มาตรา ๒๗ - ๓๐) โดยจะค้ำประกันเต็มจำนวนหรือบางส่วนก็ได้ แต่จำกัดเขตแดนค้ำประกันรวมในปีงบประมาณหนึ่งไว้ไม่เกิน ๒๐% ของงบประมาณรายจ่าย ประจำปี โดยมีหลักเกณฑ์เงื่อนไขและจำนวนเงินที่จะค้ำประกันรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบัน การเงินภาครัฐ ตามที่คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะเป็นผู้กำหนด และการคิดค่าธรรมเนียมค้ำประกันจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

วงเงินการค้ำประกันรวมข้างต้น ไม่ได้มีกำหนดไว้ก่อน โดยในพระราชบัญญัติ กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐ นั้น จะจำกัดวงเงินค้ำประกันรวม เฉพาะบริษัทจำกัด และสถาบันการเงินเท่านั้น ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกิน ๑๐% ของงบประมาณ รายจ่าย

นอกจากนั้น ในร่างกฎหมายนี้ได้เพิ่มหลักการให้กระทรวงการคลังค้ำประกัน รัฐวิสาหกิจที่มีได้ประกอบกิจการสาธารณูปโภคและมีผลประกอบการขาดทุนติดต่อกันเกิน ๓ ปี เพื่อจำกัดภาระของรัฐบาล เว้นแต่มีมติคณะรัฐมนตรีให้ยุบเลิกรัฐวิสาหกิจดังกล่าว ก็ให้ค้ำประกัน ได้ในระหว่างดำเนินการเพื่อยุบเลิก

๓.๗ ให้มีคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (มาตรา ๓๑) จะทำหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการนโยบายหนี้ของประเทศในปัจจุบัน แต่จะมีขอบเขตอำนาจมากขึ้นกว่าเดิมในการพิจารณาภาพรวมของการก่อหนี้ ค่าประกัน และการปรับโครงสร้างหนี้ ทั้งนี้ในประเทศ และหนี้ต่างประเทศไปพร้อมกัน ดังนั้น องค์ประกอบของคณะกรรมการนี้จึงกำหนดให้เพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก ๓ คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นประธาน
(๒) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นรองประธาน
(๓) ปลัดกระทรวงการคลัง	เป็นกรรมการ
(๔) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
(๕) ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	เป็นกรรมการ
(๖) ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	เป็นกรรมการ
(๗) อธิบดีกรมบัญชีกลาง	เป็นกรรมการ
(๘) ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
(๙) - (๑๑) ผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ คน	เป็นกรรมการ
(๑๒) ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	เป็นกรรมการและเลขานุการ
(๑๓) - (๑๔) ผู้ช่วยเลขานุการ ๒ คน	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ ดังนี้

- รายงานสถานะหนี้สาธารณะเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบภายใน ๖๐ วันภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีเข้ารับหน้าที่
- เสนอแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติ
- จัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการในการกู้เงิน ค่าประกัน ชำระหนี้ และปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้หน่วยงานรัฐยึดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป
- เสนอคำแนะนำในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๖ และ ๓๐
- ฯลฯ

๔) ประโยชน์ที่จะได้รับ

กระทรวงการคลังคาดว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีประโยชน์ ดังนี้

๔.๑ รัฐบาลสามารถบริหารจัดการหนี้สาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีความคล่องตัว มีความต่อเนื่องและทันเหตุการณ์ เนื่องจากหลักการในร่างกฎหมายใหม่ ทำให้กระทรวงการคลังมีความคล่องตัวในการบริหารความเสี่ยงที่เกิดจากปัญหาการ Refinance ได้ โดยใน

ร่างใหม่ได้ให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างหนี้ที่เกิดจากพันธบัตรเพื่อชดเชยการขาดดุลได้ (กฎหมายปัจจุบันไม่ได้ให้อำนาจไว้)

๔.๒ สนับสนุนให้มีการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการให้กู้เงินบาทเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศได้ (กฎหมายปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศปัจจุบัน ให้กู้เงินจากต่างประเทศเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศเท่านั้น) และให้กู้เงินบาททดแทนการกู้จากต่างประเทศ สำหรับโครงการลงทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการจำกัดเพดานการค้าประกันรวมในแต่ละปี

๔.๓ กระตุ้นให้รัฐวิสาหกิจมีวินัยในการก่อหนี้มากขึ้น วัตถุประสงค์หนึ่งในการยกร่างกฎหมายนี้ คือ การจำกัดภาระที่เป็น Contingent Liabilities ของรัฐบาล โดยเฉพาะการค้าประกัน ซึ่งในกฎหมายนี้จะห้ามกระทรวงการคลังค้าประกันรัฐวิสาหกิจที่มีได้ประกอบกิจการสาธารณูปโภค และมีผลประกอบการขาดทุนติดต่อกันเกิน ๓ ปี เพื่อจำกัดภาระของรัฐบาล การกำหนดหลักการดังกล่าวจะช่วยควบคุมการก่อหนี้ของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หรือในอีกแง่หนึ่ง หากรัฐวิสาหกิจใดที่มีได้ประกอบกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะและมีผลขาดทุนตลอดย่อมไม่เป็นการสมควรที่รัฐจะต้องเข้าไปแบกรับภาระโดยอาศัยเงินภาษีจากประชาชนต่อไป

๔.๔ เสริมสร้างความน่าเชื่อถือทางการเงินของรัฐบาลในสายตาของนักลงทุนและสถาบันการเงินต่างประเทศ โดยมีกฎหมายที่ระบุกรอบการก่อหนี้ การค้าประกัน และการปรับโครงสร้างหนี้ไว้อย่างชัดเจน และให้อำนาจในการบริหารจัดการหนี้ไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

หนี้สาธารณะภาครัฐของประเทศไทย

สาวิตรี สัจจาภินันท์*

กลุ่มสถิติการคลัง ฝ่ายวิชาการ

1. บทนำ

ภาครัฐบาลมีฐานะการคลังเกินดุลมาตลอด 9 ปีนับตั้งแต่ปี 2531 การดำเนินนโยบายการคลังเป็นไปด้วยความรอบคอบ มีการทยอยชดเชยใถ่ถอนหนี้ในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ภายหลังจากการเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินและเศรษฐกิจเมื่อกลางปี 2540 รัฐบาลต้องอาศัยการก่อหนี้สาธารณะเพื่อชดเชยความเสียหายและปรับโครงสร้างระบบการเงิน รวมถึงการบรรเทาผลกระทบทางลบต่อสังคม นอกจากนี้ รัฐบาลยังจำเป็นต้องดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุลเพื่อกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจให้กลับสู่สภาวะปกติอีกครั้ง

แม้ว่าประเทศจะมีความจำเป็นต้องก่อหนี้จำนวนมากในขณะนี้ แต่การก่อหนี้ทั้งในและต่างประเทศจะเป็นภาระต่องบประมาณในการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ย นอกจากนี้ การก่อหนี้อาจส่งผลกระทบต่อการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจของประเทศ หากหนี้ภาครัฐที่เพิ่มขึ้นมิได้ชดเชยด้วยการลดลงของหนี้ภาคเอกชนจะทำให้ปริมาณหนี้ทั้งประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งการกู้ในประเทศหรือการทำ refinance จะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศสูงขึ้น เนื่องจากอุปทานสินเชื่อในประเทศมีจำกัด ส่วนการชำระหนี้ต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอ่อนตัวลง และเนื่องจากอุปทานเงินตราต่างประเทศ

มีอยู่จำกัด หากรายได้จากการส่งออกของประเทศตกต่ำลงจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในค่าของเงินส่งผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนและฐานะเงินสำรองของประเทศได้

ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องพิจารณาการก่อหนี้ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม มิให้หนี้ภาครัฐทั้งในประเทศและต่างประเทศเพิ่มขึ้นรวดเร็วจนส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความเชื่อมั่นในการดำเนินนโยบายการเงินและการคลังในอนาคต และเกินขีดความสามารถในการหารายได้ของรัฐบาล และความสามารถในการหารายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศของประเทศ

2. ความหมายและวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้สาธารณะ

หนี้สาธารณะ (Public Debt) หมายถึง หนี้ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่รัฐบาลเป็นผู้กู้และค้ำประกันซึ่งจะเป็นภาระหนี้ที่ผูกพันทุกรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศ โดยผู้รับภาระในการชำระคืนเงินกู้และดอกเบี้ยก็คือประชาชนผู้เสียภาษี

ในภาวะปกติ รัฐบาลกู้ยืมในประเทศเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณประจำปีโดยการออกพันธบัตร ตั๋วเงินคลัง หรือตั๋วสัญญาใช้เงิน ขายให้แก่สถาบันการเงินหรือเอกชนในประเทศ สำหรับเงินกู้ต่างประเทศ รัฐบาลนำมาใช้ในการซื้อสินค้าและวัสดุอุปกรณ์จากต่างประเทศ รวมถึงอาวุธยุทโธปกรณ์ใน

* บทความนี้เป็นความเห็นของผู้เขียน ซึ่งข้อมูลที่ใช้ อาจแตกต่างจากข้อมูลของกระทรวงการคลังบ้างตาม concept การรวบรวมหนี้สาธารณะ และการใช้อัตราแลกเปลี่ยน อย่างไรก็ตาม บทความนี้ได้เสนอถึงการก่อหนี้ของภาครัฐ ยอดหนี้สาธารณะในความหมายต่างๆ รวมถึงภาระหนี้ และข้อสังเกตต่างๆ เกี่ยวกับหนี้

การป้องกันประเทศ และใช้ในโครงการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม และเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลเฉพาะด้าน

หนี้ในประเทศ

1. เพื่อชดเชยความเสียหาย และปรับโครงสร้าง แหล่งเงินทุนของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาระบบ สถาบันการเงิน
2. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบัน การเงินตามโครงการช่วยเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และชั้นที่ 2
3. เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณจากการ ดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุล

ในบทความนี้ หนี้สาธารณะหมายถึงหนี้ในประเทศและต่างประเทศที่รัฐบาลและรัฐวิสาหกิจเป็นผู้กู้ (รวมพันธบัตรที่รัฐบาลออกเพื่อกองทุนเพื่อการ ฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน และเพื่อเพิ่มเงิน กองทุนสถาบันการเงิน (fiscalized costs of finan- cial restructuring) ทั้งนี้ ไม่รวมหนี้ในประเทศ และต่างประเทศที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กู้ อาทิ การออกพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย และเงินกู้จากกองทุนการเงินระหว่างประเทศเพื่อ เสริมสร้างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ เนื่องจาก ธนาคารแห่งประเทศไทยรับผิดชอบในการชำระคืน ต้นเงินกู้และดอกเบี้ยทั้งหมด

หนี้รัฐวิสาหกิจแบ่งเป็นสองลักษณะ คือ หนี้ โดยตรงที่รัฐบาลไม่ได้ค้ำประกัน มีสัดส่วนไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นรัฐวิสาหกิจที่มีฐานะการเงินดี และหนี้ที่ รัฐบาลเป็นผู้ค้ำประกันหรือรับประกันมักเป็นรัฐวิสาหกิจ ที่มีฐานะการเงินในระดับที่ช่วยตัวเองได้ไม่ดีนัก หรือ ต้องการเพิ่มความน่าเชื่อถือของพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ

ส่วนการก่อหนี้สาธารณะของรัฐบาลในช่วงหลังเกิด วิกฤตการณ์ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

หนี้ต่างประเทศ

1. เพื่อเร่งกระตุ้นสภาวะเศรษฐกิจเป็นอันดับแรก
2. เพื่อเสริมสภาพคล่องภาคการส่งออก
3. เพื่อปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เช่น การปรับ โครงสร้างภาคเกษตร อุตสาหกรรม การปรับปรุง การบริหารและการจัดการธุรกิจ
4. เพื่อปรับโครงสร้างทางการเงิน สถาบันการเงิน และการปฏิรูปตลาดการเงิน
5. เพื่อปรับโครงสร้างและการลดผลกระทบทางลบ ต่อสังคม
6. เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานและการเผยแพร่ข้อมูล ของภาครัฐ

อย่างไรก็ดี รัฐวิสาหกิจที่ดีก็ให้รัฐบาลค้ำประกันเช่นกัน เนื่องจากสามารถระดมทุนได้ง่าย และได้เงื่อนไขดีกว่า เช่น ดอกเบี้ยถูก รัฐวิสาหกิจสามารถกู้ได้หลายวิธี เช่น กู้จากสถาบันการเงินในประเทศหรือต่างประเทศโดยตรง กู้ต่อจากกระทรวงการคลัง (กระทรวงฯ เป็นผู้กู้จาก ต่างประเทศให้) และออกพันธบัตรรัฐวิสาหกิจในประเทศ หรือต่างประเทศ

3. การควบคุมการก่อหนี้สาธารณะ

การกำหนดระดับความเหมาะสมของหนี้ให้อยู่ในระดับที่ดูแลได้ (Sustainable Debt) เป็นสิ่งที่ ยากและไม่มีหลักการกำหนดตายตัว ระดับหนี้ที่ เหมาะสมต่อ Sustainability ขึ้นอยู่กับปัจจัยทาง เศรษฐกิจหลายๆ ด้าน อย่างไรก็ตาม การก่อหนี้ของรัฐ มีหลักการทั่วไปที่พึงพิจารณา ดังนี้

1. **หลักผลประโยชน์ที่จะได้รับ** โดยพิจารณา จากความพร้อม ความจำเป็น และความสำคัญของ โครงการลงทุนเป็นหลัก ประเทศยังคงขาดแคลน

โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดผลผลิตต่อระบบเศรษฐกิจ อันจะช่วยให้ภาวะเศรษฐกิจฟื้นตัวโดยเร็ว และเกิดความสมดุลในการพัฒนาภาคเศรษฐกิจต่างๆ

2. หลักความสามารถในการให้กู้ของแหล่งต่าง ๆ โดยไม่ให้กระทบกระเทือนระบบการเงินมากเกินไป หลักการนี้เป็นหลักการที่ค่อนข้างได้ผลสำหรับการก่อหนี้ในประเทศในแหล่งเงินกู้ที่มีลักษณะบังคับ เช่น ในอดีตรัฐบาลมีการใช้ธนาคารออมสินเป็นแหล่งระดมเงินออมเพื่อการกู้ยืมของรัฐบาล หรือมีการกำหนดให้การขออนุญาตเปิดสาขาของธนาคารพาณิชย์ต้องดำรงหลักทรัพย์รัฐบาลเป็นสัดส่วนของยอดเงินฝากที่ระดมได้ เป็นต้น

3. หลักความมั่นคงทางเศรษฐกิจในระยะยาว โดยการก่อหนี้จะพิจารณาปริมาณหนี้ของรัฐบาลสัดส่วนหนี้ต่อวงเงินงบประมาณหรือต่อประมาณการรายได้ให้เหมาะสม มีการบริหารหนี้และวางแผนการชำระหนี้ โดยดูจากภาระหนี้ต่อรายได้การส่งออก (Debt Service Ratio : DSR) ภาระหนี้ต่อรายได้จริงของรัฐบาลเพื่อหลีกเลี่ยงการกระจุกตัวของหนี้ปริมาณหนี้ และ DSR เป็นดัชนีสำคัญที่ชี้ถึงสถานการณ์หนี้ของประเทศนั้นๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือของนักลงทุนต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ

4. หลักอำนาจตามกฎหมาย การกู้เงินแต่ละประเภทของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจต้องเป็นไปตามกฎหมายแต่ละฉบับ ปัจจุบันมีกฎหมายควบคุมการกู้เงินของรัฐบาลอยู่ 11 ฉบับ ดังนี้

1) หนี้โดยตรงของรัฐบาล

- พระราชบัญญัติตัวเงินคลัง พ.ศ. 2487 กู้ได้โดยออกตัวเงินคลังไม่เกินจำนวนที่ต้องการใช้

- พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502

-- กู้เงินได้ตามการขาดดุลงบประมาณ โดยการกู้แต่ละปีต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว แล้วแต่กรณี

-- กับอีกร้อยละ 80 ของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนต้นเงินกู้ทั้งในและต่างประเทศ

- พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. 2519 กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี

- พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. 2519 กู้เงินรวมกันได้ไม่เกิน 20,000 ล้านบาท

- พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. 2524 มูลค่าการกู้เงินเมื่อรวมกับการกู้เงินตาม พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. 2519 ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น

- พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. 2528

-- ในปีงบประมาณหนึ่งๆ กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 25 ของยอดเงินคงค้างชำระทั้งหมดที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ตาม พ.ร.บ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. 2519 พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. 2524 หรือ พ.ร.บ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. 2519

-- ในปีงบประมาณหนึ่งๆ กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 25 ของยอดเงินคงค้างชำระทั้งหมดที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้าประกันตาม พ.ร.บ. กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. 2510 หรือตามกฎหมายอื่น

- ระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ พ.ศ. 2528 วงเงินกู้ตามแผนการก่อหนี้ฯ เมื่อรวมกับวงเงินกู้ที่คาดว่าจะกู้ในช่วง 5 ปีต่อไปแล้ว ภาระหนี้เงินกู้ต่างประเทศภาครัฐบาล (ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ) เมื่อเทียบเป็นสัดส่วนกับรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่คาดว่าจะหาได้จากการขายสินค้าและบริการในปีต่อๆ ไป (Debt Service Ratio) จะต้องมีส่วนไม่เกินร้อยละ 9

กฎหมายที่ออกภายหลังการเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ

- พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. 2541 กู้ได้ไม่เกิน 200,000 ล้านบาท ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543

- พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2541 กู้ได้ไม่เกิน 300,000 ล้านบาท ภายใน 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543

- พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน พ.ศ. 2541 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในประเทศเพื่อชดเชยความเสียหายและปรับโครงสร้างแหล่งเงินทุนของกองทุนฟื้นฟูฯ ได้ไม่เกิน 500,000 ล้านบาท

2) หนี้รัฐวิสาหกิจ

รัฐวิสาหกิจหลายแห่งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีในการออกพันธบัตรหรือตราสารต่างๆ และกระทรวงการคลังไม่สามารถออกพันธบัตรเพื่อกู้ยืมเงินในนามของรัฐวิสาหกิจได้ เพราะร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินในประเทศเพื่อรัฐวิสาหกิจถูกเพิกถอนจากการพิจารณาของสภา

การกู้เงินของรัฐวิสาหกิจ หากจำนวนเงินเกินกว่าวงเงินที่กำหนดไว้ตาม พ.ร.บ. จัดตั้งรัฐวิสาหกิจ จะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน เช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ มีวงเงินกู้ยืมเงินตัวเองสี่สิบล้านบาท การปิโตรเลียมฯ กู้ยืมเงินตัวเองคราวละสี่สิบล้านบาท เป็นต้น

3) หนี้รัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลค้ำประกัน

- พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. 2510 กำหนดขอบเขตการค้ำประกันของรัฐบาลไว้ดังนี้

-- สถาบันการเงินของรัฐค้ำประกันได้ไม่เกิน 4 เท่าของเงินกองทุน

-- บริษัทจำกัดที่รัฐถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 70 ค้ำประกันได้ไม่เกิน 6 เท่าของเงินกองทุน

-- การค้ำประกันสถาบันการเงิน และ/หรือบริษัทจำกัดข้างต้นในปีงบประมาณหนึ่งๆ จะต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น

- รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งโดยกฎหมายเฉพาะ เช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ การปิโตรเลียมฯ การไฟฟ้านครหลวงฯ องค์การโทรศัพท์ฯ ฯลฯ ไม่มีการกำหนดวงเงินค้ำประกัน แต่ต้องเป็นไปตามกรอบแผนงานโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ และอยู่ภายใต้เพดานเงินกู้และแผนการก่อหนี้ฯ ประจำปี

- รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงินและจัดตั้งโดยกฎหมายเฉพาะแต่ละแห่ง อาจมีข้อจำกัดในการค้ำประกันอีกต่างหากตาม พ.ร.บ. จัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้น เช่น

-- ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ไม่จำกัดวงเงินการค้ำประกัน

-- ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ค้ำประกันได้ 12 เท่าของเงินกองทุน

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีข้อจำกัดในการ ก่อหนี้จากหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 8 กับกองทุน การเงินระหว่างประเทศ (IMF) ในการกู้ยืมหรือค้า ประกันเงินกู้ต่างประเทศ เฉพาะการก่อหนี้ใหม่ที่มีอายุ ไม่เกิน 1 ปี จากแหล่งเงินกู้ที่ไม่ได้มีเงื่อนไขผ่อนปรน (Nonconcessional) สำหรับเงินกู้ในช่วง 10 สิงหาคม 2540 จนถึงสิ้น 31 มีนาคม 2543 โดยมียอดคงค้าง สะสมมีให้เกิน 11,000 ล้านดอลลาร์ สรอ.

4. โครงสร้างหนี้สาธารณะภาครัฐ

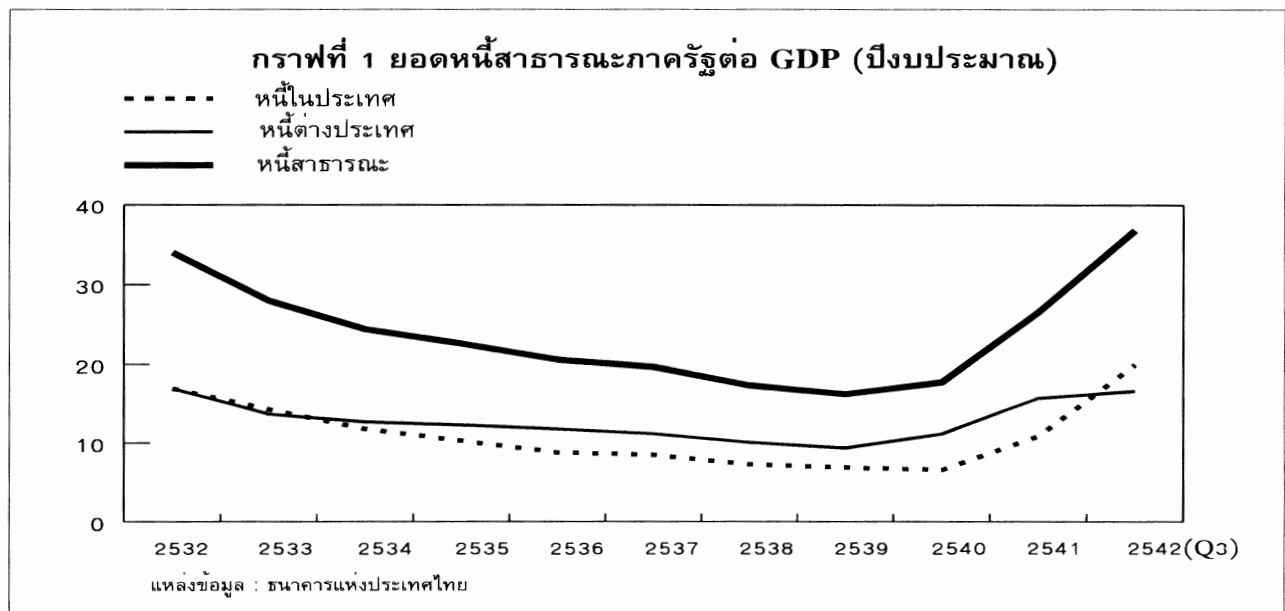
หนี้รัฐบาล

เมื่อ 10 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลมีฐานะการคลัง เกินดุลอย่างต่อเนื่องจึงไม่มีความจำเป็นต้องกู้เงินมา เพื่อใช้จ่ายในประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้มีการ ทายอดขาดใช้ไถ่ถอนหนี้สาธารณะภาครัฐมาโดยตลอด ส่งผลให้ยอดคงค้างหนี้สาธารณะภาครัฐต่อ GDP (Consolidated Public Sector Debt Ratio) ลดลงเรื่อยๆ ทุกปี จากยอดที่สูงถึงร้อยละ 34 ในปี งบประมาณ 2532 ลดลงเป็นร้อยละ 24, 21, และ 18 ในปีงบประมาณ 2534, 2536, และ 2539 ตาม ลำดับ อย่างไรก็ตาม Debt Ratio ภาครัฐได้เพิ่มขึ้น อีกครั้งภายหลังการเกิดวิกฤตการณ์เป็นร้อยละ 20,

26, และ 37 ในปีงบประมาณ 2540-2542 เมื่อสิ้น ไตรมาสที่ 3 (ดูกราฟที่ 1)

หลังจากการเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินใน ภูมิภาคเอเชีย หนี้สาธารณะภาครัฐเมื่อสิ้นไตรมาสที่ 3 ในปีงบประมาณ 2542 มีประมาณ 1,785.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้น 1.4 เท่า จาก 735.1 พันล้านบาท ในปี งบประมาณ 2539 ในจำนวนนี้ หนี้ในประเทศโดยตรง (หนี้ของรัฐบาล) เพิ่มขึ้นถึง 10.5 เท่า จาก 50.3 พันล้านบาท เป็น 580.7 พันล้านบาท หนี้ต่างประเทศ โดยตรงเพิ่มขึ้น 1.5 เท่า จาก 125.8 พันล้านบาท เป็น 319.3 พันล้านบาท ขณะที่หนี้โดยอ้อม (หนี้ รัฐวิสาหกิจ) ในประเทศและต่างประเทศเพิ่มขึ้น ประมาณ 0.6 เท่า จาก 559 พันล้านบาท เป็น 885.6 พันล้านบาท (ดูตารางที่ 1)

โดยสรุป ในปีงบประมาณ 2541 ยอดหนี้ โดยตรงของรัฐบาลทั้งในและต่างประเทศมีประมาณ ร้อยละ 10 ของ GDP แต่หนี้รัฐวิสาหกิจมีประมาณ ร้อยละ 16 ของ GDP ทำให้ยอดหนี้ภาครัฐทั้งระบบ อยู่ที่ร้อยละ 26 ของ GDP เป็นหนี้ในประเทศร้อยละ 11 ของ GDP และหนี้ต่างประเทศร้อยละ 15 ของ GDP ยอดคงค้างหนี้ภาครัฐกำลังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ณ สิ้น ไตรมาส 3 ปีงบประมาณ 2542 ยอดหนี้โดยตรง

โครงสร้างหนี้สาธารณะภาครัฐ

	ณ สิ้นกันยายน 2541		ณ สิ้นไตรมาส 3 ปี 2542	
	พันล้านบาท ร้อยละต่อ GDP		พันล้านบาท ร้อยละต่อ GDP	
หนี้โดยตรงของรัฐบาลกลาง	476.1	9.9	900.0	18.5
หนี้ของรัฐวิสาหกิจ	764.9	15.9	885.6	18.2
หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน	212.1	4.4	213.7	4.4
หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	552.8	11.5	671.9	13.8
หนี้สาธารณะภาครัฐ (ไม่รวมสถาบันการเงิน)	1,028.9	21.3	1,571.9	32.3
หนี้สาธารณะภาครัฐ (เฉพาะภาระต่อรัฐบาลกลาง)	1,143.4	23.7	1,669.2	34.3
หนี้ในประเทศภาครัฐ	524.4	10.9	975.6	20.0
หนี้ต่างประเทศภาครัฐ	716.5	14.9	810.0	16.6
หนี้สาธารณะภาครัฐรวม	1,240.9	25.7	1,785.6	36.7

แหล่งข้อมูล : ธนาคารแห่งประเทศไทย

เพิ่มขึ้นเป็น 900 พันล้านบาท หรือร้อยละ 19 ของ GDP หนี้รัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นเป็น 885.6 พันล้านบาท หรือร้อยละ 18 ของ GDP ส่งผลให้ยอดหนี้ภาครัฐรวมทั้งระบบเพิ่มขึ้นเป็น 1,785.6 พันล้านบาท หรือร้อยละ 37 ของ GDP (เป็นหนี้ในประเทศร้อยละ 20 และหนี้ต่างประเทศร้อยละ 17 ของ GDP) ในแง่ของกระทรวงการคลังจะนับเฉพาะหนี้ที่เป็นภาระต่อรัฐบาลกลาง (หนี้รัฐบาลและหนี้รัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลค้ำประกันเท่านั้น) ทำให้ยอดหนี้คิดเป็นร้อยละ 34 ของ GDP หากไม่นับรวมรัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน^{1/} ยอดหนี้ภาครัฐก็ยังคงสูงถึงร้อยละ 32 ของ GDP

ยอดหนี้โดยตรง (หนี้รัฐบาล) เมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศนับว่ายังอยู่ในระดับต่ำมาก ค่าเฉลี่ย

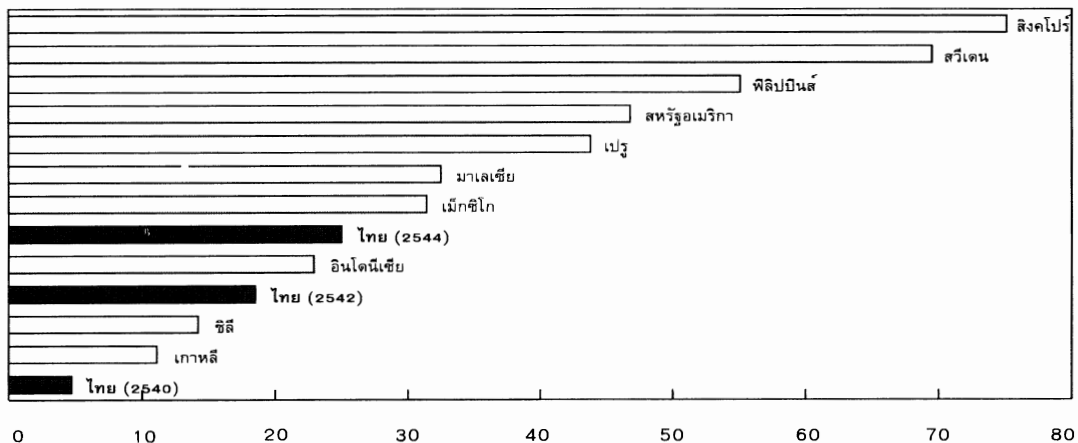
Government Debt Ratio ของไทย ปีงบประมาณ 2532-2539 อยู่ที่ร้อยละ 11.5 เทียบกับค่าเฉลี่ยของต่างประเทศ^{2/} ในช่วงเดียวกัน อยู่ระหว่างร้อยละ 9.9-76 (ดูตารางที่ 2) ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ Debt Ratio ของประเทศไทยมีเพียงร้อยละ 3.8 ในปีงบประมาณ 2539 ซึ่งเป็นประเทศที่มียอดหนี้โดยตรงในอัตราที่ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับต่างประเทศซึ่งมี Debt Ratio ตั้งแต่ร้อยละ 8.6-74.8

อย่างไรก็ตาม ยอดหนี้โดยตรงได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10 ของ GDP ในปีงบประมาณ 2541 ภายหลังเกิดวิกฤตการณ์ และร้อยละ 18.5 เมื่อสิ้นไตรมาส 3 ปีงบประมาณ 2542 ในระยะปานกลาง Government Debt Ratio จะเพิ่มเป็นร้อยละ 19, 24, 25, 24, 23, 19, และ 18 ในปีงบประมาณ

1/ การไม่รวมสถาบันการเงิน เนื่องจากสถาบันการเงินมีหน้าที่ในการกู้ยืมเพื่อปล่อยกู้ต่ออยู่แล้ว ถือว่ามี risk of default ต่ำ และเป็นการแยกธุรกรรมด้านการเงินออกจากด้านการคลัง

2/ ต่างประเทศประกอบด้วย ประเทศแถบเอเชีย ได้แก่ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย เกาหลี ประเทศแถบละตินอเมริกา ได้แก่ เม็กซิโก เปรู ชิลี และประเทศที่พัฒนาแล้ว ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สวีเดน

กราฟที่ 2 ยอดคงค้างหนี้โดยตรงของรัฐบาลปีงบประมาณ 2540 ต่อ GDP

แหล่งข้อมูล : จำนวนจาก Government Finance Statistics Yearbook 1998 และ International Financial Statistics Yearbook 1998
ข้อมูลประเทศไทยได้จากประมาณการรวมของ 3 หน่วยงาน กระทรวงการคลัง ธปท. และสภาพัฒน์ฯ

2542-2548^{3/} ส่งผลให้ Debt Ratio ในปีงบประมาณ 2544 ซึ่งเป็นอัตรา peak ขึ้นมาอยู่ในระดับปานกลาง (ดูกราฟที่ 2) หากประเทศต่างๆ ยังคงสัดส่วน Debt Ratio ของตนไว้ในระดับเดิม (ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2540 Debt Ratio ของประเทศต่างๆ มีสัดส่วนค่อนข้างคงที่) ดังนั้น ไทยจะเปลี่ยนสถานภาพจากประเทศที่มียอดหนี้ต่ำมาก มาเป็นประเทศที่มียอดหนี้ปานกลาง ซึ่งหากมีการจัดการและบริหารหนี้ที่มีประสิทธิภาพจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนในประเทศ

การที่ประเทศต่างๆ สามารถมี Government Debt Ratio ได้ในเกณฑ์สูงขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่อสภาวะเศรษฐกิจและการดำเนินนโยบายการเงินการคลังของประเทศนั้นๆ นอกจากนี้ โครงสร้างหนี้ของแต่ละประเทศยังแตกต่างกันอีกด้วย

เช่น สิงคโปร์ แม้จะมียอดหนี้สูงถึงร้อยละ 75-76 ต่อ GDP แต่เป็นยอดหนี้ในประเทศทั้งหมด และรัฐบาลไม่มีความจำเป็นต้องกู้มาใช้จ่าย แต่รัฐบาลยังคงออกพันธบัตรเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนในประเทศ ส่วนบางประเทศในละตินอเมริกาซึ่งมีภาระหนี้ในระดับรุนแรง^{4/} เช่น เปรู ยอดหนี้ของรัฐบาลเป็นหนี้ต่างประเทศเกือบทั้งหมด

สำหรับประเทศไทย ยอดหนี้ต่อ GDP ยังคงเพิ่มขึ้นในระยะปานกลาง ประมาณการหนี้โดยตรง (ของ 3 หน่วยงาน) ขึ้นกับสมมติฐานว่าเศรษฐกิจจะฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง และหนี้ที่รัฐบาลค้าประกันไม่เกิดปัญหาผิดนัดชำระ (default) โดยหนี้ในประเทศสุทธิ = การชดเชยดุลเงินสด + การกู้ยืมเพื่อชำระคืนต้นเงินกู้ และหนี้ต่างประเทศสุทธิ = 0 (เป็นการกู้เพื่อชำระคืนหนี้ต่างประเทศที่ครบกำหนดเท่านั้น) อย่างไรก็ตาม

3/ จากประมาณการรวมของ 3 หน่วยงาน กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์ฯ) น.ส.พ. กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 21 เมษายน 2542

4/ ธนาคารโลกได้แบ่งประเทศตามภาระการชำระหนี้ต่างประเทศของภาครัฐและเอกชน (ไม่ใช่ขนาดของหนี้) ส่วนการเปรียบเทียบภาระการชำระหนี้ หรือขนาดหนี้ภาครัฐ ยังไม่มีผู้ใดจัดทำเป็นมาตรฐาน (ดู World Debt Tables : External Finance for Developing Countries, 1996)

ก็ตาม รัฐบาลยังมีการค้ำประกันเงินฝากและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงิน และรับภาระความเสียหายจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินแบบไม่จำกัดจำนวน ซึ่งถือเป็นหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตจากข้อผูกพันที่ได้กระทำไว้ในปัจจุบัน (Contingent Liabilities)

หนี้สินของรัฐบาล (Government Liabilities)^{5/} แบ่งเป็นหนี้สินโดยตรง (Direct Liabilities) กับภาระผูกพันหรือหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น (Contingent Liabilities) ซึ่งทั้ง 2 แบบ แบ่งเป็นแบบโดยนัย (Implicit) และแบบแน่นอน (Explicit) โดยมีตัวอย่างดังนี้

	หนี้สินโดยตรง (ข้อผูกพันต้องชำระเมื่อครบกำหนด)	ภาระผูกพัน (หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น) (ข้อผูกพันเมื่อเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้น)
แบบแน่นอน	การกู้ยืมโดยตรงของรัฐบาล การออกพันธบัตรทั้งในและต่างประเทศ ภาระค่าใช้จ่ายตามงบประมาณ ค่าใช้จ่ายประจำต่างๆ เช่น เงินเดือนและบำนาญ	รัฐบาลค้ำประกันหนี้ของรัฐบาลระดับต่างๆ รัฐวิสาหกิจหรือหนี้อื่นๆ เช่น เงินกู้เพื่อการศึกษา เกษตร การประกันความเสี่ยงทางการค้าหรืออัตราแลกเปลี่ยน การประกันภัยอื่นๆ
แบบโดยนัย	การจ่ายบำนาญ การจ่ายผลประโยชน์จากกองทุนประกันสังคม ฯลฯ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่ไม่ได้เขียนกำหนดไว้ในกฎหมาย	รัฐบาลระดับต่างๆ องค์กรของภาครัฐและเอกชน ธนาคาร ธนาคารกลาง กองทุนฯ ที่ประสบความล้มเหลว ผิดนัดชำระหนี้หรือสัญญาผูกพันต่างๆ การเกิดภัยธรรมชาติ ค่าใช้จ่ายทางการทหารที่ต้องการความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาล นอกเหนือจากที่รัฐบาลได้ค้ำประกันไว้แล้วหรือไม่ได้ค้ำก็ตาม

โดยสรุป หนี้สาธารณะของไทยประกอบด้วยหนี้โดยตรงและภาระผูกพันแบบแน่นอนหรือหนี้ของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ (Explicit Direct and Contingent Liabilities) สำหรับ Implicit Direct Liabilities เช่น การจ่ายบำนาญ ถือเป็นรายจ่ายของกองทุนประกันสังคมในอนาคต (วิธีการบัญชีสามารถทำได้สองแบบคือ เป็นหนี้หรือรายจ่ายก็ได้) ส่วน Implicit Contingent Liabilities หากรวมทุกกรณีข้างต้น เป็นการคาดการณ์ภาระของรัฐบาลที่อาจเกิดขึ้นในเชิง Worst Case Scenario เนื่องจากรัฐบาลมักจะต้องเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือหรือค้ำประกันกลุ่มต่างๆ ที่ประสบความล้มเหลวตามความต้องการ

ของสังคมหรือการเมือง

หนี้รัฐวิสาหกิจ

ถึงแม้ว่ายอดหนี้รัฐวิสาหกิจจะเพิ่มขึ้นภายหลังการเกิดวิกฤตการณ์ ในปีงบประมาณ 2540 เนื่องจากรัฐวิสาหกิจมีรายจ่ายประจำและโครงการลงทุนตามแผนต่อเนื่อง ไม่สามารถปรับตัวตามวิกฤตเศรษฐกิจได้ทัน ทำให้รัฐวิสาหกิจจำเป็นต้องพึ่งพาเงินกู้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 31 อย่างไรก็ตาม การกู้ยืมของรัฐวิสาหกิจตั้งแต่ปีงบประมาณ 2541 มีแนวโน้มทรงตัว เนื่องจากรัฐบาลได้ควบคุมและตัดรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ (ตามรายได้ที่ลดลง) เป็นจำนวนมาก ในปีงบประมาณ

5/ Polackova, Hana (1999), "Contingent Government Liabilities: A Hidden Fiscal Risk", *Finance and Development Journal*, March 1999, Vol. 1, No. 36.

การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ
(พันล้านบาท)

ปีงบประมาณ	2538	2539	2540	2541
รายรับ	683.8	786.8	907.8	974.7
อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	20.22	15.06	15.37	7.37
รายจ่าย	505.8	593.8	734.8	765.2
อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	20.55	17.39	23.75	4.14
รายได้สุทธิ (Retained income)	132.2	143.6	115.3	139.1
อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	21.51	8.62	-19.68	20.64
ค่าใช้จ่ายในการลงทุน	148.1	137.1	186.1	198.9
อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	21.42	-7.45	35.78	6.88
การกู้ยืมทั้งสิ้น	88.6	81.3	106.5	74.0
อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	-5.64	-8.26	31.00	-30.51

แหล่งข้อมูล : ธนาคารแห่งประเทศไทย

2541 รายได้และรายจ่ายขยายตัวเพียงร้อยละ 7 และ 4 ตามลำดับ ทำให้แหล่งเงินภายในองค์กรของรัฐวิสาหกิจ หรือ Retained income^{6/} เพิ่มขึ้นร้อยละ 21 การกู้ยืมกัลลดลงร้อยละ 31

5. ภาระการชำระหนี้สาธารณะ

หลังจากที่รัฐบาลเริ่มมีฐานะการคลังเกินดุล รัฐบาลได้หยุดกู้ยืมเงินภายในประเทศตั้งแต่ปีงบประมาณ

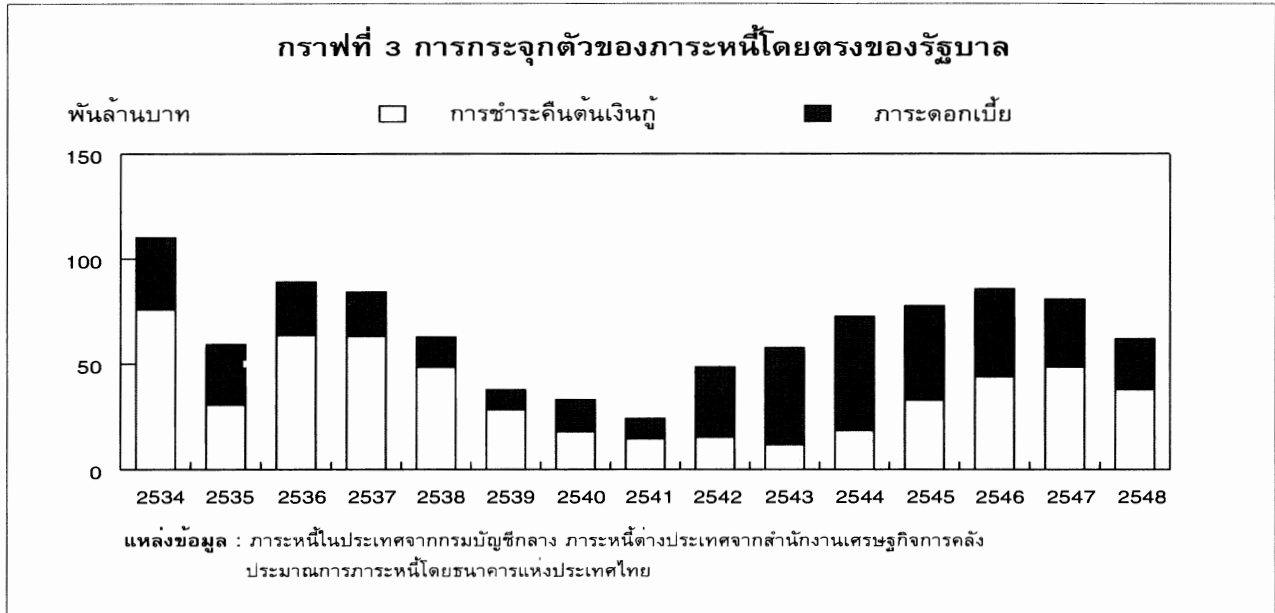
2533 แต่รัฐบาลยังมีภาระหนี้โดยตรงทั้งในและต่างประเทศ^{7/} (ภาระการกู้เงินต้นและดอกเบี้ย) อยู่ในระดับสูง ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2534 ภาระการชำระคืนเงินกู้สูงถึง 76 พันล้านบาท ภาระดอกเบี้ย 30 พันล้านบาท และภาระหนี้ยังกระจุกตัวอยู่ในปีงบประมาณ 2536-2537 ประมาณ 88 และ 82 พันล้านบาท ตามลำดับ (ดูกราฟที่ 3^{8/})

การประมาณการภาระหนี้โดยตรงของรัฐบาล

6/ Retained Income ประกอบด้วย กำไร + รายได้อื่นๆ + เงินอุดหนุน + ค่าเสื่อมราคา + ขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน หักด้วยรายจ่ายอื่นๆ + เงินนำส่งรัฐ + โบนัส + กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน

7/ เนื่องจากรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่เป็นผู้รับภาระการชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยด้วยตนเอง ย่อหน้านี้จึงกล่าวถึงแต่หนี้โดยตรงของรัฐบาลซึ่งเป็นภาระโดยตรงต่องบประมาณ รัฐบาลจะรับภาระชำระหนี้เงินต้นและ/หรือดอกเบี้ยสำหรับรัฐวิสาหกิจบางโครงการที่สนองนโยบายของรัฐบาล เช่น พันธบัตรการทางพิเศษ ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม หากหนี้เกิดการผิดนัดชำระในอนาคตรัฐบาลต้องรับภาระหนี้รัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลค้ำประกัน (Explicit Contingent Liability) หรืออาจต้องรับภาระหนี้รัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลไม่ได้ค้ำประกัน (Implicit Contingent Liability) ด้วย

8/ ข้อมูลภาระหนี้ในประเทศจากกรมบัญชีกลาง ภาระหนี้ต่างประเทศจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ภาระการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยในปีงบประมาณ 2542-2548 เกิดจากภาระการชำระหนี้ที่ครบกำหนดในปีดังกล่าว จากยอดคงค้างหนี้ในปัจจุบัน หากไม่มีการกู้ใหม่ และการ refinance ในช่วงเวลาดังกล่าว

โดยพิจารณาจากยอดคงค้างหนี้สาธารณะในปัจจุบัน คาดว่าในระยะปานกลาง (ปีงบประมาณ 2542-2548) ภาระหนี้จะสูงขึ้น แต่ยังไม่มากนักเนื่องจากสมมติฐานว่ารัฐบาลจะ Refinance พันธบัตรเพื่อกองทุนฟื้นฟูฯ ที่จะครบกำหนดภายใน 3-5 ปี ทำให้ภาระหนี้ส่วนใหญ่ในระยะปานกลางเป็นภาระดอกเบี้ย นอกจากนี้ประมาณการภาระหนี้ยังมีสมมติฐานอื่นๆ อีก ดังนี้

- การกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ปี 2542 จำนวน 40 พันล้านบาท และปีงบประมาณ 2543 จำนวน 110 พันล้านบาท
- อัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยร้อยละ 7 และอัตราแลกเปลี่ยน 36.8 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.

ส่วนการกระจุกตัวของภาระหนี้จะอยู่ในปีงบประมาณ 2545-2547 จำนวน 77.5, 85.8 และ 80.8 พันล้านบาท ตามลำดับ สำหรับหนี้ในประเทศระยะยาว 10 ปีขึ้นไป และเงินกู้จากต่างประเทศส่วนใหญ่จะมีระยะปลอดหนี้ (หรือ Grace Period คือ ระยะปลอดการชำระคืน แต่ยังคงจ่ายดอกเบี้ย) ในระยะปานกลาง 3-7 ปี และมีเวลาไถ่ถอนที่ยาวนาน

ถึง 15-25 ปี ดังนั้น ภาระหนี้จะยังไม่ปรากฏในระยะปานกลาง แต่จะเป็นภาระในระยะยาวของคนรุ่นหลัง

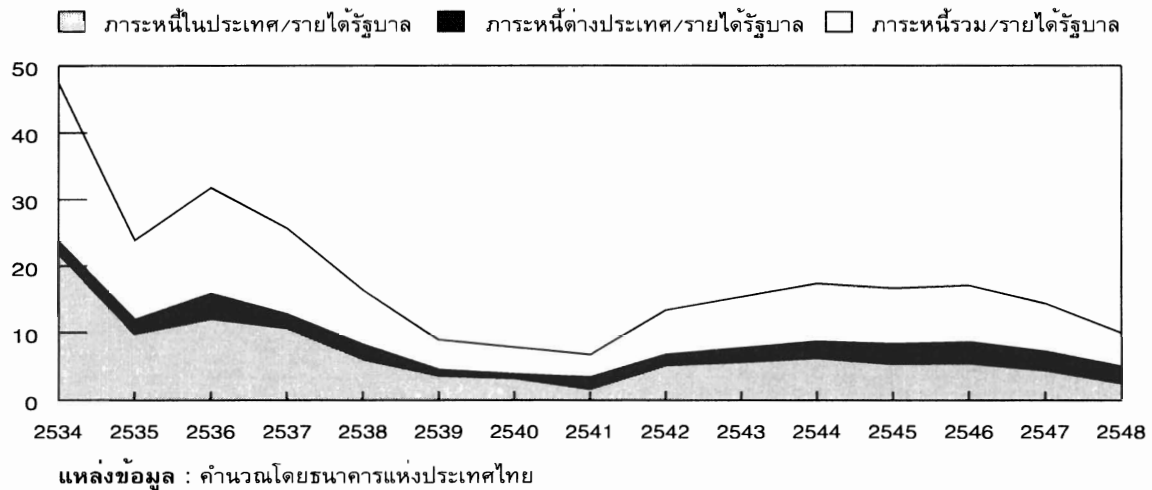
สำหรับความสามารถในการชำระหนี้วัดได้จากภาระหนี้ในประเทศและต่างประเทศต่อรายได้รัฐบาล เนื่องจากรัฐบาลจำเป็นต้องแบ่งรายได้เพื่อชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ย และภาระหนี้ต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออก (Debt Service Ratio) เนื่องจากหนี้ต่างประเทศต้องใช้เงินตราต่างประเทศในการชำระคืนสัดส่วนดังกล่าวจะเป็นเครื่องชี้ผลสำเร็จของการก่อหนี้ หากรายได้เพิ่มเร็วกว่าภาระหนี้ ความสามารถในการชำระหนี้จะมีมากขึ้น

ภาระหนี้ต่อรายได้รัฐบาล^{9/} (กราฟที่ 4)

ในช่วงก่อนเกิดวิกฤตการณ์ ปีงบประมาณ 2534-2539 ภาระหนี้ต่อรายได้รัฐบาลอยู่ตั้งแต่ร้อยละ 4.1-22.8 เฉลี่ยร้อยละ 12.4 ซึ่งในระยะนี้ ยอดหนี้ลดลง รายได้รัฐบาลเพิ่มขึ้นจากภาวะเศรษฐกิจที่ดี ทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ดีขึ้น เทียบกับช่วงหลังเกิดวิกฤตการณ์ ปีงบประมาณ 2542-2548

9/ ประมาณการรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ 2542-2548 มาจากประมาณการร่วมของ 3 หน่วยงาน กระทรวงการคลัง สภาพัฒนาฯ และ ธปท.

กราฟที่ 4 ภาระหนี้โดยตรงของรัฐบาลต่อรายได้ของรัฐบาล

อยู่ตั้งแต่ร้อยละ 6.0-10.1 เฉลี่ยร้อยละ 8.5 เนื่องจากภาระหนี้เพิ่มสูงขึ้นมาก และประมาณการรายได้รัฐบาลตามภาวะเศรษฐกิจที่กำลังปรับตัว อ่อน ความสามารถในการชำระหนี้จะดีขึ้นในช่วงปลาย คือปี 2547-2548 เนื่องจากสมมติฐานว่าเศรษฐกิจฟื้นตัว รัฐบาลจัดเก็บรายได้ได้มากอีกครั้ง จะสังเกตว่าภาระหนี้ในประเทศสูงกว่าภาระหนี้ต่างประเทศมาก เนื่องจากหนี้ต่างประเทศมีเวลาใช้คืนที่ยาวนานกว่ามาก

ภาระหนี้ต่อรายได้จากการส่งออก

ส่วนภาระหนี้ต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ (Debt Service Ratio : DSR) ตามระเบียบการก่อหนี้ของประเทศกำหนดให้ DSR ไม่เกินร้อยละ 9 ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ ปีงบประมาณ 2534-2539 DSR ภาครัฐอยู่ในช่วงร้อยละ 2.6-5.2 เฉลี่ยร้อยละ 4.4 เทียบกับช่วงหลังเกิดวิกฤตการณ์ปีงบประมาณ 2542-2548 หากไม่มีการกู้ใหม่^{10/} DSR ภาครัฐอยู่ในช่วงร้อยละ 2.1-4.7

เฉลี่ยร้อยละ 3.6 ซึ่งไม่สูงนัก (ดูกราฟที่ 5) หากมีการกู้ใหม่^{11/} ในปีงบประมาณ 2542-2546 DSR ภาครัฐอยู่ในช่วงร้อยละ 3.8-8.5 ซึ่งอัตราที่สูงที่สุดเกือบถึงขอบเขตที่กำหนด อย่างไรก็ตาม DSR เฉลี่ยในช่วงนี้ร้อยละ 6.7 และเป็นการประมาณการแบบ Conservative ที่สุด คือ มีการกู้เต็มเพดานและมีอัตราการขยายตัวของรายได้จากการส่งออกที่ต่ำ คาดว่าการกู้จริงจะไม่เกินตัวเลขดังกล่าว

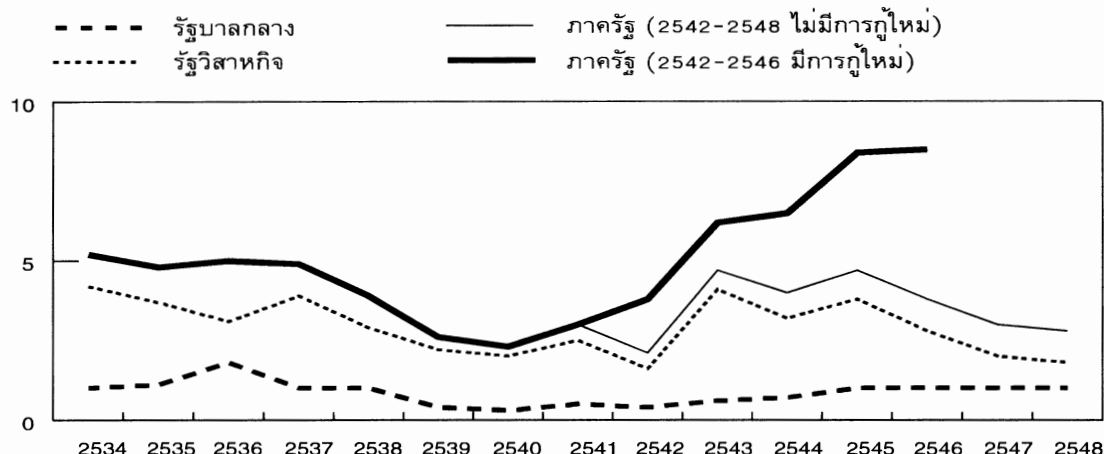
6. ผลกระทบของการก่อหนี้และการชำระหนี้สาธารณะ

การกู้เงินจากแหล่งต่างๆ ในประเทศยังจะให้ผลที่แตกต่างกันอีกด้วย การกู้เงินจากธนาคารกลางรวมทั้งการใช้เงินคงคลังมีผลเท่ากับการพิมพ์ธนบัตรออกใช้ (Print Money) นอกจากจะมีผลในการเพิ่มปริมาณเงินโดยตรงแล้ว ยังทำให้ปริมาณเงินเพิ่มขึ้นจากสภาพคล่องในระบบธนาคารเพิ่มขึ้น เนื่องจากเงินที่จ่ายออกจากเงินคงคลังหรือธนาคารกลางเป็นฐานเงิน

10/ รายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการในปีงบประมาณ 2542-2548 ใช้สมมติฐานว่า มีอัตราเพิ่มร้อยละ 4 ต่อปี

11/ ข้อมูลจากกระทรวงการคลัง ประมาณการสถานะหนี้ต่างประเทศภาครัฐบาล 2541-2546 น.ส.พ. ประชาชาติธุรกิจ วันที่ 22 เมษายน 2542

กราฟที่ 5 Debt Service Ratio หนี้ต่างประเทศภาครัฐ

แหล่งข้อมูล : ค่าตัวเลขโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ยกเว้นข้อมูลภาระหนี้ต่างประเทศภาครัฐ (กรณีมีการกู้ใหม่) จากกระทรวงการคลัง

(Monetary Base หรือ High-powered Money) และระบบธนาคารพาณิชย์ยังสามารถสร้างเงินฝากและหมุนเวียน การรับฝากและให้สินเชื่อต่อเอกชน (Deposit Creation) การกู้เงินจากแหล่งนี้จึงควรหลีกเลี่ยงที่สุด

หากรัฐบาลกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ก็จะมีผลในการเพิ่มปริมาณเงินโดยตรงจากการสร้างเงินเพื่อขยายสินเชื่อ แต่มิได้เป็นการเพิ่มสภาพคล่องของระบบธนาคารพาณิชย์ ส่วนการกู้จากเอกชนแหล่งอื่นๆ

เช่น ประชาชน บริษัท บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ เท่ากับเป็นการโอนการใช้จ่ายของเอกชนมาให้รัฐบาล และไม่มีผลในการเพิ่มปริมาณเงินโดยตรง จึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อ และควรสนับสนุนให้กู้จากแหล่งนี้มากที่สุด

รัฐบาลสามารถบริหารหนี้โดยการ Refinance หนี้เมื่อครบกำหนดชำระหรือกู้ยืมจากแหล่งเงินกู้ที่มีเงื่อนไขดีกว่า เช่น ระยะเวลาชำระคืนนานกว่า หรืออัตราดอกเบี้ยต่ำกว่า การทำ Swaps คือ การ

ผลกระทบของการก่อหนี้ของรัฐบาล

- 1. ต่ออุปสงค์รวมและปริมาณเงินของประเทศ
 - การก่อหนี้ในประเทศ หากเป็นการกู้เงินจากธนาคารกลาง มีผลเท่ากับการพิมพ์ธนบัตรออกใช้ (Print Money) ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ
 - การก่อหนี้ต่างประเทศ เป็นการเพิ่มปริมาณเงินในประเทศทันที หากรัฐบาลนำเงินตราต่างประเทศมาแลกที่ธนาคารกลางเพื่อนำไปใช้จ่าย และธนาคารกลางไม่ได้ดำเนินการแทรกแซงแบบ Sterilized Intervention ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ
- 2. ต่อโครงสร้างเศรษฐกิจโดยรวม
 - การก่อหนี้ในประเทศ เป็นการแย่งทรัพยากรจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล (Crowding Out Effect) ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าการดำเนินงานของภาคเอกชนมีประสิทธิภาพมากกว่า ทำให้ประสิทธิภาพของเศรษฐกิจโดยรวมต่ำลง
- 3. ต่ออัตราดอกเบี้ยในประเทศ
 - การก่อหนี้ในประเทศ ทำให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินทุนสูงขึ้น เนื่องจากอุปทานของสินเชื่อในประเทศมีจำกัด

ผลกระทบของการชำระหนี้ของรัฐบาล

1. ต้องงบประมาณแผ่นดิน	การชำระหนี้ในประเทศและต่างประเทศ เป็นภาระต้องกันรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อชำระคืนหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยทำให้งบประมาณเพื่อการลงทุนในสาธารณูปโภคมีน้อยลง
2. ต่อดุลการชำระเงิน	การชำระหนี้ต่างประเทศ เป็นภาระต้องจัดหาเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระหนี้ ทำให้ดุลการชำระเงินขาดดุลมากขึ้นหรือเกินดุลน้อยลง
3. ต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศหรือเงินสำรองของประเทศ	การชำระหนี้ต่างประเทศ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอ่อนตัวลง หากต้องชำระหนี้เป็นจำนวนมากและอุปทานเงินตราต่างประเทศมีจำกัด หรือทำให้เงินสำรองของประเทศร่อยหรอ หากธนาคารกลางต้องแทรกแซงค่าเงินตรา หรือทั้งสองอย่าง หากเหตุการณ์รุนแรงถึงขั้นเกิดวิกฤตการณ์หนี้ต่างประเทศ เกิดการขาดความเชื่อมั่นในค่าเงินตราได้
4. ต่อชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศ	หากประเทศผิดนัดชำระหนี้ ต้องขอผิดผ่อนหนี้ ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นสถานการณ์เลวร้ายยิ่งขึ้น โดยเฉพาะหากเงินตราต่างประเทศไหลออกกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในประเทศอย่างรุนแรง

แลกเปลี่ยนหนี้กับผู้อื่น เมื่อคาดว่าจะได้ผลประโยชน์เพิ่มขึ้น เช่น Currency Swap เป็นการแลกเปลี่ยนสกุลเงินของหนี้คงค้างพร้อมด้วยอัตราดอกเบี้ยใหม่หรือ Interest Rate Swap เป็นการแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย จากคงที่มาเป็นลอยตัวหรือกลับกัน การเข้าซื้อคืนพันธบัตร (buy-back) ในภาวะที่อัตราดอกเบี้ยเอื้ออำนวย

7. ข้อสังเกตเกี่ยวกับหนี้ของรัฐบาล

รัฐบาลไทยนับว่าเป็นประเทศที่มีวินัยทางการคลังอยู่ในระดับที่ดีพอสมควรในสายตาของต่างประเทศ เนื่องจากรัฐบาลมีข้อจำกัดในการชดเชยการขาดดุลหรือการก่อหนี้หลายประการ การชดเชยการขาดดุลด้วยการกู้จากธนาคารกลางเป็นจำนวนมากเป็นไปได้น้อย ธนาคารแห่งประเทศไทยมีการดำเนินงานที่เป็นอิสระตามแบบฉบับของธนาคารกลางตามควร ดังนั้น ปัญหาภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรง (Hyperinflation) เช่น ประเทศในแถบละตินอเมริกา จึงไม่น่าจะเป็นประเด็นปัญหาสำหรับประเทศไทย อย่างไรก็ตาม มีข้อน่าสังเกตสำคัญเกี่ยวกับหนี้ของ

รัฐบาลที่สมควรต้องมีความระมัดระวังในการบริหาร และจำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด ดังนี้

1. ภาระหนี้ที่อาจเกิดขึ้นจากการค้าประกันผู้ฝากเงินกับสถาบันการเงิน เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ประชาชนขาดความเชื่อมั่นต่อระบบการเงิน รัฐบาลต้องให้การค้าประกันเงินฝากและเจ้าหนี้ผ่านทางกองทุนฟื้นฟู โดยการออก พ.ร.ก. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2485 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 ให้รัฐบาลให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่กองทุนฟื้นฟู ในกรณีที่กองทุนได้รับความเสียหายจากการให้ประกันหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้แสดงแนวทางแก้ไขไว้ในหนังสือแสดงเจตจำนงกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศโดยการชำระระบบประกันเงินฝาก ซึ่งอาจกำหนดขอบเขตการค้าประกันเงินฝากของรัฐบาล

2. ภาระหนี้ที่เพิ่มพูนจากผลการดำเนินงานของกองทุนฟื้นฟู เนื่องจากรัฐบาลประกาศจะรับผิดชอบผลขาดทุนที่เกิดขึ้นกับกองทุนฟื้นฟู

อย่างเต็มที่ โดยจะเปลี่ยนเป็นหนี้สินของรัฐบาล ตามที่แสดงไว้ในหนังสือแสดงเจตจำนง เนื่องจาก กองทุนฟื้นฟูฯ เป็นผู้แบกรับความเสียหายของ สถาบันการเงินหลายแห่ง เช่น ผลขาดทุนจากการขาย ธนาคารที่รัฐบาลเข้าแทรกแซง รวมถึงสัญญาผูกพัน ในอนาคต เช่น สัญญารับประกันจะจ่ายเงินบางส่วน (Loss Sharing) และภาระชดเชยรายได้จากดอกเบี้ย ค้างรับ (Yield Maintenance) ซึ่งอาจจะส่งผลให้ หนี้สินของรัฐบาลไทยเพิ่มขึ้นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม หากสถานะเศรษฐกิจดีขึ้น มูลค่าของสินทรัพย์ก็จะ เพิ่มขึ้น และรัฐคาดว่าจะมีรายได้อีกส่วนหนึ่งจาก การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

3. ภาระการชำระหนี้และความเป็นธรรมต่อ ประชาชนผู้เสียภาษีในอนาคต เนื่องจากการดำเนิน นโยบายการคลังแบบขาดดุลในขณะนี้ เป็นการนำ ทรัพยากรในอนาคตมาใช้ในปัจจุบัน หรือเป็นการ บริโภค (ใช้จ่าย) เกินรายได้ของผู้เสียภาษีในปัจจุบัน (คนรุ่นปัจจุบัน) ซึ่งจะเป็นการเพิ่มภาระภาษีในการ ชำระคืนหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยต่อผู้เสียภาษีใน อนาคต (คนรุ่นลูกหลาน) นอกจากนี้ ประเด็นด้าน ความเป็นธรรมต่อผู้เสียภาษีในการที่รัฐรับภาระความ สูญเสียจากวิกฤตการณ์การเงินของคนกลุ่มหนึ่ง เป็นหนี้ของรัฐบาลซึ่งต้องชดใช้คืนจากเงินภาษีของ ประชาชนโดยส่วนรวม อย่างไรก็ตาม ผู้เสียภาษี ในอนาคตก็จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการที่เศรษฐกิจ ฟื้นตัวจากการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล

4. ปัญหาการชำระหนี้ต่างประเทศ หาก รายได้จากการส่งออกไม่ได้ตามเป้าหมายอาจทำให้ ประสบปัญหาวิกฤตการณ์หนี้ต่างประเทศ และส่งผล กระทบต่อความเชื่อมั่นต่อค่าเงิน เงินสำรองเงินตรา ต่างประเทศ แม้ว่าภาระหนี้ต่างประเทศต่อรายได้จาก การส่งออก (Debt Service Ratio) ของภาครัฐจะยังไม่สูงมาก แต่การก่อหนี้ต่างประเทศจะต้องพิจารณา ถึงภาระหนี้ต่างประเทศของภาคเอกชนควบคู่ด้วย

5. แผนการก่อหนี้ประจำปีเป็นแผนการ ก่อหนี้ต่างประเทศเท่านั้น และยังแตกต่างจากแผน การเบิกเงินกู้จริงอีกด้วย ส่วนแผนการก่อหนี้ในประเทศ ยังอยู่ในระยะเริ่มต้น เนื่องจากรัฐบาลเกินดุลเงินสด มาเป็นเวลานาน ทั้งนี้ การมองภาพรวมหนี้ภาครัฐ ทั้งระบบ ทั้งหนี้ในและต่างประเทศ หนี้รัฐวิสาหกิจที่ รัฐบาลค้ำและไม่ค้ำประกัน ทั้งระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว ควรร่วมกันพิจารณาโดย 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ อย่างละเอียด และมีการประสานงาน กันมากขึ้น และสำหรับโครงการลงทุนควรดูเฉพาะ โครงการที่มีความจำเป็นและเป็นประโยชน์จริงๆ

6. ปัญหาในการบริหารหนี้สาธารณะ (ด้าน พันธบัตร) คือ การขาดเอกภาพในการบริหารและ ขาดการบริหารแบบ Forward-looking เช่น การ Refinance พันธบัตรรัฐวิสาหกิจขาดการมองภาพรวม ทั้งระบบ และการวางแผนล่วงหน้า มีการบริหารหนี้ ในลักษณะการสนองความต้องการเงินสดระยะสั้น เป็นรายรัฐวิสาหกิจ ส่วนหน่วยงานที่บริหารหนี้ใน ปัจจุบัน คือ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง บริหารหนี้ ต่างประเทศ และกรมบัญชีกลาง บริหารหนี้ในประเทศ จึงควรจัดตั้งหน่วยงานอิสระขึ้นเพื่อจัดการและบริหาร หนี้สาธารณะ (Debt Management Office) เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพ และปูทางไปสู่การออกพันธบัตร รัฐวิสาหกิจหรือพันธบัตรรัฐบาลอย่างเป็นระบบ เพื่อ ใช้เป็นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงมาตรฐาน (Benchmark) และพัฒนาตลาดทุนของประเทศอีกด้วย

7. ควรมีการจัดสรรและควบคุมการใช้เงินกู้ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด เนื่องจาก ภาระการชำระหนี้ซึ่งเป็นเงินจำนวนมากจะตกแก่ ประชาชน อย่างไรก็ตาม การคลังแบบขาดดุลของ รัฐบาลต้องการกระตุ้นเศรษฐกิจให้กลับคืนสู่สภาพปกติ โดยเร็ว ดังนั้น โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจซึ่งใช้เงินกู้

จากต่างประเทศควรมีการอนุมัติและเบิกจ่ายอย่างรวดเร็ว และให้ผลประโยชน์จากโครงการทุกกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะช่วยเหลือเศรษฐกิจโดยส่วนรวมฟื้นตัวขึ้นได้บ้าง สมดังเจตนารมณ์ของรัฐบาล

8. บทสรุป

ปัจจุบันรัฐบาลมีการก่อหนี้สาธารณะอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ณ สิ้นไตรมาสที่ 3 ปีงบประมาณ 2542 ยอดคงค้างหนี้ภาครัฐมีจำนวนถึง 1.79 ล้านล้านบาท หรือร้อยละ 37 ของ GDP เป็นยอดหนี้ของรัฐบาล 0.9 ล้านล้านบาท หรือร้อยละ 19 ของ GDP หนี้ของรัฐวิสาหกิจ 0.89 ล้านล้านบาท หรือร้อยละ 18 ของ GDP เทียบกับก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในเอเชียในปีงบประมาณ 2539 ยอดหนี้ภาครัฐทั้งหมดมีเพียง 0.7 ล้านล้านบาท หรือเพียงร้อยละ 16 ของ GDP ดังนั้น หลังการเกิดวิกฤตการณ์ ยอดหนี้ภาครัฐเพิ่มขึ้นถึงประมาณร้อยละ 21 ของ GDP

รัฐบาลมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องก่อหนี้สาธารณะ เพื่อกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจให้กลับสู่สภาวะปกติอีกครั้ง และเพื่อชดเชยความเสียหายและปรับ

โครงสร้างระบบเศรษฐกิจการเงิน และบรรเทาผลกระทบทางลบต่อสังคม หากการปฏิรูประบบเศรษฐกิจประสบผลสำเร็จ เศรษฐกิจจะกลับฟื้นตัวในระยะยาว จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการหารายได้ของรัฐบาลและของประเทศให้สามารถรับภาระการชำระหนี้ได้ในอนาคต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ คนรุ่นปัจจุบันและคนรุ่นหลัง แต่ก็จะเป็นภาระต่องบประมาณในการชำระคืนหนี้ ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยของคนรุ่นหลังด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลยังต้องมีความระมัดระวังรอบคอบในการวางนโยบายหนี้ของประเทศ เพื่อมิให้หนี้ภาครัฐเพิ่มขึ้นรวดเร็วจนส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพและความเชื่อมั่นระบบเศรษฐกิจ อีกทั้งต้องมีการควบคุมการใช้จ่ายจากหนี้สาธารณะให้มีประสิทธิภาพ และมีการบริหารจัดการหนี้ให้เป็นประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติในปัจจุบันและอนาคต ทั้งในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจภาคต่างๆ การพัฒนาตลาดเงิน ตลาดทุน นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีการระงับการประกันเงินฝากและเจ้าหนี้ของระบบการเงิน และการแบกรับผลเสียหายของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ อย่างไม่จำกัดจำนวน (Contingent Liabilities) ทำให้รัฐบาลต้องมีการพิจารณาการก่อหนี้ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 2 : ยอดคงค้างหนี้สาธารณะของรัฐบาลกลาง
(ร้อยละของ GDP)

ปีงบประมาณ	หนี้ในประเทศ			หนี้ต่างประเทศ			หนี้สาธารณะ		
	ค่าเฉลี่ย			ค่าเฉลี่ย			ค่าเฉลี่ย		
	2532-39	2539	2540	2532-39	2539	2540	2532-39	2539	2540
ประเทศแถบเอเชีย									
ไทย	7.3	1.1	0.7	3.9	2.7	3.8	11.5	3.8	4.6
ฟิลิปปินส์	33.7	33.8	30.6	21.4	18.8	24.5	55.1	52.6	55.1
สิงคโปร์	76.0	74.8	75.1	0.0	0.0	0.0	76.0	74.8	75.1
มาเลเซีย	48.3	31.7	27.8	13.5	4.2	4.7	61.8	35.9	32.5
อินโดนีเซีย	1.2	0.0	-	33.7	22.9	-	34.9	22.9	-
เกาหลี	7.6	7.3	7.5	2.3	1.3	3.6	9.9	8.6	11.1
ประเทศแถบละตินอเมริกา									
เม็กซิโก	-	-	-	-	-	-	37.8	31.4	-
เปรู	2.1	-	-	72.9	43.8	29.4	75.0	43.8	-
ชิลี*	23.2	11.9	10.8	14.9	4.9	3.4	38.0	16.8	14.2
ประเทศที่พัฒนาแล้ว									
สหรัฐอเมริกา	37.8	36.1	31.9	9.3	13.3	14.9	47.0	49.4	46.8
สวีเดน	33.5	37.2	36.2	19.3	33.3	33.9	52.8	70.5	69.5

แหล่งที่มา : คำนวณจาก *Government Finance Statistics Yearbook 1998* และ *International Financial Statistics Yearbook 1998*

หมายเหตุ : * ข้อมูลเริ่มจากปี 2533

ตารางที่ 1 : โครงสร้างหนี้สาธารณะภาครัฐของไทยแยกตามผู้กู้

ปีงบประมาณ	2539		2540		2541		2542 (Q3)	
	พันล้านบาท	% ต่อ FY GDP	พันล้านบาท	% ต่อ FY GDP	พันล้านบาท	% ต่อ FY GDP	พันล้านบาท	% ต่อ FY GDP
หนี้ในประเทศ								
หนี้ของรัฐบาล (หนี้โดยตรง)	50.3	1.1	35.5	0.7	227.2	4.7	580.7	11.9
เป็นหนี้เพื่อ FIDF และสถาบันการเงิน	-	-	-	-	200.0	4.1	537.3	11.0
หนี้รัฐวิสาหกิจ (หนี้โดยอ้อม)	260.0	5.8	281.1	5.9	297.2	6.2	394.9	8.1
หนี้รัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลค้ำประกัน	221.3	4.9	233.6	4.9	250.7	5.2	327.8	6.7
รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน	80.0	1.8	88.0	1.8	96.0	2.0	95.5	2.0
รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	141.3	3.1	145.6	3.1	154.7	3.2	232.3	4.8
หนี้รัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลไม่ได้ค้ำประกัน	38.7	0.9	47.5	1.0	46.5	1.0	67.1	1.4
รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน	10.8	0.2	9.8	0.2	8.8	0.2	17.8	0.4
รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	27.9	0.6	37.7	0.8	37.7	0.8	49.3	1.0
หนี้ในประเทศ (ไม่รวมสถาบันการเงิน)	219.5	4.9	218.8	4.6	419.6	8.7	862.3	17.7
หนี้ในประเทศ (เฉพาะภาวะต่อรัฐบาลกลาง)	271.6	6.0	269.1	5.6	477.9	9.9	908.5	18.7
หนี้ในประเทศ (ทั้งหมด)	310.3	6.9	316.6	6.6	524.4	10.9	975.6	20.0
หนี้ต่างประเทศ								
หนี้ของรัฐบาล (หนี้โดยตรง)	125.8	2.8	183.1	3.8	248.9	5.2	319.3	6.6
หนี้รัฐวิสาหกิจ (หนี้โดยอ้อม)	299.0	6.7	436.5	9.2	467.6	9.7	490.7	10.1
หนี้รัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลค้ำประกัน	266.0	5.9	382.9	8.0	416.6	8.6	441.4	9.1
รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน	n.a.	n.a.	58.4	1.2	91.2	1.9	85.0	1.7
รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	n.a.	n.a.	324.5	6.8	325.5	6.8	356.4	7.3
หนี้รัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลไม่ได้ค้ำประกัน	33.0	0.7	53.6	1.1	50.9	1.1	49.3	1.0
รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน	n.a.	n.a.	16.7	0.4	16.1	0.3	15.4	0.3
รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	n.a.	n.a.	36.8	0.8	34.9	0.7	33.9	0.7
หนี้ต่างประเทศ (ไม่รวมสถาบันการเงิน)	n.a.	n.a.	544.4	11.4	609.3	12.6	709.6	14.6
หนี้ต่างประเทศ (เฉพาะภาวะต่อรัฐบาลกลาง)	391.8	8.7	566.0	11.9	665.5	13.8	760.7	15.6
หนี้ต่างประเทศ (ทั้งหมด)	424.8	9.4	619.6	13.0	716.5	14.9	810.0	16.6
หนี้ของรัฐบาล	176.1	3.9	218.6	4.6	476.1	9.9	900.0	18.5
หนี้ของรัฐวิสาหกิจ	559.0	12.4	717.6	15.0	764.8	15.9	885.6	18.2
หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน	n.a.	n.a.	172.9	3.6	212.1	4.4	213.7	4.4
หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	n.a.	n.a.	544.6	11.4	552.8	11.5	671.9	13.8
หนี้สาธารณะ (ไม่รวมสถาบันการเงิน)	n.a.	n.a.	763.2	16.0	1028.9	21.3	1571.9	32.3
หนี้สาธารณะ (เฉพาะภาวะต่อรัฐบาลกลาง)	663.4	14.8	835.1	17.5	1143.4	23.7	1669.2	34.3
หนี้สาธารณะ (ทั้งหมด)	735.1	16.3	936.2	19.6	1240.9	25.7	1785.6	36.7

แหล่งที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ : หนี้สาธารณะทั้งหมดไม่รวมหนี้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยและกองทุนฟื้นฟู เป็นผู้ออกโดยตรง

พระราชบัญญัติบริหารหนี้สาธารณะ เครื่องมือใหม่ในการบริหารหนี้ของรัฐบาล

คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบและผ่านหลักการร่าง พ.ร.บ. บริหารหนี้สาธารณะ เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการบริหารหนี้ให้เป็นไปตามเป้าหมายสัดส่วนหนี้ต่อจีดีพีไม่เกิน ๖๐% และภาระหนี้ต้องบประมาณไม่เกิน ๑๖% โดยหลักการสำคัญของกฎหมายนี้ คือ การรวมหน่วยงานที่ดูแลหนี้สาธารณะและรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาไว้ในกฎหมายเดียวกัน อันจะทำให้การดูแลหนี้สาธารณะเป็นไปแบบรวมศูนย์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่นมากขึ้น โดยเฉพาะการเปิดโอกาสให้รัฐบาลสามารถกู้เงินใหม่มาใช้เงินกู้เก่าที่ครบกำหนดหรือต่ออายุหนี้เก่าได้

ศูนย์วิจัยกสิกรไทยมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ.บริหารหนี้สาธารณะดังกล่าวดังต่อไปนี้

- ศูนย์วิจัยกสิกรไทยเห็นว่ากฎหมายใหม่ฉบับนี้เป็นสิ่งที่ดี เนื่องจากจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารหนี้ของรัฐ โดยจะทำให้รัฐมีเครื่องมือในการบริหารหนี้มากขึ้น โดยเฉพาะการปรับโครงสร้างหนี้ที่ใหม่มาแทนหนี้เก่าหรือการต่ออายุหนี้ โดยยังคงรักษาวินัยทางคลังในการรักษาระดับหนี้สาธารณะไม่เกิน ๖๐ % ของจีดีพี และไม่ให้อัตราดอกเบี้ยหนี้ต้องบประมาณเกิน ๑๖% นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ยังทำให้กรอบการบริหารงานทางการคลังมีความชัดเจนมากขึ้น

- สำหรับประเด็นการกู้เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ นั้น ศูนย์วิจัยกสิกรไทยเห็นว่า การที่กฎหมายใหม่ได้อนุญาตให้กระทรวงการคลังสามารถปรับโครงสร้างหนี้ในประเทศได้ ก็อาจจะทำให้ต้นทุนการกู้เงินของรัฐลดลงในกรณีอัตราดอกเบี้ยในประเทศลดลง อย่างไรก็ตาม จากการที่อัตราดอกเบี้ยในช่วงที่ผ่านมาได้เริ่มแสดงแนวโน้มปรับขึ้น การออกพันธบัตรใหม่เพื่อชำระหนี้เดิมก็จะมีต้นทุนดอกเบี้ยที่สูงขึ้น ซึ่งทำให้กฎหมายใหม่ไม่ได้ช่วยลดภาระของรัฐบาลดังที่คาดหวังไว้ ดังนั้น กฎหมายที่ออกมาใหม่นี้ก็คงจะเป็นเพียงกรอบกว้าง ๆ ที่ให้ความยืดหยุ่นในการบริหารหนี้ มากกว่าที่จะเอื้อประโยชน์ในภาวะปัจจุบัน นอกจากนี้ การจะไถ่ถอนพันธบัตรก่อนกำหนดก็ยังขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพันธบัตร กระนั้นก็ดี การที่กฎหมายได้อนุญาตให้สามารถปรับโครงสร้างหนี้ในประเทศได้ก็ยังคงนับว่าเป็นสิ่งที่ดี เนื่องจากเป็นการเปิดช่องทางในการบริหารหนี้ให้มากขึ้น เพื่อว่าจะสามารถใช้ประโยชน์จากช่องทางนั้นเมื่อสถานการณ์อำนวย นอกจากนี้ แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยจะปรับขึ้น การปรับโครงสร้างหนี้ก็จะเป็นประโยชน์ในแง่ของการยืดหนี้ และลดแรงกดดันในการบริหารรายรับรายจ่ายของรัฐบาล

- เมื่อพิจารณาเพดานเงินกู้ต่างประเทศแล้ว พบว่าเพดานการก่อหนี้ต่างประเทศของรัฐบาลภายใต้ พ.ร.บ. ใหม่จะสูงกว่าเพดานเงินกู้ภายใต้กฎหมายเดิม ๔ ฉบับ โดยภายใต้กฎหมายใหม่ เพดานการกู้ต่างประเทศจะ**ไม่รวมหนี้ที่ให้กู้ต่อไว้ในเพดาน ๑๐%** ของงบรายจ่าย ในขณะที่กฎหมายเก่าให้รวมไว้ **แต่การที่เพดานเงินกู้ต่างประเทศภายใต้กฎหมายใหม่ยังนับว่ามีหลักสัดส่วนใกล้เคียงกับเพดานในกฎหมายเก่า คือ ๑๐%** ของงบรายจ่าย ก็นับว่าเป็นสัญญาณเกี่ยวกับความตั้งใจของรัฐในการรักษาวินัยการคลังและการกู้ เพื่อให้ระดับหนี้ไว้ไม่ให้เกินเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้ จากการที่หนี้ที่ให้กู้ต่อนับเป็นจำนวนที่น้อยเมื่อเทียบกับระดับหนี้สาธารณะทั้งหมด หนี้ที่ให้กู้ต่อก็คงจะไม่เป็นปัญหาในตอนนี้ แต่หากหนี้ที่ให้กู้ต่อเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ก็อาจจะทำให้เป็นปัญหาต่อหนี้สาธารณะอย่างมีนัยสำคัญได้ อย่างไรก็ตาม หนี้ที่กู้ต่อจะไม่กระทบภาระหนี้ของรัฐ เนื่องจากไม่ถูกนับรวมในยอดหนี้ที่เป็นภาระในงบประมาณ

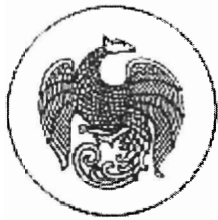
- สำหรับในเรื่องการปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศนั้น ใน พ.ร.บ.บริหารหนี้ฯ ไม่ได้ระบุเพดานการกู้เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศไว้ โดยที่กำหนดไว้มีเพียงว่า เพดานการกู้เงินต่างประเทศโดยกระทรวงการคลัง ส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี **โดยไม่รวมการกู้เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ และการให้กู้ต่อ** นอกจากนี้ หากเงินกู้ที่ได้จากการกู้รายใหม่ไม่เพียงพอ พ.ร.บ.บริหารหนี้ฯ ยังอนุญาตให้จ่ายจากเงินคงคลังสมทบด้วยก็ได้ ในขณะที่ภายใต้กฎหมายเดิม เพดานการกู้เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ของกระทรวงการคลังหรือของหน่วยงานอื่นที่กระทรวงการคลังกำกับจะเท่ากับ ๒๕% ของยอดเงินคงคลังของเงินกู้ประเภทนั้น ๆ **ดังนั้น ภายใต้กฎหมายใหม่การกู้หนี้ใหม่เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศจึงมีเพดานการกู้ที่ยืดหยุ่นกว่ากฎหมายเดิม**

- จากการประมาณการของ ศูนย์วิจัยกสิกรไทยหากอัตราดอกเบี้ยในปี ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙ เพิ่มขึ้น ๑% ทุกปี สัดส่วนภาระชำระหนี้ต้องงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลจะเพิ่มขึ้น เป็น ๑๐.๑%, ๑๓.๓%, ๑๕.๒%, ๑๖.๐% และ ๑๖.๓% ในปี ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙ ตามลำดับ (เทียบกับ ๘.๙%, ๑๑.๗%, ๑๓.๕%, ๑๔.๐%, และ ๑๔.๑% ตามลำดับในกรณีก่อนการปรับขึ้นของดอกเบี้ย) ซึ่งก็นับว่ายังค่อนข้างสอดคล้องกับการเป้าหมายภาระหนี้ต้องงบประมาณไม่เกิน ๑๖% ของรัฐ นอกจากนี้ ยังพบว่า รัฐก็ยังคงสามารถมีงบประมาณสมดุลได้ในปี ๒๕๔๙ เช่นเดียวกับกรณีก่อนการปรับขึ้นดอกเบี้ย ในขณะที่สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อจีดีพีก็ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่า ๖๐%

โดยสรุปแล้ว ศูนย์วิจัยกสิกรไทยเห็นว่า ร่างพ.ร.บ.บริหารหนี้สาธารณะนับว่าเป็นกฎหมายที่ดี เนื่องจากจะทำให้การดูแลหนี้สาธารณะเป็นไปแบบรวมศูนย์ และอำนวยความสะดวกการบริหารหนี้มีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่นมากขึ้น รวมถึงการเปิดช่องทางในการบริหารหนี้ให้กว้างขึ้น โดยเนื้อหากฎหมายจะครอบคลุมในวงกว้างกว่ากฎหมายเดิมที่เกี่ยวข้องและมีข้อแตกต่างเล็กน้อย

สำหรับหนี้ต่างประเทศนั้น แม้ว่าเพดานเงินกู้ต่างประเทศภายใต้ พ.ร.บ.ใหม่จะสูงกว่าตามกฎหมายเก่า แต่การที่กระทรวงการคลังมีเป้าหมายในการรักษาระดับหนี้สาธารณะและภาระชำระหนี้ที่ชัดเจนก็น่าจะเป็นสิ่งสะท้อนความตั้งใจในการรักษาวินัยทางการคลังของรัฐบาล ส่วนด้านการปรับโครงสร้างหนี้ในประเทศนั้น จากการที่อัตราดอกเบี้ยในช่วงที่ผ่านมาได้เริ่มแสดงแนวโน้มปรับขึ้น การปรับโครงสร้างหนี้ก็จะเป็นประโยชน์ ซึ่งทำให้กฎหมายใหม่ไม่ได้ช่วยลดภาระของรัฐบาลดังที่คาดหวังไว้ ดังนั้น กฎหมายที่ออกมาใหม่นี้ก็คงจะเป็นเพียงกรอบกว้าง ๆ ที่ให้ความยืดหยุ่นในการบริหารหนี้ มากกว่าที่จะเอื้อประโยชน์ในภาวะปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม กฎหมายนี้ก็ยังคงนับว่าเป็นสิ่งที่ดี เนื่องจากเป็นการเปิดช่องทางในการบริหารหนี้ให้มากขึ้น และแม้ว่าอัตราดอกเบี้ยจะปรับขึ้น การปรับโครงสร้างหนี้ก็จะเป็นประโยชน์ในแง่ของการยืดหนี้ และลดแรงกดดันในการบริหารรายรับรายจ่ายของรัฐบาล นอกจากนี้จากการประมาณการของศูนย์วิจัยกสิกรไทย แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยจะปรับเพิ่มขึ้น สัดส่วนภาระชำระหนี้ต้องบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลและสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อจีดีพีก็ยังคงอยู่ในกรอบเป้าหมายของรัฐ ในขณะที่รัฐก็ยังคงสามารถมีงบประมาณสมดุลได้ในปี ๒๕๔๙ เช่นเดียวกับกรณีก่อนการปรับขึ้นดอกเบี้ย

ดังนั้น จากการพิจารณารายละเอียดในร่างพ.ร.บ.บริหารหนี้ฯ ประกอบกับการที่รัฐได้ประกาศจุดยืนการดูแลหนี้สาธารณะไม่ให้เกิน ๖๐% ของจีดีพี และไม่สร้างภาระหนี้ต้องบประมาณเกินกว่า ๑๖% ตลอดจนการปรับปรุงระบบการบริหารในด้านต่าง ๆ รวมถึงประมาณการต่าง ๆ ดังที่กล่าวมา กฎหมายฉบับนี้โดยรวมก็น่าจะส่งผลดีต่อประเทศ โดยการบริหารหนี้ก็น่าจะมีภาพที่ชัดเจนมากขึ้น นับว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดีในพื้นที่เศรษฐกิจในระยะยาว ซึ่งก็คงยังจะต้องควบคู่ไปกับนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ เช่น การกระตุ้นการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน และการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เป็นต้น

ข่าวกระทรวงการคลัง

กลุ่มการประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง โทร. 0-2273-9763 โทรสาร 0-2273-9408

www.mof.go.th

ฉบับที่ 69/2547

วันที่ 8 กันยายน 2547

ผลการบริหารจัดการหนี้ของภาครัฐประจำเดือนสิงหาคม 2547 และสถานะหนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2547

นางพรณี สดาวโรดม ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ สรุปผลการดำเนินการบริหารจัดการหนี้ของภาครัฐประจำเดือนสิงหาคม 2547 และในช่วง 11 เดือนที่ผ่านมาของปีงบประมาณ 2547 (ตุลาคม 2546 – สิงหาคม 2547) พร้อมทั้งสถานะหนี้สาธารณะล่าสุด ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2547 ดังนี้

1. การปรับโครงสร้างหนี้ของภาครัฐ

ในเดือนสิงหาคม 2547 :-

• ด้านในประเทศ

กระทรวงการคลังได้ปรับโครงสร้างหนี้พันธบัตรเพื่อลดใช้ความเสียหายให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (FIDF1) ที่ครบกำหนดเมื่อเดือนมิถุนายน วงเงิน 40,000 ล้านบาท โดยได้ออกพันธบัตรในเดือนนี้ 2,500 ล้านบาท เพื่อคืนบัญชีเงินฝากจากเงินกู้เพื่อปรับโครงสร้างหนี้

ในช่วง 11 เดือนที่ผ่านมาของปีงบประมาณ 2547 :-

• ด้านต่างประเทศ

กระทรวงการคลังได้ดำเนินการชำระคืนเงินกู้ต่างประเทศก่อนครบกำหนดในวงเงินรวม 4,766 ล้านบาท ทำให้สามารถลดยอดหนี้ค้างได้ 4,766 ล้านบาท และลดภาระดอกเบี้ยในอนาคตได้ 1,207 ล้านบาท และได้ Roll Over เงินกู้ ECP (Euro Commercial Paper) 395 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเทียบเท่า 15,850 ล้านบาท ทำให้ลดภาระดอกเบี้ยได้ 375 ล้านบาท นอกจากนี้ได้ Refinance เงินกู้ธนาคารพัฒนาเอเชียและธนาคารโลกโดยวิธีการออกตราสารอัตราดอกเบี้ยลอยตัว วงเงิน 1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเทียบเท่า 39,500 ล้านบาท ทำให้ลดภาระดอกเบี้ยได้ 3,950 ล้านบาท

สำหรับรัฐวิสาหกิจได้ดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ต่างประเทศเป็นวงเงินรวม 59,055 ล้านบาท โดย 1) การชำระคืนก่อนกำหนด 17,384 ล้านบาท 2) การ Refinance 31,267 ล้านบาท ซึ่งเป็นการ Refinance เงินกู้ต่างประเทศด้วยเงินบาท 25,478 ล้านบาท และ 3) การ Roll Over จำนวนรวม 10,404 ล้านบาท ผลจากการดำเนินการดังกล่าวทำให้สามารถลดยอดหนี้ค้างได้ 17,384 ล้านบาท และลดภาระดอกเบี้ยได้ 7,646 ล้านบาท

- **ด้านในประเทศ**

กระทรวงการคลังได้ปรับโครงสร้างหนี้พันธบัตรเพื่อลดใช้ความเสียหายให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (FIDF1) วงเงินรวม 90,000 ล้านบาท ด้วยการชำระคืนเงินต้น 3,747 ล้านบาท จากกำไรสุทธิที่ธนาคารแห่งประเทศไทยนำส่งสมทบกองทุนชำระคืนต้นเงินกู้ และได้ทำการ Roll Over ส่วนที่เหลือจำนวน 86,253 ล้านบาท โดยเป็นพันธบัตร 55,000 ล้านบาท ตัวปรับโครงสร้างหนี้ 25,000 ล้านบาท และเงินกู้ระยะสั้น 6,253 ล้านบาท และชำระคืนพันธบัตรกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน (FIDF2) ที่ครบกำหนด 22,000 ล้านบาท รวมทั้งการชำระคืนยอดหนี้อันเกิดจากการตั้งบัญชีเงินทดรองจ่ายอีก 315 ล้านบาท นอกจากนี้ กระทรวงการคลังได้ไถ่ถอนพันธบัตรรัฐบาลตามโครงการช่วยเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 (Tier 1) ก่อนครบกำหนดในวงเงิน 25,075 ล้านบาท ทำให้สามารถลดยอดหนี้คงค้างได้ 25,075 ล้านบาท และลดภาระดอกเบี้ย 6,305 ล้านบาท ส่วนรัฐวิสาหกิจได้ทำการกู้เงินในประเทศเพื่อการ Roll Over หนี้เดิมรวม 17,000 ล้านบาท และเพื่อการ Refinance หนี้ต่างประเทศรวม 24,100 ล้านบาท

2. การกู้เงินของภาครัฐ

ในเดือนสิงหาคม 2547 :-

กระทรวงการคลังได้ออกออกพันธบัตรเพื่อลดใช้ความเสียหายให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน (FIDF3) รวม 80,500 ล้านบาท โดยเป็นพันธบัตรออมทรัพย์ อายุ 7 ปี และ 10 ปี รวม 70,000 ล้านบาท และพันธบัตรรัฐบาลกรณีพิเศษ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 ครั้งที่ 4 6,000 ล้านบาท และครั้งที่ 5 4,500 ล้านบาท รวม 10,500 ล้านบาท

รัฐวิสาหกิจได้กู้เงินในประเทศด้วยการออกพันธบัตร 3,250 ล้านบาท ได้แก่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 1,450 ล้านบาท และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย 1,800 ล้านบาท

ในช่วง 11 เดือนที่ผ่านมาของปีงบประมาณ 2547 :-

กระทรวงการคลังได้กู้เงินในประเทศไปแล้วทั้งสิ้น 178,500 ล้านบาท โดยเป็นการกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ 43,000 ล้านบาท และการออกพันธบัตร FIDF3 135,500 ล้านบาท สำหรับรัฐวิสาหกิจได้กู้เงินในประเทศ 26,908 ล้านบาท และกู้เงินจากต่างประเทศตามแผนก่อนนี้ 21,096 ล้านบาท

3. การชำระหนี้ของรัฐบาล

ในเดือนสิงหาคม 2547 :-

กระทรวงการคลังได้ดำเนินการชำระหนี้จากงบประมาณ 6,338 ล้านบาท เป็นการชำระคืนเงินต้น 5,140 ล้านบาท และดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมรวม 1,198 ล้านบาท

ในช่วง 11 เดือนที่ผ่านมาของปีงบประมาณ 2547 :-

กระทรวงการคลังได้ชำระหนี้จากงบประมาณรวมทั้งสิ้น 93,704 ล้านบาท เป็นการชำระคืนเงินต้น 22,219 ล้านบาท และดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมรวม 71,485 ล้านบาท

สถานะหนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2547

ยอดหนี้สาธารณะคงค้าง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2547 มีจำนวน 2,932,228 ล้านบาท หรือร้อยละ 45.30 ของ GDP เป็นหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง 1,653,479 ล้านบาท หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 866,963 ล้านบาท และหนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน 411,786 ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนก่อน หนี้สาธารณะเพิ่มขึ้น 13,683 ล้านบาท โดยหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงลดลง 38,649 ล้านบาท หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น 19,796 ล้านบาท และหนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูเพิ่มขึ้น 32,536 ล้านบาท

หนี้สาธารณะจำแนกได้เป็นหนี้ต่างประเทศ 662,316 ล้านบาท หรือร้อยละ 22.59 และหนี้ในประเทศ 2,269,911 ล้านบาท หรือร้อยละ 77.41 และเป็นหนี้ระยะยาว 2,384,834 ล้านบาท หรือร้อยละ 81.33 และหนี้ระยะสั้น 547,394 ล้านบาท หรือร้อยละ 18.67 ของยอดหนี้สาธารณะคงค้าง รายละเอียดตาม ตารางที่แนบ

หนี้ต่างประเทศและหนี้ในประเทศ

	หนี้สาธารณะ		หนี้ต่างประเทศ		หนี้ในประเทศ	
	ล้านบาท	ล้านบาท	%	ล้านบาท	%	
1. หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง	1,653,479.15	328,452.23	19.86	1,325,026.92	80.14	
2. หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน	866,962.86	333,864.18	38.51	533,098.68	61.49	
3. หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ	411,785.80	-	-	411,785.80	100.00	
รวม	2,932,227.81	662,316.41	22.59	2,269,911.40	77.41	

หมายเหตุ อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อเหรียญสหรัฐฯ ณ วันทำการสุดท้ายของเดือนเท่ากับ 40.8855

หนี้ระยะยาวและหนี้ระยะสั้น

	หนี้สาธารณะ		หนี้ระยะยาว		หนี้ระยะสั้น	
	ล้านบาท	ล้านบาท	%	ล้านบาท	%	
1. หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง	1,653,479.15	1,491,384.22	90.20	162,094.93	9.80	
2. หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน	866,962.86	853,450.09	98.44	13,512.77	1.56	
3. หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ	411,785.80	40,000.00	9.71	371,785.80	90.29	
รวม	2,932,227.81	2,384,834.31	81.33	547,393.50	18.67	

รายงานหนี้สาธารณะคงค้าง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2547

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2547 มีจำนวน 2,932,228 หรือร้อยละ 45.30 ของ GDP มีรายละเอียด ดังนี้

	หน่วย: ล้านบาท				
	พ.ค. 2547 (1)	% GDP (2)	มิ.ย. 2547 (3)	% GDP (4)	เพิ่ม/(ลด) (3)-(1)
1. หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง (1.1 + 1.2)	1,692,128.18	26.14	1,653,479.15	25.54	(38,649.03)
1.1 หนี้ต่างประเทศ	328,601.26		328,452.23		(149.03)
(ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	(8,119.51)		(8,033.46)		(86.05)
1.2 หนี้ในประเทศ	1,363,526.92		1,325,026.92		(38,500.00)
- เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลเงินงบประมาณ	489,926.92		442,926.92		(47,000.00)
- พันธบัตรชดเชยความเสียหายให้แก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟู	829,529.00		838,029.00		8,500.00
- FIDF 1	479,529.00		478,029.00		(1,500.00)
- พันธบัตร	463,276.00		430,276.00		(33,000.00)
- ตัวปรับโครงสร้างหนี้	6,253.00		22,753.00		16,500.00
- สัญญาเงินกู้ระยะสั้น	10,000.00		25,000.00		15,000.00
- พันธบัตร FIDF 3	350,000.00		360,000.00		10,000.00
- พันธบัตรโครงการช่วยเหลือเงินกองทุน	44,071.00		44,071.00		-
2. หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน (2.1 + 2.2)	847,166.68	13.09	866,962.86	13.39	19,796.18
2.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	642,632.86		648,315.56		5,682.70
- หนี้ต่างประเทศ	269,769.81		271,654.88		1,885.07
(ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	(6,665.82)		(6,644.28)		(21.54)
- หนี้ในประเทศ	372,863.05		376,660.68		3,797.63
2.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	204,533.82		218,647.30		14,113.48
- หนี้ต่างประเทศ	54,151.89		62,209.30		8,057.41
(ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	(1,338.05)		(1,521.55)		183.50
- หนี้ในประเทศ	150,381.93		156,438.00		6,056.07
3. หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟู (3.1+3.2)	379,250.10	5.86	411,785.80	6.36	32,535.70
3.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน (FIDF2)	40,000.00		40,000.00		-
3.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	339,250.10		371,785.80		32,535.70
รวม (1+2+3)	2,918,544.96	45.09	2,932,227.81	45.30	13,682.85
อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อเหรียญสหรัฐฯ (ณ วันทำการสุดท้ายของเดือน)	40.4706		40.8855		

หมายเหตุ 1. ข้อมูลเบื้องต้น GDP ในปี 2547 เท่ากับ 6,473.4 พันล้านบาท (ตัวเลขจาก สศช. ณ 7 มิ.ย. 47)

2. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทย

3. การเพิ่ม/ลดของหนี้ต่างประเทศ ไม่สามารถดูกับอัตราแลกเปลี่ยนในเดือนปัจจุบันหรือเดือนที่ผ่านมาได้โดยตรง เนื่องจากเป็นผลของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศหลายสกุลเทียบกับเงินเหรียญสหรัฐฯ และผลของอัตราแลกเปลี่ยนเงินเหรียญสหรัฐฯ เทียบกับเงินบาท ในช่วงเวลาที่จัดทำรายงานในแต่ละเดือน

4. ตัวเลขหนี้ในตารางเป็นตัวเลขเบื้องต้น (Preliminary)

ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

ข่าวที่เกี่ยวข้อง*

ฝ่ายค้านจวก!และสร้างหนี้ ไม่ผ่านร่างกม.หนี้สาธารณะ

เมื่อวันที่ 7 ต.ค. ที่รัฐสภา นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ประธานคณะกรรมการประสานงาน (วิป) พรรคร่วมฝ่ายค้าน เปิดเผยว่า ที่ประชุมได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ.การบริหารหนี้สาธารณะ ที่รัฐบาลจะเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา โดยเชิญผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจง หลังจากพิจารณาโดยละเอียดมีมติว่าไม่เห็นชอบกับร่างกฎหมายดังกล่าว เนื่องจากแทนที่กฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายที่มีลักษณะของการควบคุมและการจัดการหนี้สาธารณะให้อยู่ในทิศทางที่ควรจะเป็น กลับกลายเป็นว่าสาระหลักสำคัญกลายเป็น พ.ร.บ.การสร้างหนี้สาธารณะ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง เพราะตั้งแต่คำนิยามของคำว่าหนี้สาธารณะที่ปัจจุบันคือหนี้ที่เกิดจากกระทรวงการคลังและส่วนราชการอื่นๆ เป็นผู้กู้ แต่สำหรับกฎหมายฉบับนี้

นอกจากจะเป็นหนี้ที่เกิดจากกระทรวงการคลังและส่วนราชการแล้ว ยังไปรวมหนี้รัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นสถาบันการเงินของรัฐเป็นผู้กู้รวมเข้าไปด้วย และกรณีนี้จะก่อให้เกิดปัญหาในอนาคตได้ หากสถาบันการเงินของรัฐใดไปกู้หนี้ในลักษณะของการสนองตอบต่อนโยบายลดแลกแจกแถมของรัฐบาล โดยขาดวินัยในที่สุดภาระความรับผิดชอบจะต้องตกอยู่กับคนไทยทั่วประเทศ เพราะรัฐบาลจะต้องเอาภาษีของประชาชนไปชดใช้ เพราะถือนับรวมเป็นหนี้สาธารณะแล้ว

ประธานวิปฝ่ายค้าน กล่าวว่า สิ่งที่น่าเป็นห่วงอีกเรื่องหนึ่งคือ การปรับโครงสร้างหนี้ ซึ่งร่างพ.ร.บ.ดังกล่าวเปิดโอกาสให้รัฐบาลสามารถที่จะไปกู้หนี้ใหม่มาใช้หนี้เก่าได้ แทนที่จะเอาเงินรายได้ของรัฐบาลมาใช้หนี้เก่าที่มีอยู่เหมือนในปัจจุบันเท่านั้น เพื่อให้เกิดการลดหนี้ลงไป หากเปิดโอกาสให้กู้หนี้ใหม่มาใช้หนี้เก่าได้ หนี้ก็จะไม่ลด ในที่สุดก็จะเป็นประเด็นปัญหา และเป็นภาระของประเทศต่อไป ซึ่งตรงนี้เท่ากับเป็นการส่งเสริมให้มีการกู้หนี้มากขึ้น และส่งเสริมให้มีการใช้เงินนอกงบประมาณมากขึ้นด้วย - ข่าวสด หน้า 8 - --จบ--

ปี 47 ประเทศไทยลดยอดหนี้คงค้างอีก 44,000 ล้านบาท

นางพรณี สดาวโรตม ผู้อำนวยการสำนักบริหารหนี้สาธารณะ เปิดเผยว่า ในปีงบประมาณ 2546 คือระหว่างเดือนตุลาคม 2546 - 30 กันยายน 2546 สำนักบริหารหนี้ฯ สามารถบริหารหนี้สาธารณะจนยอดหนี้คงค้างลดลงไป 53,900 ล้านบาท ช่วยประหยัดดอกเบี้ยได้รวมกว่า 24,000 ล้านบาท

*ที่มา : NEWScenter

สำหรับในปีงบประมาณ 2547 ที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 - 30 กันยายน 2547 มีแผนบริหารจัดการหนี้สาธารณะอยู่ 7 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นการกู้เงิน การบริหารหนี้ การบริหารงบประมาณหนี้ที่ครบกำหนด และรับภาระหนี้ที่เกิดขึ้นใหม่ในปี 2547 ซึ่งได้รับงบประมาณมา เป็นต้น อย่างไรก็ตามในภาพรวมแล้วการบริหารหนี้สาธารณะในปีงบประมาณ 2547 คาดว่า จะสามารถลดยอดหนี้สาธารณะคงค้างได้ประมาณ 44,000 ล้านบาท และจะสามารถลดดอกเบี้ยได้ทั้งสิ้นประมาณ 16,500 ล้านบาท

นางพรณี กล่าวว่า การจะลดยอดหนี้คงค้างและลดภาระดอกเบี้ยให้กับประเทศได้มากน้อยเพียงใด นั้น ขึ้นอยู่กับการติดตามสภาพคล่องในตลาดเงินของโลกและในประเทศ โดยหนี้ที่ผูกพัน หนี้ที่ครบกำหนดชำระ หรือหนี้ส่วนที่สามารถชำระให้ครบก่อนกำหนดมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ประจำสำนักบริหารหนี้สาธารณะจะต้องติดตามภาวะตลาดอย่างใกล้ชิด และต้องทราบภาระหนี้ของรัฐบาลว่ามีเงื่อนไขอย่างไรบ้าง จึงจะสามารถดำเนินการลดภาระหนี้ของประเทศได้ตามภาวะตลาดที่เอื้ออำนวยในแต่ละช่วง

สำหรับการบริหารหนี้ของประเทศ ดำเนินการโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือส่วนหนี้ที่สามารถชำระคืนก่อนกำหนดได้มีวงเงินมากน้อยเพียงใด ส่วนที่สองหนี้ที่ผูกพันมาแล้วระยะคืนทุนส่วนใหญ่เป็นระยะยาว แต่ในทางปฏิบัติจะปฏิบัติตามภาวะที่เอื้ออำนวยส่วนใหญ่จะกู้ในระยะเวลาระหว่าง 5-10 ปี และการลดภาระหนี้ที่ผูกพันอยู่ได้อย่างไร โดยส่วนใหญ่จะดำเนินการด้วยวิธีการรีไฟแนนซ์ คือ กู้เงินที่ดอกเบี้ยต่ำกว่ามาเงินกู้เดิมที่ดอกเบี้ยสูงกว่า เป็นต้น (กรอบข่าย)- ข่าวสด หน้า 8 ---จบ---

คลังสดแจ้งบริหารหนี้ ลดแล้วลดอีกตามเป้า

ยอดหนี้สาธารณะเดือนแรกของปีงบประมาณ 2547 แนวโน้มสดใส ต่ำกว่า 50% เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) เทียบกับเป้าที่ตั้งไว้ไม่เกิน 55% ของจีดีพี

นางพรณี สถาวรโรดม ผู้อำนวยการสำนักบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง กล่าวว่า ยอดหนี้สาธารณะคงค้าง ณ วันที่ 30 กันยายน 2546 มีจำนวน 2.91 ล้านล้านบาท หรือ 49.73% ของจีดีพี ซึ่งต่ำกว่ากรอบความยั่งยืนทางการคลัง ที่กำหนดไว้ว่าจะก่อหนี้ไม่เกิน 55% ของจีดีพี และภาระจ่ายชำระหนี้ไม่เกิน 16% ของงบประมาณรายจ่าย และทำงบประมาณเข้าสู่สมดุลภายใน ปี 2548

ยอดหนี้ล่าสุดเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน หนี้สาธารณะลดลง 1.68 หมื่นล้านบาท แยกเป็นหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงลดลง 3.09 หมื่นล้านบาท หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงินลดลง 5.6 หมื่นล้านบาท แต่หนี้ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟู และพัฒนาระบบสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น 7 หมื่นล้านบาท

อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา หนี้สาธารณะ เพิ่มขึ้น 2.27 หมื่นล้านบาท เป็นหนี้ที่ภาครัฐกู้โดยตรง เพิ่มขึ้น 9.57 พันล้านบาท หนี้ของกองทุนฟื้นฟู เพิ่มขึ้น 2.08 หมื่นล้านบาท แต่หนี้ของรัฐวิสาหกิจ ลดลง 7.7 พันล้านบาท

นางพรณี กล่าวว่า ในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2547 รัฐวิสาหกิจได้ปรับโครงสร้างหนี้ลดเงินต้นและดอกเบี้ยจำนวนมาก มีการชำระคืนก่อนกำหนดสามารถลดเงินต้นได้ 5.03 พันล้านบาท ลดดอกเบี้ยได้ถึง 2.57 พันล้านบาท และมีการปรับโครงสร้างหนี้ประมาณ 6 พันล้านบาท ประหยัดดอกเบี้ยได้ 34 ล้านบาท

ทั้งนี้ ยอดหนี้สาธารณะอยู่ต่ำกว่าระดับ 50% ของจีดีพี ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม สะท้อนให้เห็นการบริหารหนี้สาธารณะของกระทรวงการคลังมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือหลายแห่ง ที่ปรับเครดิตให้ประเทศไทยเพิ่มขึ้น ก็ชื่นชมไทยในการบริหารหนี้สาธารณะ--จบ--

ตั้งกรอบหนี้ 900 ล้านดอลลาร์ สศช.ลุยแผนลงทุนภาครัฐ 20 ปี

ทำเนียบรัฐบาล - คลังกำหนดเพดานก่อหนี้นอกปีงบประมาณ 2547 ไม่เกิน 900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เผย 7 โครงการจ่อควมสร้างหนี้วงเงิน 794 ล้านดอลลาร์สหรัฐ "วราเทพ" ฟุ้งแนวโน้มระยะยาวลด "สภาพัฒน์" ศึกษาแผนลงทุนโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐระยะยาว 20 ปี กระตุ้นการบริโภค ชี้ต้นทุนถูกกว่าเอกชนลงทุน

นายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง เปิดเผยว่า ที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายหนี้ของประเทศ ได้ข้อสรุปการกำหนดเพดานก่อหนี้ต่างประเทศของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2547 ไว้ในระดับ 900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทั้งนี้ มีโครงการก่อหนี้ที่คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบ 7 โครงการ วงเงิน 794 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แบ่งเป็นโครงการที่รัฐบาลกู้โดยตรง 1 โครงการ โครงการที่รัฐค้ำประกัน 2 โครงการ อีก 4 โครงการเป็นรัฐวิสาหกิจกู้โดยตรง คาดว่าจะเสนอที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ได้ในวันที่ 28 ต.ค.46

สำหรับโครงการที่รัฐบาลกู้โดยตรงคือ โครงการแก้ไขปัญหาระบบน้ำท่วมของกรมชลประทาน วงเงิน 50.49 ล้านดอลลาร์สหรัฐ กู้จากเจบีซี โครงการที่รัฐบาลเป็นผู้ค้ำประกัน กู้ ได้แก่ โครงการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ วงเงิน 411.63 ล้านดอลลาร์สหรัฐ กู้จากตลาดทุน โครงการพัฒนาสาธารณสุขและพัฒนาการบริการของกรุงเทพมหานคร จำนวน 25.76 ล้านดอลลาร์สหรัฐ กู้จากรัฐบาลเดนมาร์ก

ส่วนอีก 4 โครงการที่รัฐวิสาหกิจกู้ตรงรัฐบาลไม่ค้ำประกัน ได้แก่ การจัดซื้อเครื่องบินโบอิง 747-400 ของบริษัท การบินไทย 3 โครงการฯ ละ 48 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รวม 144 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โครงการกู้เงินของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า (EXIM) เพื่อใช้ในการปล่อยกู้จำนวน 161.85 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังวางแผนการบริหารหนี้สาธารณะในปี 2547 ไว้ตามกรอบความยั่งยืนทางการคลัง ที่กำหนดภาระหนี้ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (จีดีพี) ไว้ที่ไม่เกิน 55% และภาระหนี้ต่องบประมาณต้องไม่เกิน 16%

"แนวโน้มของภาระหนี้สาธารณะของประเทศน่าจะปรับตัวลดลงเรื่อยๆ และคงไม่กลับมาสูงเหมือนอย่างในอดีต หลังจากที่รัฐบาลพยายามรักษาวินัยทางการคลังอย่างเต็มที่" นายวราเทพกล่าว

นายจักรมณท์ ฆาสุกวณิช เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) กล่าวว่า สศช. อยู่ระหว่างจัดทำแผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐทั้งระบบ เช่น ระบบน้ำ ไฟฟ้า การคมนาคมขนส่ง โดยจะให้เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่มองความต้องการในอนาคตอีก 20 ปีข้างหน้า

ทั้งนี้ แผนดังกล่าวจะระบุว่ารัฐบาลควรเริ่มพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านใดก่อนในระยะ 5-10 ปีนี้ เนื่องจากการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐเหลือเพียงโครงการสนามบินสุวรรณภูมิเท่านั้น ขณะที่ทางด่วนได้สร้างครบวงจรแล้ว

"แผนของ สศช. จะศึกษาความจำเป็นของโครงสร้างพื้นฐานในอนาคต โดยภายหลังจากที่รัฐบาลมีนโยบายจัดทำเขตการค้าเสรี จะส่งผลให้การส่งออกของไทยเพิ่มขึ้นอีกหลายเท่า ซึ่งในอีก 10 ปีข้างหน้าท่าเรือแหลมฉบังจะไม่เพียงพอต่อความต้องการ ส่วนกิจการรถไฟถึงเวลาต้องมาพิจารณาว่าควรสร้างรางที่มีขนาดมาตรฐานซึ่งมีความกว้าง 1.47 ม. หรือไม่ เพื่อเป็นการเพิ่มความเร็วให้รถไฟ" นายจักรมณท์กล่าว

นายจักรมณท์กล่าวว่า รัฐบาลจำเป็นต้องลงทุนภาครัฐแทนเมื่อการลงทุนภาคเอกชนยังไม่ฟื้นตัวมากนัก ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น อุตสาหกรรมก่อสร้าง ส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการลงทุนของรัฐ จะจัดการได้ง่ายกว่าหนี้ของเอกชนเพราะมีต้นทุนที่ต่ำกว่า--จบ--

ภาคผนวก

:

กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ^(๔)

^(๔) กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ได้แก่

(๑) พระราชบัญญัติตัวเงินคกงคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๗	หน้า (๑)
(๒) พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐	หน้า (๓)
(๓) พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙	หน้า (๗)
(๔) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙	หน้า (๙)
(๕) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ
เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔	หน้า (๑๒)
(๖) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้าง
เงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘	หน้า (๑๔)
(๗) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ
เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑	หน้า (๑๘)

พระราชบัญญัติตัวเงินคั้ง
พุทธศักราช ๒๕๕๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗)
ปรีดี พนมยงค์
ตราไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการออกตัวเงินคั้ง และ
การใช้เงินตามตัวเงินคั้ง

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติตัวเงินคั้ง
พุทธศักราช ๒๕๕๗"

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

*(รก. ๒๕๕๗/๕๖/๕๑๕/๑๐ กันยายน ๒๕๕๗)

มาตรา ๓ เมื่อได้มีกฎหมายให้รัฐบาลกู้เงิน โดยวิธีออกตัวเงินคั้ง ให้รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนโดยการออกตัวเงินคั้ง
ในวันและตามวิธีการ ขอกำหนด และเงื่อนไข ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะได้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔ ตัวเงินคั้งที่ออกตามความในมาตราก่อน ให้ออกตามแบบต่อท้าย
พระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีข้อความว่าจะใช้เงินจำนวนที่ปรากฏในตัวให้แก่ผู้ถือ หรือตามคำสั่ง
ของบุคคลผู้มีชื่อในตัว ในวันที่กำหนดไว้ในตัวซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบสองเดือน นับแต่วันออกตัว

มาตรา ๕ บรรดาเงินที่ได้กู้มาโดยออกตัวเงินคั้งให้นำส่งสมทบเงินคั้ง

มาตรา ๖ ให้ใช้ดอกเบี้ยสำหรับตัวเงินคลังตามอัตราและวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดเป็นคราว ๆ

มาตรา ๗ ต้นเงินและดอกเบี้ยที่ต้องใช้สำหรับตัวเงินคลังรวมตลอดถึงค่าใช้จ่ายในการออกและจัดการ ให้จ่ายจากเงินคลัง หรือจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณประจำปี

มาตรา ๘ เมื่อถึงหรือใกล้จะถึงวันต้องใช้เงินตามตัวเงินคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะกู้เงินเพื่อใช้เงินตามตัวที่กล่าวนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ หรือเพื่อขอใช้เงินคลังที่ได้จ่ายในการใช้เงินที่กล่าวแล้วก็ได้ ทั้งนี้ ให้กู้ได้โดยออกตัวเงินคลังไม่เกินจำนวนเงินที่ต้องใช้

มาตรา ๙ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นสมควรจะมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยออกและจัดการตัวเงินคลังแทนก็ได้ และอาจจ่ายเงินให้แก่ธนาคารเป็นค่าใช้จ่ายในการนั้นได้ ตามแต่จะตกลงกัน

บทบัญญัติในวรรคก่อน ไม่ห้ามการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยจะเข้าซื้อซื้อตัวเงินคลังเพื่อธนาคารเอง

มาตรา ๑๐ ตัวเงินคลังแต่ละฉบับมิให้ถือว่าสมบูรณ์ เว้นแต่เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แต่งตั้งขึ้นเป็นเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ลงลายมือชื่อในตัวนั้นแล้ว

มาตรา ๑๑ ตัวเงินคลังที่ให้ใช้เงินแก่ผู้ถือนั้น ย่อมโอนให้กันได้โดยการส่งมอบ ถ้าเป็นตัวที่ให้ใช้เงินตามคำสั่งย่อมโอนให้กันได้โดยการสลักหลังและส่งมอบ

มาตรา ๑๒ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยตัวเงินมาใช้บังคับแก่ตัวเงินคลังโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับช่วงซื้อลดตัวเงินคลังได้

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ดวง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน
พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐
เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังใน
การค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐"

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

*(รก.๒๕๑๐/๑๒๕/๑๐๔๑/๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๐)

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"การค้าประกัน" หมายความว่า ความรวมถึงอวัลต์ตัวเงินด้วย

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะ
เทียบเท่า และให้หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล
และกรุงเทพมหานครด้วย"

"องค์กรของรัฐ" หมายความว่า องค์กรหรือวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งได้มี
พระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นและมีทุนทั้งสิ้นเป็นของรัฐบาล

"สถาบันการเงิน" หมายความว่า สถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้น
สำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

"เงินกองทุน" หมายความว่า ทุนที่ชำระแล้ว ทุนสำรอง ซึ่งรวมทั้งเงินสำรองอื่น
ที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิและกำไรสุทธิคงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว

* (นิยาม คำว่า "ส่วนราชการ" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙)

มาตรา ๔* ภายใต้บังคับมาตรา ๕ กระทรวงการคลังมีอำนาจค้าประกันหนึ่งของส่วนราชการ หนึ่งขององค์การของรัฐ หนึ่งของบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ และหนึ่งของสถาบันการเงิน ได้โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจดังกล่าวต้องเป็น

ก) บริษัทจำกัดที่ส่วนราชการ และหรือองค์การของรัฐมีทุนรวมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ หรือ

ข) บริษัทจำกัดที่ส่วนราชการ และหรือองค์การของรัฐ และหรือบริษัทจำกัดตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ

* (มาตรา ๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙)

มาตรา ๕* กระทรวงการคลังจะก่อกำหนดให้ผู้กู้เงินด้วยการค้าประกันเป็นจำนวนเงินรวมกันทั้งสิ้นในขณะที่ก่อกำหนดนั้น เกินกว่าจำนวนดังต่อไปนี้มิได้

(๑) ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ หกเท่าของเงินกองทุนของบริษัทจำกัดนั้น

(๒) ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นสถาบันการเงิน สี่เท่าของเงินกองทุนของสถาบันการเงินนั้น

(๓) การก่อกำหนดผู้กู้เงินตาม (๑) และหรือ (๒) ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ ต้องเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณนั้น ๆ

ความใน (๓) มิให้ใช้บังคับแก่การค้าประกันในการต่ออายุสัญญาหรือแก้ไขสัญญาการค้าประกันโดยไม่แก้ไขจำนวนเงินการค้าประกันเพิ่มขึ้นจากเดิม

* (มาตรา ๕ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐)

มาตรา ๖ การคำนวณเงินที่กระทรวงการคลังก่อกำหนดให้ผู้กู้เงินด้วยการค้าประกันตามมาตรา ๕ (๓) มิให้นำจำนวนเงินการค้าประกันที่กระทรวงการคลังค้าประกันโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นมารวมคำนวณด้วย

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย ให้คำนวณโดยเทียบจากค่าเสมอภาค

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มอบอำนาจให้บุคคลใดลงชื่อในสัญญาค้ำประกันที่กระทำในต่างประเทศ

(๒) กำหนดค่าธรรมเนียมการค้ำประกันบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๘ และสถาบันการเงินไม่เกินร้อยละหนึ่งของจำนวนเงินที่ค้ำประกัน

มาตรา ๙ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระทั่งการค้ำประกันของกระทรวงการคลัง ที่กระทำโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และไม่กระทบกระทั่งการค้ำประกันใด ๆ ที่กระทรวงการคลังได้กระทำไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นบางแห่งมีความจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อดำเนินงาน ตามหน้าที่และกระทรวงการคลังอาจมีความจำเป็นต้องค้ำประกันการกู้เงินนั้น ๆ ด้วย จึงสมควร ที่จะให้มีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่และขอบเขตในการที่กระทรวงการคลังจะเข้าค้ำประกัน ขึ้นไว้

ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

ด้วยคณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันหนี้ของ บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจได้มากยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจ กระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐ เสียใหม่

(รก.๒๕๑๕/๕๔/๑พ/๒ เมษายน ๒๕๑๕)

พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มีประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

(๖)

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้อำนาจรัฐบาลกู้เงินจากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการธนาคารพัฒนาเอเชีย สมาคมพัฒนาการระหว่างประเทศ และรัฐบาลต่างประเทศหรือแหล่งเงินทุนของเอกชนในต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายลงทุนเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น บัดนี้ กฎหมายดังกล่าวได้หมดอายุลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๙ แต่กระทรวงการคลังยังมีภาระหน้าที่ที่จะต้องจัดหาเงินให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำไปใช้จ่ายลงทุนเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป ฉะนั้น เพื่อให้การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ดำเนินการต่อเนื่องกันต่อไปโดยไม่หยุดชะงัก จึงจำเป็นต้องให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศโดยการตราพระราชบัญญัตินี้

(รก.๒๕๑๙/๑๔๔/๓๗พ/๑๗ พุทธศักราช ๒๕๑๙)

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า ในขณะนี้รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ กำลังอยู่ในระหว่าง การขยายงานตามโครงการใหม่เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องกู้เงินมาลงทุนเพื่องานตามโครงการ โดยให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกัน แต่กฎหมายปัจจุบันที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังค้ำประกันได้จำกัดอำนาจของกระทรวง การคลังในการค้ำประกันไว้ในวงเงินอันจำกัดไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันสมควร ขยายอำนาจในการค้ำประกันของกระทรวงการคลังให้กว้างยิ่งขึ้น

(รก.๒๕๒๐/๑๐๙/๔พ/๘ พุทธศักราช ๒๕๒๐)

พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ

พ.ศ. ๒๕๑๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๙

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายในการป้องกันประเทศ ตามโครงการป้องกันประเทศและโครงการความมั่นคงแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙"

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

*(ร.ก.๒๕๑๙/๑๔๔/๓๓พ/๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๙)

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยจากรัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินของรัฐบาลในต่างประเทศ หรือสถาบันการเงินที่รัฐบาลในประเทศนั้น ๆ รับรอง เพื่อใช้จ่ายในการป้องกันประเทศตามโครงการป้องกันประเทศ หรือโครงการความมั่นคงแห่งชาติ แต่ทั้งนี้มูลค่าของการกู้เงินรวมกัน ต้องไม่เกินสองหมื่นล้านบาท โดยจะเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลหนึ่ง หรือหลายสกุลก็ได้

การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ก็ให้ใช้เทียบค่าตามที่ประกาศไว้ ณ กองทุนการเงินระหว่างประเทศในวันที่ทำสัญญา

มาตรา ๔ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ จะทำเป็นสัญญากู้หรือจะออกตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้ตามความต้องการ

เงินที่ได้จากการกู้เงินตามวรรคหนึ่งให้นำไปใช้จ่ายได้ตามวัตถุประสงค์ที่กระทรวงการคลัง และกระทรวงกลาโหมร่วมกันกำหนด โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการทุกอย่างเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยให้ประกาศยอดเงินกู้รวมกันเป็นเงินบาท ภายในเดือนธันวาคมของแต่ละปีที่มีการกู้เงิน

มาตรา ๗ ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายมีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาล

มาตรา ๘ การกู้เงินตามสัญญาที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติตามโครงการป้องกันประเทศหรือโครงการความมั่นคงแห่งชาติที่ได้กระทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้และมีผลผูกพันรัฐบาลนับแต่วันที่ได้ทำสัญญานั้น ๆ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องรีบด่วนที่จะต้องทำการปรับปรุงสมรรถนะทางด้านยุทธโศปกรณ์ให้แก่กองทัพไทยเพื่อชำระไว้ซึ่งเอกราชอธิปไตยและความมั่นคงของรัฐ ในการนี้ จำเป็นต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก และยุทธโศปกรณ์บางส่วนต้องจัดหาจากต่างประเทศอื่นจะต้องชำระด้วยเงินตราต่างประเทศสมควรให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๑๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๙

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายลงทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

*(รก.๒๕๑๙/๑๔๔/๔๒พ/๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๙)

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยจาก

(๑) สถาบันการเงินระหว่างประเทศ

(๒) รัฐบาลต่างประเทศ

(๓) สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ

(๔) แหล่งเงินกู้ของเอกชนในต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายลงทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การกู้เงินตามวรรคหนึ่งนี้ ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ ต้องเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณนั้น ๆ

การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ก็ให้ใช้เทียบค่าตามที่ประกาศไว้ ณ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในวันที่ทำสัญญา

มาตรา ๔ ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากจะกู้โดยทำเป็นสัญญาแล้ว ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้โดยการออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่นเป็นคราว ๆ ได้ ตามความต้องการ

เงินที่ได้รับตามสัญญาหรือจากการออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงการคลัง หรือกระทรวง ทบวง กรมอื่น หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลัง นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในการกู้ได้โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายการจัดการ และวิธีการทุกอย่างเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๖ ระยะเวลาชำระต้นเงินคืนต้องไม่เกินห้าสิบปีนับแต่วันทำสัญญาหรือวันออกพันธบัตรหรือตราสาร

มาตรา ๗ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันทำสัญญา หรือออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่น โดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ยค่าธรรมเนียม ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน และวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย มีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้อำนาจรัฐบาลกู้เงินจากธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการธนาคารพัฒนาเอเชียสมาคมพัฒนาการระหว่างประเทศ และรัฐบาลต่างประเทศ หรือแหล่งเงินกู้ของเอกชนในต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายลงทุนเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น บัดนี้ กฎหมายดังกล่าวได้หมดอายุลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๙ แต่กระทรวงการคลังยังมีภาระหน้าที่ที่จะต้องจัดหาเงินให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำไปใช้จ่ายลงทุนเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป ฉะนั้น เพื่อให้การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ดำเนินการต่อเนื่องกันต่อไปโดยไม่หยุดชะงัก จึงจำเป็นต้องให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ โดยการตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ
เพื่อจัดซื้อยุทธภัณฑ์ทางทหาร
พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔
เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ
เพื่อจัดซื้อยุทธภัณฑ์ทางทหาร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน
จากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธภัณฑ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

*(ร.ก.๒๕๒๔/๑๓๓/๕๒พ/๑๔ สิงหาคม ๒๕๒๔)

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาล
แห่งราชอาณาจักรไทยจากรัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ
ตามโครงการช่วยเหลือโดยการให้สินเชื่อเพื่อจัดซื้อยุทธภัณฑ์ทางทหารสำหรับป้องกัน
ประเทศที่รัฐบาลต่างประเทศให้แก่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ในปีงบประมาณปีหนึ่ง ๆ มูลค่าของการกู้เงินเมื่อรวมกับ
การกู้เงินตามพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙
แล้ว จะต้องไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ๆ

การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของ
เงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศ
ของธนาคารแห่งประเทศไทย ในวันที่ทำสัญญา

มาตรา ๔ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ จะทำเป็นสัญญากู้หรือจะออกตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้

เงินที่ได้จากการกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายได้ตามวัตถุประสงค์ที่กระทรวงการคลังและกระทรวงกลาโหมร่วมกันกำหนดโดยไม่ต้องนำส่งคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการ และวิธีการเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน และวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้

มาตรา ๗ ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย มีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กระทรวงกลาโหมมีความจำเป็นที่จะต้องจัดซื้อยุทโธปกรณ์จากต่างประเทศเพื่อใช้ในการป้องกันประเทศและเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของกองทัพไทยประกอบกับมีรัฐบาลต่างประเทศได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยในรูปการให้สินเชื่อตามโครงการขายยุทโธปกรณ์ทางการทหาร (Foreign Military Sales Credit) เป็นประจำทุกปี แต่ในการรับความช่วยเหลือในรูปสินเชื่อดังกล่าวนั้นจำเป็นต้องให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินได้จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๑๔)

พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๖๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘

เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๘”

มาตรา ๒* พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

*(รก.๒๕๖๘/๑๗๒/๑พ/๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘)

มาตรา ๓ ในกรณีที่กระทรวงการคลังได้กู้เงินตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ กฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโศปกรณ์ทางทหาร หรือกฎหมายว่าด้วยการกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ หรือในกรณีที่กระทรวงการคลังได้ก่อหนี้ผูกพันด้วยการค้ำประกันตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกันหรือตามกฎหมายอื่น ถ้ากระทรวงการคลังเห็นสมควรปรับโครงสร้างเงินกู้ขยายระยะเวลาชำระหนี้ หรือลดภาระหนี้เดิมให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินรายใหม่ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศของกระทรวงการคลัง หรือของส่วนราชการ องค์การของรัฐ บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกันรายเดิมได้

มาตรา ๔ การกู้เงินตามมาตรา ๓ ให้กู้ได้จาก

- (๑) สถาบันการเงินระหว่างประเทศ
- (๒) รัฐบาลต่างประเทศ
- (๓) สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ หรือ
- (๔) แหล่งเงินกู้ของเอกชนในต่างประเทศ

มาตรา ๕ การกู้เงินตามมาตรา ๔ ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ จะต้องมียอดเงินกู้ไม่เกินจำนวน ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการกู้เงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้ตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ กฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร หรือตามกฎหมายว่าด้วยการกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของยอดเงินคงค้างชำระทั้งหมดที่กระทรวงการคลังเป็นหนี้ผูกพันอยู่ในฐานะผู้กู้

(๒) ในกรณีที่เป็นการกู้เงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกันหรือตามกฎหมายอื่น ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของยอดเงินคงค้างชำระทั้งหมดที่กระทรวงการคลังเป็นหนี้ผูกพันอยู่ในฐานะผู้ค้ำประกัน

การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในวันที่ทำสัญญากู้

มาตรา ๖ ในการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ จะทำเป็นสัญญากู้หรือจะออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้

เงินที่ได้จากการกู้ตามวรรคหนึ่งให้นำไปชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศรายเดิมโดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

ในกรณีที่เป็นการกู้เงินเพื่อนำมาชำระหนี้เงินกู้ของบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกันตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกันหรือตามกฎหมายอื่นให้ถือว่าจำนวนเงินที่กระทรวงการคลังกู้ตามพระราชกำหนดนี้เป็นจำนวนที่นับรวมกับจำนวนเงินค้ำประกันที่กระทรวงการคลังก่อหนี้ผูกพันตามกฎหมายดังกล่าวด้วย

มาตรา ๗ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการทุกอย่างเกี่ยวกับการกู้เงินต่างประเทศแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในกรณีที่เป็นการกู้เงินเพื่อนำมาชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศขององค์การของรัฐ บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจ กระทรวงการคลังในการค้ำประกัน ให้องค์การของรัฐ บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินดังกล่าวอยู่ในฐานะลูกหนี้ของกระทรวงการคลังเป็นจำนวนไม่เกินยอดเงินคงค้างชำระที่มีอยู่เดิมและค่าภาระต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอันจะพึงเกิดขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๘ ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน ต้องไม่เกินห้าสิบปีนับแต่วันทำสัญญากู้ หรือออกพันธบัตร หรือตราสารของการกู้เงินต่างประเทศรายเดิม

มาตรา ๙ การกู้เงินต่างประเทศแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันทำสัญญากู้ หรือออกพันธบัตร หรือตราสารอย่างอื่น โดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน และจะนำเงินกู้มาชำระหนี้เงินกู้เดิมรายใด

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายมีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ทิณสูตนานท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่อัตราดอกเบี้ย ระยะเวลา และเงื่อนไขการกู้เงินจากต่างประเทศของรัฐที่มีอยู่ก่อนเป็นไปตามภาวะตลาดการเงินที่เข้มงวด และเป็นภาระผูกพันสูง ในภาวะที่ตลาดการเงินระหว่างประเทศผ่อนคลายเงื่อนไขการกู้เงิน รัฐจะสามารถดำเนินการปรับโครงสร้าง ขยายระยะเวลาชำระหนี้ หรือลดภาระหนี้เงินกู้ต่างประเทศ อันเป็นวิธีการที่จะลดต้นทุนการกู้เงิน และเป็นวิธีการที่จะทำให้การกำหนดและบริหารโครงสร้างภาระหนี้ของประเทศให้อยู่ในระดับที่สม่าเสมอ โดยไม่เป็นภาระต่องบประมาณแผ่นดินเกินสมควร ทั้งยังเป็นการสอดคล้องกับระบบการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

(๑๗)

ต่างประเทศที่ลอยตัวด้วย แต่เนื่องจากขณะนี้ยังไม่มีความชัดเจนที่ให้อำนาจกระทรวงการคลัง
กระทำได้ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายว่าด้วยการนี้ และโดยที่ภาวะตลาดการเงินระหว่างประเทศ
ที่มีสภาพผ่อนคลายนั้นมีระยะเวลาอันจำกัด ถ้าไม่รีบดำเนินการก็จะเสียโอกาส อันเป็นกรณี
ฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ
จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒* พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

*(รก.๒๕๕๑/๒๓ก/๑/๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑)

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อใช้จ่ายในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อการลงทุนเสริมสร้างความแข็งแกร่งหรือเสริมสภาพคล่องในภาคเศรษฐกิจที่จำเป็นจาก

- (๑) สถาบันการเงินระหว่างประเทศ
- (๒) รัฐบาลต่างประเทศ
- (๓) สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ
- (๔) แหล่งเงินกู้ของเอกชนในต่างประเทศ

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาไม่เกินวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ และมีมูลค่ารวมกันไม่เกินสองแสนล้านบาท โดยจะเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลหนึ่งหรือหลายสกุลก็ได้

การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในวันที่ทำสัญญา

มาตรา ๔ ในการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ นอกจากจะกู้โดยทำเป็นสัญญาแล้ว ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้โดยการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้

เงินที่ได้จากการกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังหรือกระทรวง ทบวง กรมอื่น หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลังนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในการกู้ หรือให้กระทรวงการคลังนำไปให้กู้แก่สถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้นหรือ รัฐวิสาหกิจเพื่อให้กู้ยืมต่อเพื่อเสริมสภาพคล่องในภาคเศรษฐกิจ โดยไม่ต้องนำเสนอเป็นรายได้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการ และวิธีการที่ เกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว และระยะเวลาชำระต้นเงินคืน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันทำสัญญาหรือวันออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น โดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ระยะเวลา ชำระต้นเงินคืนและวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มอบหมายมีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชาน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยประสบ ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง เนื่องจากเกิดวิกฤติการณ์ทางการเงินโดยต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผล ให้รัฐต้องดำเนินมาตรการหลายประการ เพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติการณ์ดังกล่าว เช่น การรับ

พันธกรณีภายใต้แผนการขอรับความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ การช่วยเหลือทางการเงินเพื่อเสริมสภาพคล่องให้กับสถาบันการเงินโดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน การระงับการดำเนินกิจการของสถาบันการเงินบางแห่งและการตรากฎหมายว่าด้วยการปฏิรูประบบสถาบันการเงินกับกฎหมายว่าด้วยบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินเพื่อแก้ปัญหาสถาบันการเงินเหล่านั้น แต่การดำเนินการที่ผ่านมายังไม่เพียงพอต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศและการเสริมสภาพคล่องในภาคเศรษฐกิจ จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นดังกล่าวโดยรีบด่วน โดยการกำหนดมาตรการเพื่อให้มีการนำเงินจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งปรับโครงสร้างของระบบการเงินให้เข้าสู่ภาวะปกติโดยเร็ว เพื่อให้มีการหมุนเวียนทางการเงินขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อการรักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาท และการลดระดับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม รวมทั้งมีผลต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมและการปฏิรูประบบการเงินและสถาบันการเงินในประเทศให้มีความแข็งแกร่งและมีมาตรฐานสากลที่เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรการดังกล่าวจึงจำเป็นต้องให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อนำมาใช้ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยตรง ซึ่งจะเป็นการระดมเงินทุนให้เกิดสภาพคล่องทางการเงินในระยะนี้โดยเร็วอันเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วน อันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้